

ព្រះក្រោរបានគេយល់ប្រឡុង

៥ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពន្លឹក។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅយប់នេះ។ យើងបាន
ដួរទីកិច្ចបញ្ហាយឱ្យគ្របាក់ហើយ ដែលយើងមានអំណោគគណា ហើយខ្ញុំ
ដើរជាក់ចា យើងនឹងមានការអ្នត សម្រាតខាងវិញ្ញាណមួយនៅខាងក្រោម ដើម្បីធ្វើយ
យើងបន្ថិច។

២ ខ្ញុំដើរជា បងបុសនៃឈឺល ប្រសិនបើពួកយើងនឹងបែងរាយការលើអ្នកវិញ្ញា។
ចុះយោងម៉ែចដែរ? ខ្ញុំនិយាយ ខ្ញុំយល់ថា...ខ្សោះនោះមកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ...
ក្នុងទំព័របស់ខ្ញុំនេះខ្សោះមក ហើយសម្រួលបំពេករបស់ខ្ញុំ។

៣ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំផ្តល់...សម្រាប់សំណុរមួយចំនួននៅយប់នេះ និងចម្លើយចំពោះ
ប្រភេទ...មុលហេតុដែលយើងធ្វើនេះ តីដើម្បីស្វែងយល់ពីអ្នកដែលនៅក្នុងចិត្ត
មនុស្ស។

៤ ខ្ញុំគិតថាការលូណាស់សម្រាប់គ្រួគ្រាល—ដើម្បីផ្តល់ចម្លើយ ហើយបន្ទាប់មក
គាត់បានស្វែងយល់ពីប្រជាធិនិយោគ ប្រសិនបើពួកគេនឹងសរស់សំណុរ
របស់ពួកគេ ពួកគេមានអ្នកមួយ។ ហើយខ្ញុំគិតថា យើងរាល់ត្រាមានការត្រួតពួកគ្រួវ
បានកំណត់ដើម្បីបង្ហាញគំនិតបស់យើងទៅការនៃគ្រួគ្រាលបស់យើង ហើយ
—និងអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណរបស់យើង ជាដើម ហើយអ្នកដែលយើងយើងយើង នោះ
យើងអាចធ្វើឲ្យអ្នកដែរការដោយរលូននិងលូ ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់
ព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះ។

៥ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ...រហូតដល់ប្រហែលកន្លែះម៉ោងមុននេះ ខ្ញុំមានតែពី ឬ
បីប៉ុណ្ណារោះដែលខ្ញុំចង់... ឬបីបានមកការនៃកម្ពុជានឹងនៅព្រឹកនេះ ហើយគាត់បាននាំ
យកសំណុរមេកការខ្ញុំ។ រួចខ្ញុំចូលទៅសិក្សាបចនាឌី គិតថាខ្ញុំនឹងអងិរ្យាយបន្ទិច
នៅយប់នេះ ខ្ញុំបានរួចរាល់អំពីការ ហើយនៅទីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បាន
ទូរស័ព្ទមកខ្ញុំពីប៉ែនទីមុនបាននិយាយថា “ត្រាន់តែការនៃការ ខ្ញុំមានមួយគ្នាប់គ្នា
ឥឡូវនេះ។”

៦ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមស្វែងយល់ពីចំណុចទាំងនេះខ្សោះបីបានព្រឹក ហើយ
ធ្វើយប្រាប់ពួកវិញ្ញាណអស់ពីសមត្ថភាព។ ហើយសិខ្ញុំបានបញ្ចប់ទាន់ពេលដែល

ខ្ញុមានអត្ថបទដែលខ្ចោះដើរ—ដើម្បីអធិប្បាយ ប្រំហែលជាម៉ែ បុសាមសិបនាតី គ្រាល់តែជាអត្ថបទខ្លួចប៉ុណ្ណោះ។

៧ ហើយបន្ទាប់មក សូមចាំថា ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បទ័យ ព្រឹក ថ្វីរាជិក្សាទាងមុខនេះ ខ្ចោះដើរឱ្យអស់ពីសមភូកាត ដោយព្រះគុណនៃព្រះ ដើម្បីទន្យល់ក្នុងគិចច្បែបដុំអំពីចិត្តសិបស្មាប់សេវានីយេល។ ឯុទ្ធដែលខ្ចោះបាន និយាយនៅព្រឹកនេះ វាបារទតម្លើដែរស្ថាប្បរ។ ហើយវាចិនមែនជាការនិយាយប្រើន ទេ ប៉ុន្តែជាការក្រោមនៃដែលវាគាត់កម្ពស់ទី ដើម្បីឱ្យវាសមនឹងព្រះគម្ពុរដែល នៅសល់។

៨ ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមចេញពីរឿងណា៖ជំពូកទី១ ហើយបានបញ្ចប់ក្នុងជំពូក ទី៦។ ហើយ ជាការពិតិណាស់ ឥឡូវនេះយើងឈាមនៅដែលវគ្គចុងក្រាយ គ្រាទាំងប្រាតី។ ហើយគ្រាទ់នៅនេះនឹងដំណើរការពីជំពូកទី ៦ ដែលជាដឹក ចុងក្រាយនៃជំពូកទី៦ រហូតដល់ជំពូកទី១៩ ដោយឲ្យមួយចុះ។ ឯុទ្ធភាពនឹង ចំណាយពេលយុទ្ធបាន ឥឡូវនេះ ខ្ចោះគោរព និយាយបាន ប្រាំពីរយុប់ ហើយដំណើរការ គ្រាទាំងប្រាតី ដោយបើកវាទីផ្លូវ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកធ្វើការមេរោគនោះ ប្រជាធិបតេយ្យនៃជំពូកដែលបានបង្កើតឡើង ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងនេះ។ ហើយប្រសិនបើ គេមិនបានបង្កើតឡើងពីការប្រាកដច្បាស់លាស់ វាប្រំបាតជាមិនល្អឡើយ ប៉ុន្តែបើ បូបុនដំបុងនៃពួកវាតីគ្រាល់តែជាការកែតាមទេរីនដែលយើងអាចទទួលយកបាន ទាំងអស់ គ្រាល់តែមកគ្រងនៅក្នុងបន្ទាត់មួយ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកទៀត អ្នកក្រោរតែ គ្រលប់ទៅជានីយេលមួងឡើត គ្រលប់ទៅលោកបុរីឲ្យ ត្រឡប់ទៅក្នុងរឿងណា៖ ត្រឡប់ទៅក្នុងដំណើងលូវឲ្យ ហើយគ្រាល់តែគ្មានរោងនៅទីនោះ ព្រះវាគាត់ជានីយេល ជាប្រះដែលទាក់ទងនឹងក្រុសានីយេល។ ជីវិតពេលដែលប្រាមជំនួយ ទេរីន នោះតីជាបុងក្រាយនៃក្រុមជំនួយរហូតដល់នានាមកជាមួយព្រះរម្តាស់របស់ នាន ឯុទ្ធបានក្រោមបុងក្រាយនៃក្នុងជំពូកទី១៩ ក្នុងជំនួយពេលនៅវាតា ជាប់ទាក់ទងជាមួយអ្នកនីយេល។ ហើយដើម្បីចូលដល់ ចិត្តសិបស្មាប់សេវានីយេល ឥឡូវនេះ វាកំណត់រូបភាពសម្រាប់ការមកដល់នៃការបើកនេះ ត្រា ទី១៦

៩ បន្ទាប់មក ខ្ញុមានគិតថា បើព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បទ័យ...នៅថ្ងៃរាជិក្ស ក្រាយ ខ្ញុមិនិយាយអំពីរីនោះ។ បើខ្ញុមិនិយាយអំពីរីនោះ បើខ្ញុមិនិយាយអំពីរីនោះ ត្រា

នឹងសាកណូរួមនៅយោប់ថ្វីអាគិភ្យអុងទៀត។ ហើយនោះនឹងបើកដូវា ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំយើង យើងនឹងមិនក្រុរួយប៉ែជាមួយដឹកនាំទៀត យើងនឹង ចូលទៅក្នុងក្រាថាំងប្រាំពីរ ហើយបន្ទាបន្ទាត់ ដាកបណាយើងបានយើញ ព្រះអម្ចាស់កំពុងដឹកនាំ។

¹⁰ ឥឡូវនេះ៖ យប់នេះ៖ យើងមានសំណូរមួយចំនួន ហើយពួកវាទាំងអស់សុខទៅតែ ជាសំណូរសំមារកុដុល។ មានមួយនៅទីនេះដែលខ្ចោះនិយាយជាលើកដំបូង មួយត្រូវតាំង វាគ្រោះបាននរណាម្នាក់ស្អារាមិនមែនជាសំណូរទេ វាគ្រាន់តែជាអ្នក ស្អារខ្ចូបុណ្ណាត់។

សោរបស់ខ្ញុំនៅឯណាយ? សុម្រាប់ខ្ញុំ។

¹¹ ពួកគេ—ពួកគេបានបាត់បង់ពួកវានៅវេស៊ូលនេះ។ ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំសុម្រាប់ អ្នករាល់ត្រាទា បូន្ទានសប្តាហ៍មុន ប្រហែលជាបូន្ទានថ្វីមុននេះ៖ ខ្ញុំនៅទីនេះនៅ ពាងខោលសម្រាប់... ខ្ញុំត្រូវប៉ែងចូលទៅក្នុងការអធិស្សាន ហើយដៃថ្ងៃអម្ចាស់ ហើយ ស្វែងរកកន្លែងដែលរឿងទាំងនោះសម្រាប់មនុស្ស។ ខ្ញុំបានរកយើងឡានរបស់ មនុស្ស។ ព្រះអម្ចាស់នឹងមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំនៅកន្លែងដែលប្រជាតិនឹងធ្វើ...

¹² បងប្រុស ធម៌ អីវាន បានមកទីនេះ៖ ហើយបានបាត់ចិយនូវរបស់គាត់ ហើយ មាននរណាម្នាក់បានលួចរាន់លើសស្សិល។ គាត់និងបងប្រុស ក្បែដ សុគមេន និងបងបូនមួយចំនួន... ខ្ញុំធ្វើថា បងប្រុស មិន សុធមសុន គឺនៅជាមួយគ្នាដែលនោះ។ បុមុយជាអ្នក បងប្រុសចំណេះ? ហើយពួកគេឡើងមកដូចហើយមានបងប្រុស អីវាន គ្នានឡាន គ្នានសំណៀកបំពាក់ ឱ្យគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់មានគីនក្នុងគ្នាននោះ។ ហើយពួកគេបានទាញចូលទៅក្នុង មីល់ ហើយមាននរណាម្នាក់យកវា។

¹³ មែនហើយ យើងមានវាកំកត បុចិត្រូវនៅ លើសស្សិល កំន្លែងដែលពួកគេ ទាញចិយនូវទាំងនេះចេញ ហើយពួកគេនឹងដោករាបូកវានៅតាមផ្លូវលើង បែកចប្បកន្លែងណាមួយបែបនោះ៖ ហើយបានចិញ្ញាំពួកវាតា ហើយនៅក្នុងដូវា កែនកាត់ អ្នកមិនចាំបាច់មានស្ថាកល់ខែទេ ទោះជាអ្នានរបស់អ្នកកំដោយ ហើយពួកគេ អាចធ្លាត់ស្បែរចិយនូវទាំងនោះក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី ហើយលក់ពួកវាតាមវិធី ដែលពួកគេចេង។

¹⁴ បងប្រុស អីវានជាមួយនឹងទ្វានកូចបេស់គាត់ និងអ្នីទាំងអស់ដែលគាត់ មាននៅក្នុងនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ចម្លើយដល់ខ្ញុំសម្រាប់វា។ ហើយមន ពេលពួកគេទៅដឹងថ្មី ទ្វានបានចត់នៅទីនេះអស់សំងប្រហេលពាក់កណ្តាល ដែលជាកំនើនដែលទ្រង់បានបង្កើរពួកគេនៅលើផ្លូវទៅ ធម្មូនីងបែកង ហើយបាន នាំពួករាជក្រឹត្យប៉ះកិច្ច ហើយជាកំរែយន្តុំនៅទីនោះវិញ ដោយមានរបស់ គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងនោះ គ្មានរបស់ណាពាត់នោះទេ គ្រាន់តែអស់សំងដែលពួកគេ បានបើ។

¹⁵ ពួរឱនដងហើយដែលមនុស្សនិយាយថាអ្នីដឹងខ្លះ ហើយពួកគេបានសុំ ហើយខ្លះ នឹងទៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយដៃចាំការនិមិត្តធម៌ទាំងនោះ តុល្យរៀន៖ ដៃចាំហ្មតដល់ ពួករាយការ ប៉ុន្តែខ្ញុំរកយើងឡើង ដឹងនោះបាននាំចូលមានការដំបែងដែលយ៉ាងខ្លាំង នៅចំពោះមុខប្រជាធិនាទ៍ តាមពិត ប្រជាធិនាទរាយកិច្ចិនទាន់ព្រៃមខ្លួនសម្រាប់ កិច្ចបញ្ជីការងារបែបនេះទេ គឺក្រមដំនុំ។ ត្រូវហើយ។ វា—វាប្រើប្រាស់ពីពេលដែល របស់ពួកគេ។ យើងឡើទេ? ហើយវាបណ្តាលឱ្យមានអ្នីគ្រប់យ៉ាង អ្នកខ្លះហេអ្នក ថា “អារក្ស” អ្នកខ្លះហេអ្នកថា “អ្នកខាងវិញ្ញាណា” អ្នកខ្លះហេអ្នកថា “ព្រះបុរាណ របស់ព្រះ” ឬ “ព្រះ” និងអ្នីទាំងអស់។ យើងឡើទេ? ដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែបានសន្យា ជាមួយព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំនឹងខ្ចោះបាន ហើយដៃចាំ ហើយប្រើបញ្ជីកិច្ចបញ្ជីនោះ នៅទីឃីបាករប្រិក បុន្ថែលើការសម្រាត់ជាតិលំខ្លួន នៅពេលដែលខ្ញុំមានពួកវានៅ ទីនេះ។

¹⁶ តុល្យរៀន៖ យើងនៅទីនេះសម្រាប់ការសម្រាត់ជាតិលំខ្លួន ដែលនៅតែមានរឿង បែបនេះ។ ប៉ុន្តែ...ហើយវិធីដើម្បីទូលាភាកមិនមែនមកក្រមដំនុំទេ អ្នកទៅកិច្ចិន របស់យើង កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំបីលី បូលហើយគាត់នឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកខ្លះ... សំបុត្រ ប្រាប់អ្នកថានៅពេលណារាជៈដែលត្រូវទៅជាដោដើម។ ហើយអ្នីដែលជូចចេញនោះគឺនៅបើ ការសម្រាត់ជាតិលំខ្លួននៅទីនេះ បុគ្គលិសយេសកកម្ម អាចមកតាមវិធីនោះ តែបីណ្ឌានោះ។ មាន—ព្រមបីក្រុកពាលមួយដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយ បុសៀវភៅ បុកំណាត់ចំណាំនៅលើផ្លូវផ្សាយនៅទីនោះ អំពីរូបឆ្លើងវា។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ មកទីនេះទៅការ់វិកា...

¹⁷ តុល្យរៀន៖ យើងមានអំណោយទាននៅក្នុងក្រមដំនុំ។ យើងមានបងប្រុស នៃ វិល នៅទីនេះ ដែលបានទូលាមំណោយទាននៃការព្យាករណ៍។ បងប្រុស ហើយ

និងបុច្ចមអង្គូយនៅទីនេះ ដែលមានអំណោយទានក្នុងការនិយាយភាសាដែល និងការកហកប្រភាសាតា ខ្ញុំនឹងណែនាំអ្នក...ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានថា ព្រះនឹងប្រទានចូរអកន្តុវក្បែនសោ ប៉ុណ្ណោះខ្ញុំ—ខ្ញុំសូមណែនាំប្រែបាលជាថា ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ទ នឹងនិយាយនៅយេប់នេះ ប្រែបាលជាតាមរយៈបងប្រុស នៅវិល ប្រុងប្រុសហើយ ហើនបុច្ចមប្រុំអំណោយមួយចំនួននៅក្នុងក្រោមដំសី ថាយើដែលសំណុរមួយចំនួនក្នុងរយៈពេលពីបើនាទី ដែលប្រែបាលជាពួកគេអារម្មណ។

¹⁸ ប៉ុណ្ណោះសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំជាល់ ខ្ញុំបានសន្យាបានមួយព្រះ តែបងនៅអាមេរិកក្នុងការប្រជុំជាសាធារណៈឡើតហើយ យើងទេ ព្រះវាគ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្ញុំចាកចេញ ពីទីកាលបែសកកម្ម។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកខ្លះនឹងនាំអ្នកចេញទៅជាប៉ា “អាក្រុ” អ្នកធ្វើឡើតនឹងហើយពីថា “ព្រះ” ជូនដែលបានមួយចំនួន អ្នកយើងហើយ អ្នកធ្វើឡើយ ពួកគេគ្រាន់តែមិនទាន់ច្រាកល់សម្រាប់វាទេ។ ជូនដែលបានមួយចំនួន ព្រះនឹងអារម្មណនៃបានទៅជាអ្នកដែលបានស្ថានឯងយល់បាន តទួរវិនេះ ប្រែបាលជាទ្រព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ទនៅយេប់នេះ...អ្នកគ្រាន់តែអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសូមចូរព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ទបង្ហាញអ្នកពីកំនែនដែលកញ្ចប់បែស់អ្នកកំពុងដែងចាំ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាអ្នកនឹងរកយើងទៅ ហើយខ្ញុំធ្វើថាអ្នកនឹងរកយើងទៅ។ យើងទេ?

¹⁹ ហើយ...តែពេលនេះ...ហើយតទួរវិនេះបីលីបីល ប្រសិនបើមាននរណាម្ភាក់មានជូនបែបនេះ ប្រសិនបើពួកគេនឹងហោតាត់ គាត់នឹងបញ្ចូនពួកវាទេព្រះវិបារ ខ្ញុំព្យាយាមយកការណើសរួចរាល់នៅពេលខ្ញុំនៅជូន។

²⁰ តទួរវិនេះ អនុញ្ញាតឱ្យពួកយើង តទួរវិនេះ មុនពេលដែលយើងចូលទៅជីតសំណុរាជាទីនេះ... ជាប៉ុង ខ្ញុំចង់និយាយថា ចម្លើយណាមួយដែលមិនស្របតាមដំសី បុច្ចិត្យឱយបែស់អ្នក...នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ រមិនមែនយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលទេ នោះអ្នកមិនចាំបាច់ទទួលបាន។ ជូនដែលបានមួយចំនួន នឹងខ្ញុំដែលខ្ញុំគិត—ដែលបានទទួលបទគម្ពីរដើម្បីធ្វើឱយ អញ្ញីន ខ្ញុំនឹងធ្វើឱយពួកវា តាមមីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអារម្មណនៅក្នុងអត្ថបទដែងដែរនៅយេប់នេះ ប៉ុណ្ណោះខ្ញុំទិន្នន័យបញ្ចូនពួកគេប៉ុន្មាននៅខ្លួន នេះ បានតែបីបីណ្ឌាបោះ ហើយទាំងបីនោះមិនមាន...គ្រាន់តែជូនដំសីគិចគូចអំពីនរណា ម្មាក់បានសុបិនយើង សុបិនូវបីមួយ ចង់ដឹងថាគើតឱ្យការគេគូរបាប់វា បុក់មានអ្នកធ្វើឡើតនោះ អ្នកយើងទេ។

ដូចេះ ចូរយើងទិនក្នាលតទួរវនេះ ពេលយើងចូលទៅដីកសេចក្តីមេគ្មានរុណា របស់ទួង។

21 ឯព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំជាប្រជាក្រសួងបស់ព្រះអង្គ ដែលត្រូវបានហោតាមព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយយើងវិភាគយណាស់នៅយេប់នេះដែលបានដឹងថាយើងមានព្រះវិបីតាន់ស្ថានសូគ់ដែលមើលបែងយើង ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះយើង ហើយស្រឡាញៗយើងដូចជាកុនជាទីស្រឡាញៗបស់ទេ។ ហេតុនេះ ហើយបានជាទុលបង្កើតស្ថានសូគ់ដែលទូលបង្កើតព្រះបានរប់ជាមួយនឹងមនុស្សទាំងនេះ ធ្វើជាបង្គុនបស់ពួកគេ ហើយពួកគេជាបង្គុនហើតរបស់ទុលបង្កើត ទូលបង្កើតមានរំណោតគុណភាពស៊ី។

22 មានមួយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលបានបាត់សោរ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ពីកនៃនឹងដែលគេដាក់។ ទូលបង្កើតអិស្សានៅថា ទ្រង់នឹងហើកបង្ហាញព្យាក់ ហើយនឹងនាំពួកគេត្រង់ទៅកាន់កុនសោរទាំងនោះ។ វាបានរបស់ដែលមានតម្លៃសម្រាប់ពួកគេ វាបានរបស់ពួកគេ។ ហើយទុលបង្កើតអិស្សានៅថា ឯព្រះវិបីតាន់ ថា ទ្រង់នឹងប្រទានសំណើនេះដល់មនុស្សទាំងនោះ។

23 តម្លៃនេះទូលបង្កើតអិស្សានសូមទ្រង់ប្រទានពារដល់គ្រឿតង្ហាលបស់យើងបង្គុននៅវិលជាទីស្រឡាញៗបស់យើង។ យើងវិភាគយណាស់ដែលបានយើងទ្រង់ធ្វើការនៅកណ្តាលយើងនៅក្នុងអំណោយទានខាងវិញ្ញាណដីអស្សាយទាំងនេះ នៅក្នុងក្របដីនូវរបស់យើង ផ្ទៀកនៅរូបកាយបស់ព្រះគីស្ស ដែលកំពុងច្បាយបង្កើតនៅពួកទីប្រាំបី និងប៉ែននេះ។ យើងវិភាគយណាស់ដែលត្រូវបានរប់ជាមួយនឹងមនុស្សមួយក្រុមនោះ ហើយបានដឹងថាព្រះវិកសំឡើងអាចចំណាំដល់ក្រសួងបស់ទេ។ ទូលបង្កើតអិស្សានបានទ្រង់នឹងប្រទានដល់បង្គុន នៅវិលជាក្រឿតង្ហាលបស់យើង និងបង្គុនហើតបិន្ទុនបុច្ចមបង្គុនបញ្ច បង្គុន ឬនៅ ធោរកសុននិងបង្គុនស្រីបស់យើង ដែលកំពុងនិយាយភាសាជាន់ និងផ្តល់ការប្រកាសយ។ ឯព្រះវិបីតាន់ ទូលបង្កើតអិស្សានបានទ្រង់នឹងបន្ទាញអង្គត្រូវបានតាមរយៈអំណោយទានដីអស្សាយទាំងនេះ ដើម្បីរាយក្រុមដីនូវរបស់យើងត្រូវបានគេស្អាត់ ចាត់ក្រុមដីនូវរាយក្រុម កំន្លែងដែលមនុស្សនឹងឱ្យហាត់អាចមកអីយានៅក្នុងវគ្គមានបស់ព្រះជ័ម្យមហិត្តិបទ។ ហើយដឹងថាព្រះទ្រង់នានបន្ទូល ហើយបើកសំឡើងអាចចំណាំដល់នៅបិត្ត។

²⁴ ហើយព្រះបិតាអីយ ទូលបង្គអធិស្តានចាប្រជែងនឹងប្រទានពណ៌ល់យើងនៅយប់នេះ ក្នុងការធ្វើយសំណ្ងារទាំងនេះ។ ឬឯធម៌ខេះ ព្រះអម្ចាស់អីយ ខ្លះសូតបុត្រខ្លះមានកម្ពាំង។ ចំពោះរាល់សំណ្ងារដែលបានស្អាត វាតាសំណ្ងារខាំង។ វាតាសីដែលនៅក្នុងចិត្តបស់ពួកគេ ពួកគេចែងបានវាគោះស្រាយ។ ឱ្យព្រះវិបិតាអីយ ពួកយើងទាំងអស់ត្រូវឱន្តគ្រប់គ្រាន់ក្នុងកិច្ចការទាំងនេះទេ បើនេះយើងដឹងថា ទ្រងមានប្រើប្រាស់បានក្រប់គ្រាន់ហើយ។ ដូច្នេះ យើងខ្ញុំអធិស្តានសុម្រោះនឹងបកស្រាយសំណ្ងារទាំងនេះដល់យើង ដើម្បីទ្វាយឱន្តការចង្គលប់ចេញឲ្យក្រើមត្រូវដល់ប្រជាធិនាទិន ដើម្បីទ្វាយឱន្តការគោចក្រោបានដួយ ហើយក្រុមដំនាំក្រុងបានលើកតម្លៃ ព្រះនាមរបស់ព្រះក្រុងបានលើកតម្លៃ។

²⁵ ឥឡូវនេះ ឱ្យព្រះវិបិតា ប្រសិនបើវាតាបំណងព្រះបារិយទ្រង់ ទូលបង្គសុមអធិស្តានសុម្រោះជូយពួកយើងក្នុងសប្តាហ៍នេះ ហើយនឹងជូយទូលបង្គក្នុងពេលដែលទូលបង្គកំពុងសិក្សានៅ ចិត្តសិបសប្តាហ៍នៃជានីយៗល នោះដែលទូលបង្គអាចនឹងធ្វើនៅព្រៀកថ្វីអាជិភូបន្ទាប់ បើសិនជាប្រព័ន្ធបាប្រឈមទ្រង់បែកខុស បទតម្លៃដល់មនុស្សទាំងនេះ។ សុម្រោះជាមួកសំប្រទានវា ដើម្បីឱ្យព្រោលឱ្យបស់ពួកគេបានស្រស់ស្រាយឡើងវិញ។ ឱ្យព្រះអម្ចាស់អីយ ចូរបង្រៀនអស់អ្នកដែលស្សាងករដូចដែលបាន។ ជូយសក្សាតែអ្នកដែលបានកំបង។ ព្យាបាលអ្នកដែលយើ។ យើងទាំងអស់ត្រូវកំពុងដំបានទ្រង់ព្រះបិតា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា រាជម៉ែន។

²⁶ ឥឡូវនេះ សំណ្ងារទីមួយនេះមិនមែនជាសំណ្ងារពិតប្រាកដទេ វាគ្រាន់តែជាបីឃុំក្នុងមួយសម្រាប់...និយាយថាគើតឱ្យឈឺជាកោតកោទេ? តើវាព្រិលនៅខាងក្រោមបុរី? ប្រសិនបើកោតឱ្យឈឺដែលសំខ្លែកឡើង។

132. បង្រួមបីល សុមនិយាយអីមួយអំពីកម្មាធិនិងមនុស្សពេញវិយ មានសំលែកនៃខាងនៅពេលពីរ...កើតឱ្យឈឺក្នុងអំទូងពេលកម្មវិធីថ្វាយបង្គ។ ពាងខាងសម័នេះក្រោករាយក្រោមផ្លូវខ្លះក្នុងការគោរ។

²⁷ រាជម៉ែន! ក្នុងក្រុងអីយ តើអ្នកមិនបែងក្នុងបែងដោយខ្លួននឹងក្នុងដំណាក់នៃព្រះទេបុរី? តើអ្នកមិនដឹងថានេះជាទិសាងបានបស់ព្រះបុរី? ព្រះបែងនៅក្នុងព្រះវិហាយិសិបទូរបស់ទ្រង់ សុមឡើងអ្នករាល់ត្រូវនៅក្រោម។ វាតាកំន្លែងបស់ព្រះជាកំន្លែងដែលមនុស្សកំពុងមក ធ្វើសមាជិ ព្យាយាមស្សាងករសេចក្តីសក្សាតែ ដល់ព្រោលឱ្យ ព្យាយាមស្សាងករបញ្ញានៅដីករបស់ប្រជាធិនាទិន ព្យាយាមជូយនរណា

ម្នាក់។ តិចចាំដុកដែលអ្នកអាចធ្វើបានគឺគោរព សូប់ស្ថាត់។ ឱ្យអ្នកដឹកទីកម្មន ពេលព្រះវិហារចាប់ផ្តើម ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចុងក្រោមតួចចាប់ត្រូវតែដឹកទីការ ម្នាយដែលមានកន្លែងតួច ទាំងនោះ ប្រសិនបើអ្នកអង្គុយៗក្រោមគេ ចូរក្រោពុកគេឱ្យនៅស្រីមតាមដែលអាច ធ្វើឡើបាន។ ហើយមិនគូរមានការខ្សោយខ្សោរណាមួយឡើយ។ យើងទាំងអស់ត្រា មានកំហុស។ បើនេះនៅពេលដែលព្រះតម្លៃនោះត្រូវបានអាន ហើយអ្នកបាប្រើព្រះ នោះចូលទៅក្នុងដែនិក។ យើងគូវតែនៅស្រីម ដោយដែលបានព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ សូមព្យាយាយធ្វើវាតា

²⁸ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកាល់ត្រាតួចចាប់ អ្នកត្រូវតែបញ្ជីតម្លៃនឹងទាំងនោះ នោះបើអ្នកធ្វើបាន ត្រីមត្រូវ—វាតិកជាប្រស់ស្ថាតណាស់។ ហើយក្នុងត្រូវបានចាំបាច់ ម្នាយមិនចែងទៅក្នុង ធ្វើបែបនោះទេ ហើយបាក់មិនចង់ទៅក្នុងធ្វើបែបនោះដែរ។ ហើយជូនចេះ...

²⁹ ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំកំមានកន្លែងខ្លះ ដែលរាត់ជីញ្ញ និងយុំសែប។ ហើយមេដាន និយាយថា “ខ្ញុំមិនទទួលបានអ្នកសោះក្នុងក្នុងវិធីនោះ ដោយព្រះព្យាយាមរក្សាទុុខិ នៅស្រីម។” មែនហើយ នាងកំពុងព្យាយាមធ្វើជូនចេះ ដើម្បីទ្វេអ្នកធ្វើដែលទទួលបានអ្នកមួយចេញពីកម្ពុជា។ យើងចេះ?

³⁰ ហើយយើងតែងតែចង់គោរពត្រាទេវិញ្ញាទេមេក គោរពត្រាទេវិញ្ញាទេមេក។ ហើយលើសាធារណៈអ្នកទាំងអស់ ចូរបើកតាមីនិកព្រះ និងលើកតាមីនិកព្រះដែលការកំបស់ ព្រះអង្គ។

ឥឡូវនេះ សំណូរបញ្ជាប់នេះគឺ:

133. កុមារពីនាក់ដែលមានអាយុពីប្រាំមួយឆោះប្រាំបីឆ្នាំនៅខែសនាំ ត្រីកនេះ។ តើពេលណាមួយពីរដែលបានត្រូវឱ្យពុំណុំបានដូចមួយដឹកទីកែ?

³¹ ឱ្យបាននាប់តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ “បំបីត្រួតព្យាម ហើយទទួលបុណ្យ ព្រៃមុជទីកែ” នោះគឺនៅក្នុងព្រះនាម៉ែនព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ឥឡូវនេះ នោះជាសំណូរ លេខមួយ។ ខ្ញុំនឹងណែនាំវា បើនេះយើងរកយើងចេញនៅក្នុងបទគីឡូ...

³² អ្នកនិយាយថា “តើមានក្នុងបទគីឡូ?”

³³ នៅពេលពេត្តគ្រីសបានអធិប្បាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ព្រលីនបីពាន់នាក់ត្រូវបានសរុប្បាយ៖ ហើយបានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក្នុងពេលតែមួយ។ “អស់អ្នកដែល ធ្វើលើព្រះអម្ចាស់បានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកែ។” ជូនចេះ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើ

លើព្រះអម្ចាស់ ហើយទទួលយកទ្រង់ជាប្រព័ន្ធគ្នោែរបស់អ្នក ទៅត្រង់នឹង ទីក ហើយធ្វើការសារភាពបស់អ្នកចាប់ផ្តើមនៅទីនោះ។ ត្រូវបុច្ញាស់ មិនចា អ្នកណាយ។

³⁴ អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ កុមារទាំងនេះប្រហែលជានៅត្រូវណាស់។”

³⁵ ព្រះយេស៊ីវ៉ែនត្រៃបន្ទូលថា “សូមទូរត្រូវឯករាជក្រឹត់ កំយោត់ពួកគេឡើយ ដើម្បីព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះជាម្ចាស់មានបែបនេះ។” ខ្ញុំមិនហើយជាក់ដែលឲ្យ ត្រូវដែលចង់មករាល់នេះ បុទ្ទូលបុណ្យដ្ឋាមុជទីកទ្វីយ នៅត្រូវបៀវយ ខ្ញុំមិនខ្សោះ ថាពួកគេមានអាយុប៉ុន្មានទេ។

តុល្យវិនេះសំណ្ងាល់លើខ្លួន

134. មិត្តមារការងាររបស់យើង ធ្វើពីដីជាមុជទីកទ្វីយព្រះនាម “ព្រះវិហិតា និង ព្រះរាជបុត្រា និងនៃព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ។” តើយើងនឹងទទួលខ្លួនខ្លួនជាប្រព័ន្ធគារមិនបារាំគាត់ពីកំហុសរបស់គាត់ប្រុទេ?

³⁶ ខ្ញុំធ្វើថា ជាត្រីស្អាន ជាការត្រួតកិច្ច ហើយប្រសិនបើគាត់ជាមិត្តធ្វាល់ខ្លួនរបស់អ្នក... មិននឹសយកការណ៍ហ្មោះជាមួយគាត់ បើអ្នកធ្វើបែបនេះ អ្នកមិនត្រូវបានត្រូវឯករាជក្រឹត់ –វិញ្ញាបាយរបស់អ្នកមិនត្រូវបានត្រូវឯករាជក្រឹត់។ ប៉ុន្មែនបុសិនបើអ្នករាល់ខ្លាងបងប្រុសនោះ អ្នកត្រូវតែប្រាប់ ព្រះអ្នកបាននិយាយថា “មិត្តមារការងារ។” បន្ទាប់មក...ត្រូវ ឈ្មោះត្រូវបានចុះលើកណាត់ត្រាទាំងនេះទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាគោះមិនត្រូវបានសំណ្ងាល់ ទាំងនេះ។

37 តុល្យវិនេះ ខ្ញុំសូមណែនាំអ្នករាល់ត្រាមិនថាគារងាររបស់អ្នកបានត្រូវឯករាជក្រឹត់នេះ: ហើយអ្នកទៅលើដឹងដួររបស់គាត់ មែនហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់—ខ្ញុំនឹងលើកសំណ្ងាលនៅពេលណាមួយ។ ហើយវាអាច ធ្លាប់ឱ្យអ្នក...គ្រាន់តែនិយាយវាម៉ែង គ្រាន់តែបន្ទាន់និយាយអំពីរា ជីវិតអំពីរីនេះ: ហើយសូមទូរព្រះអម្ចាស់បើកវាម៉ែង ហើយបន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល មកអ្នកទ្វីរីរា យើងទេ? គ្រាន់តែដែរហូតដល់ព្រះអម្ចាស់បើកសំណ្ងាល់។ បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយទៅកាន់គាត់ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់នៅត្រូវបទចម្លើម៉ាចាយ ២៨:១៩ និងកិច្ចការ ២:៣៨ ហើយបន្ទាប់មុខទៀត តើមានដឹងដួរយក្សានេះទេ? តើអ្នករាជពន្លឺបានដឹងដល់គាត់និយាយនៅ

ទីនេះ ‘ព្រះវិហីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ’ ហើយអ្នកអំពីពាណាពនិយាយថា ‘ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូ?’

³⁸ ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ កំព្យាយាម...ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាសិស្សពិតជាបាកដ ហើយអ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វី ទុកវាយឱ្យនៅតែវាប្រសិរដាង។ យើងទេ? អ្នកគ្រាន់តែបាប់គាត់ និយាយថា ‘មែនហើយ ខ្លួនអ្នកដើរមក...’ បើគាត់ហាក់ដូចជាស្មោះគ្រង និយាយថា ‘ផ្សល់ថាគើតអ្នកអាចនឹងដូបគ្រួចដាច់បានប៉ុណ្ណោះហើយ’ និយាយថា ‘ផ្សល់ថាគើតអ្នកអាចនឹងដូបគ្រួចដាច់បានទេ?’

³⁹ ខ្លួនបាប់អ្នកថា វាបាបីដីជំនាញ។ យើងទេ? កំយកវាមកដាក់លើខ្លួនឯង ព្រះអាចនឹងធ្វើឡើងដីជីថ្មី។ ហើយប្រសិនបើអ្នក...ឥឡូវនេះ បើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ ហើយតាំងចិត្តយ៉ាងមិនម៉ាក ហើយស្មាល់បទគម្ពីរ នៅ៖ មិនអេឡិចត្រូនុ ប៉ុន្តែកំដើរបាបគាត់ ទេៗដើរអ្នកដោយ កំដើរបាបគាត់។ យើងទេ? កំដើរឱ្យមានការទាស់ទែងត្រូវអី ត្រាន់តែបាប់គាត់...

⁴⁰ ហើយ ពិតណែល គាត់មានកំហុស។ វាបាករិត។ បុសនោះមានកំហុស ពេលគាត់ធ្វើបុណ្យព្រៃមុដទ័របែបនោះ។ បុសណាដែលធ្វើពីជីថ្មីមុដទ័រក្នុងព្រះនាម ‘ព្រះវិហីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ’ គឺខ្ពសពីបទគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។

សំណូលលេខបី។

135. នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃសេចក្តីជានៅក្នុងព្រោះគេពាណាពនិយាយថា ‘យើងដីលើព្រះវិហីតុយ គឺជាអស់កណ្តុះ ដែលមាននៅក្នុងបុគ្គលិកអង្គ់ ព្រះវិហីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ម៉ាចាយ ២៨:១៩ ១៩ និង ១៩ ទីមួយ...ក្នុងចុស ១៣:១៤។’ តើនេះមិនមែនជាមុខងារបីជំនួសឱ្យបុគ្គលិកអង្គទេប្រើ?

⁴¹ អ្នកនិយាយត្រូវ! មិនមានបុគ្គលិកអង្គនៅក្នុងក្រោមព្រះទេ។ ហើយមិនអាចមានបុគ្គលិកលក្ខណៈដោយគ្នានៅការធ្វើជាបុគ្គលិកលក្ខណៈទេ វាគ្រោះការបុគ្គល ដើម្បីបង្កើតបុគ្គលិកលក្ខណៈ។ មិនមានព្រះបីទេ។ មានព្រះតែមួយគត់ ហើយថាព្រះអង្គនោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូ។ ព្រះជាប្រះវិញ្ញាណដែលសំនោះក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូ ហើយគង់នៅក្នុងក្រោមជំនួន (អ្នកនិងខ្ញុំ) ស្មោះថ្ងៃនេះ ពេញអង្គ

ត្រង់មកកាន់យើងក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាបណ្ឌិសុទ្ធ ដែលជាព្រះដ៏មានព្រះចំណាំ
ត្រង់គឺនៅក្នុងអ្នក។

⁴² ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយព្រះហើយ ថា “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបណ្ឌា
បិសុទ្ធ” គឺជាមុខងារបីបស់ព្រះពេមួយ។ បើផ្ទុកមិនមែនព្រះបិសុទ្ធទេ នោះជាការ
ខុសក្នុងបច្ចេកអ្នក។

136. តើត្រីស្ថានអាចទៅស្ថានសុគ័ត្តានទេ ប្រសិនបើតាត់មិនធ្វាយដង្វាយមួយ
ភាគក្នុងដំបូង?

⁴³ ឥឡូវនេះ នោះបើយើងជាអ្នកដែលខ្ញុំមិនអាចធ្វើយធនាន តាមបច្ចេកអ្នក។

⁴⁴ ឥឡូវនេះ នេះគឺ “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបណ្ឌិសុទ្ធ” បើអ្នកបិសិទ្ធិ
ព្រះស្មោះគ្នា ព្រះចាប់ខ្លួន—អនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹង អ្នកយើងព្យាយេងនឹងកើតរាយ...
បងប្រុស នៅឯណីខ្លួនខ្ញុំ បូបងប្រុសរៀលលើប្រុបងប្រុស ខ្ញុំលើ បូអ្នកបិសិទ្ធិ
ព្រះណាមួយនៅទីនេះ ដែលព្រះបានពេងកាំងក្នុងព័ន្ធកិច្ចនេះជាដែល អាច—អាច
ធ្វើដូចខ្លះបាន។

ឥឡូវនេះ បើផ្ទុកឥឡូវនេះ៖ តើត្រីស្ថានមិនទៅស្ថានសុគ័ត្ត់ទេបុ ពីព្រះពួកគេ
មិនបានធ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដំបូង?

⁴⁵ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេថា “បាន” បុទ្ធេ ទៅដឹងនោះ។ បើផ្ទុកខ្ញុំដឹងជាក់
ថា ត្រីស្ថានត្រូវបុមានការពួកគេដង្វាយមួយភាគក្នុងដំបូង ព្រះវាដាបញ្ញាតិ
របស់ព្រះអម្ចាស់។ “ហើយមានពារ...សម្រាប់ពួកគេដែលធ្វើតាមបញ្ញាតិទាំងអស់
របស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចមានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងជីវិត ដើម្បីនេះជីវិត។”
ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា ការធ្វាយមួយភាគក្នុងដំបូងគឺជាសម្រាប់បទពីសោចន៍ជាបី
ត្រីស្ថាន។ ជីវិតខ្ញុំនឹងចូលទៅសំណុំមួយឡើតក្នុងពេលបន្ទិចឡើតនេះ ខ្ញុំដឹងថា
មានសំណុំមួយឡើតនេះដែលទាក់ទងនឹងពីដឹងនោះ។

137. បងប្រុស ប្រាការហំ ខ្ញុំបានសង្ឃោះ ហើយបានទទួលបុណ្យរៀងមិនខិក
ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវត្រីសិ បើផ្ទុក តើដឹងជីវិតខ្ញុំចិត្តពីវិញ្ញាបណ្ឌា
វិស្សរ ដែលខ្ញុំហាក់ជូនជាមិនអាចឆ្លាត់ចេញបាន?

⁴⁶ មែនហើយ បងប្រុសត្រីស្ថានរបស់ខ្ញុំ អ្នកណាក់ដោយ ឥឡូវនេះ ភាគចំនួន
នៅពេលដែលអ្នករកយើងព្យាយុទ្ធនូស្សដែលមានវិញ្ញាបណ្ឌិសុស វាគារធ្វើតាមានភាព

សុគត្តិការណ៍ដែលបណ្តាលឱ្យមានរឿងនេះ ពួកគេបានទទួលដំណាក់ពីអាយីទុក ពុ មិន បុកិដិជុន ដីកា អូកណាម្នាក់ជួចនោះ។ ហើយបើអូកតាមដាន ដីកអូកវិញ អូកនឹងកែរយើញ... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានយករឿងនេះតាមបទពិសោធន៍ា ភ្នាកេមការយែលយើញ ព្រោះខ្ញុំបានធ្វើបករាណៗនៅលើផែនិក របៀបនៅនោកដែលមានវិញ្ញាណានោះ។ ហើយរឿងដិច្ឆិថុងដែលអូកដឹង ខ្ញុំនឹងដោញវិញ្ញាណានោះ ត្រឡប់ទៅភ្នាកេយ ដោយការដែកព្រោះ ហើយកែរយើញចាមានដីកាម្នាក់ មានដឹងនូវការដែលអូកធ្វើឡើងទៀតនៅទីនោះ ហើយអូកបានទទួលដំណាក់ពីជម្លាតិ។

47 វិនិយោគ វិនិច្ឆ័ន់ មិនមែនមកពីព្រះទេ។ ហើយគេឡើងនេះ មានរាយការ កំម្មួយគោត់ដើម្បីគេបានពីរឿងនោះ គឺអូករួចរាល់ពីមានជំនួយដើម្បីយកលួយ៖លើរឿងនោះ នោមអូកគឺជាគ្រើសាធារណៈ។ អូកជាបុគ្រាប់បុគ្រាប់បស់ព្រោះ ទោះជាអូកជាអូកណាក់ដោយ ហើយអូកនឹងមិនអាចឈរបានហើយហេត្តាសារ ហើយហេត្តាសារ ហើយហេត្តាសារនោះទេ។ វាត្រូវបានការព្រឹត្តិការណ៍ដែលអូកដឹង វាកំពុងដែកនៅទីនោះ ព្រំមខាំអូក។ ប្រសិនបើអូកមិនអីពីនឹងវា ហើយដើរបានពីរីក វាគិនអាចធ្វើបាបអូកបានទេ។ យើងទេ?

48 ដូច្នេះ នៅពេលអូកមានអារម្មណ៍ថា អូកមានវិញ្ញាណានីរូស ចូរដោករឿង នោះនៅលើកាសនេះ ហើយធ្វើព្រះចាបីរឿងនោះបានស្ថាប់ ហើយអូកនឹងមិនមានវាកោឡើតទេ ហើយបន្ទាន់ទោះឡើត ហើយកំឡុលបំខ្លាយនឹងវាកោឡើតឡើយ ហើយរឿងនឹងចាកចេញពីអូក។ ទប់ទល់នឹងអារក្ស ហើយវានឹងកោះចេញពីអូក នោះហើយគឺ “ចេញឱ្យលើរីន។” ដូច្នេះ នោះហើយជាបុន្យនាបស់ខ្ញុំអំពីរីបៀបយកលួយ៖វា។ យើងយកលួយ៖វារក្សាដោយជំនួយ។ នោះហើយជាអូកដែលយើងយកលួយ៖លីអំពីអារក្សកំដែលអស់ គឺជោយជំនួយ។

138. ហេតុអីបានជាអូកធ្វើពីជិបុណ្យជ្រមុជីកកុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស ជំនួសព្រះនាមបស់ព្រោះ “ព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្រា និងព្រះវិញ្ញាណាហិសុទ្ធ”?

49 មែនហើយ មិនមានរឿងដូចជានាមបេស់ “ព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្រា និងព្រះវិញ្ញាណាហិសុទ្ធ។” នោះហើយជាអូកបានហេតុ។ ត្រាននិណាម្នាក់នៅក្នុងព្រះគម្ពី ដែលធ្លាប់ទទួលបុណ្យជ្រមុជីកកុងព្រះនាមបេស់ “ព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្រា និងព្រះវិញ្ញាណាហិសុទ្ធ។” មនុស្សរបៀបនៅកុងព្រះគម្ពី បុរីយដ្ឋានបានព្រះគម្ពី នេះ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជីកកុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស។ មិនមានសាក់

ម្នាក់ណា ត្នានគ្រឹស្សានណាម្នាក់ ត្នានពេលណាម្បយនោះទៅដែល “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ” ជាប់ព្រឹសម្បាប់ពិធីបុណ្យរោងមុជទីកទេ រហូតដល់ព្រះវិហារកាតូលិកក្រុងបានផ្លូបចំនៅក្រោមបីក្បានីស៊ីវ បីរយៈប្រាំម្បយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការស្វាប់របស់សារកំចុងក្រាយ។

50 មិនមានអ្នីដូចជាតាមរបស់ “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ” ព្រះវិបីតាមធម៌នមែនជាតាម ព្រះរាជបុត្រាមធម៌នមែនជាតាមនាម ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មិនមែនជាតាមទេ។ វាបានចំនងដើម្បី មុខងារបើទៅជាតាមនាមម្បយ៖ ព្រះយេស៊ីវគ្រឹស្សា ដូច្នេះមិនមានអ្នីដូចជាមេឡាឃេះ “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ” ហើយវាត្នាន...វាត្នានមេឡាឃេ ដូច្នេះខ្ញុំធ្វើបុណ្យរោងមុជទីក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឹស្ស ដែលជាតាមនាមនៃព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ច្បាស់ទេ?

139. អូកខ្លះចាមពីរីង “ព្រះគ្រឹសគុងបាននរក មុនពេលមានព្រះជននៃប់ ទេវីវិញ្ញុ។” តើនេះ...តើមានបទគម្ពិសម្រាប់វីងនេះទេ?

51 ឥឡូវនេះ៖ ជាសំណួរក្នុងបទគម្ពិស ដែលខ្ញុំចង់ធ្វើយោប់អូកពីក្នុងបទគម្ពិស ព្រះគេស្សុចា “តើវាមាននៅក្នុងបទគម្ពិសទេ?”

52 ខ្ញុំចង់ឱ្យអូកងារកមករកពេញសម្រិទ្ធនឹង ៩ ពាន់១៨ និង ២០ ជាម្បយខ្ញុំ អូកដែលចង់ស្វាប់មិនចាប់អូកស្សុ បុអត់ ដូច្នេះអូកនឹងមិនត្រូវយកពាក្យអូកធ្វើដោរក្រោម អូកអាចរាយការ ហើយស្ថិស្ថិយបៀវត្សបានការពិភាក្សាបុអត់។ យើងកៅងកៅបង់នៅជាម្បយ នឹងសេចក្តីពិត ហើយជាកំនែងដែលព្រះគម្ពិសបាននិយាយការ ហើយមនុស្សដាច់ចំនៅក្នុងបទគម្ពិសទេ។ ទោះអូកណាកំដោយ បានស្វាប់ដូចជាចង់ដឹងសម្រាប់នកសារ យោងពីព្រះគម្ពិសចាប់តើនេះពីតិដាងដូច្នេះបុអត់។

53 ឥឡូវនេះយើងរកយើងបានរៀបចំប្រព័ន្ធផីខ្ញុំមានវាតា ព្រះគម្ពិសដែលបានសំប្តែបាលជាតាក្រុងបាននៅទៅទេនេះ ខ្ញុំខ្ញុំបានវាត់នៅទៅទេនេះ ខ្ញុំតិតិចាប់រៀបចំប្រព័ន្ធដែលបាន យើងខ្ញុំខ្ញុំបាននៅទៅទេនេះ បាន ខ្ញុំបានទទួលបានហើយ។ សូមអរគុណ។ ពេក្តែសម្រិទ្ធនឹង ១ជំពូកទី៣ ជំពូកទី៤នៃពេក្តែសម្រិទ្ធម្បយ។ ជំពូកទី៣ ហើយសូមចាប់ផ្តើមជាម្បយ—ជាម្បយ ខែកញ្ញា ២០១៨។

ព្រះព្រះគ្រឹស្សុទ្រដៃបានរៀបចំឡើង ដោយព្រះបាប់ដែរ តីជាប្រាជ់
ដ៏សុចរិត ទ្រដៃរៀបចំនូវសមនុស្សទ្រូវិត ដើម្បីនឹងនាំយើងរាល់ត្រា
ទោដល់ព្រះ ដោយទ្រដៃក្រោរគ្រឹស្សុទ្រដៃបាប់ដែរ តីបានវិញ្ញាណ
ប្រាសច្ចូរស៊ិន្បែរ: (វិញ្ញាណប្រាសច្ចូរស៊ិន្បែរ)

ហើយដោយនូវព្រះវិញ្ញាណពាន់នេះ ទ្រដៃបានយាយទៅប្រជាធិថីដែល
ព្រករិញ្ញាណដែលជាប់យ៉ា

ជាតុកអ្នកដែលពីដើមមិនព្រមដី តីក្នុងខណៈដែលសេចក្តីអភិធ្លត់
រសស្សព្រះ បានដែលចាំនៅដំនាន់លោកណុយ កាលលោកកំពុងពីរដើម្បីទូក
ដំ ហើយនៅក្នុងទូកពាន់មានមនុស្សតែបន្ទីច តីចនាក់បុណ្យណាង់ដែល
បានរួចដោយសារទីការ។

⁵⁴ ឥឡូវសូមដាកទៅកិច្ចការដំពូកទី២ កិច្ចការ២ ហើយយើងនឹងចូលរកឃុំ
—ខីទី៣០ ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងកិច្ចការ២ ហើយនេះគីជាសារកពេត្រុសកិនឃាយដែង
ដែរទៅ កិច្ចការ ដំពូកទី២ និង—ខី ៣០ ខ្ញុំបានសរស់នៅទីនេះ។

កំន្លែងណា...ជូន្មេះ ដោយព្រះលោកជាលោក ហើយក៏ជាបាបា
ព្រះបានស្បែចសន្យានឹងលោកថា ទ្រដៃនឹងបង្កើតព្រះគ្រឹស្សុ ពីពុជរបស់
លោកខាងសាច់ឈាម ទូទាត់គីជាសារកពេត្រុសកិនឃាយដែង

តីជាប្រាជ់ព្រះលោកបានយើងរាល់ជាមុន បានជាលោកសំដែង
ពីព្រះគ្រឹស្សុក្រោរសំឡើងវិញ្ញាណ ព្រលីងទ្រដៃមិនត្រូវទូកបានលេខ
ស្ថានយុំព្រលីងមនុស្សស្ថាប់ទេ ហើយរបស់ទ្រដៃមិនត្រូវយើងរួច
សេចក្តីពុករូបយុទ្ធផ្លូវ (ប្រកាសយោប់ព្រះគ្រឹស្សុ)។

⁵⁵ ព្រលីងទ្រដៃបានចុះទៅហោននរក ហើយបានអធិប្បាយដល់វិញ្ញាណ ប្រព្រលីង
ដែលមិនបែបិត្តិក្រាមដោយការអភិវឌ្ឍន៍នៅសម័យណុយ។ ព្រលីងរបស់ទ្រដៃបានចុះទៅ
ក្នុងនរក ហើយទ្រដៃបានអធិប្បាយទៅការនិញ្ញាណ ហើយបានរស់ឡើងវិញ្ញាណទៅ
ថ្ងៃទីបី។ នោះគីជាបទគម្ពិត់ ជាសេចក្តីពិត។

140. ឥឡូវនេះ តើព្រហ្មទៅទំនាក់បានបាត់បងប្រា?

⁵⁶ ខ្ញុំសន្យាតថាតុកគេកំពុងស្ថាសំណុំថា “ព្រហ្មទៅទំនាក់ប្រា” អ្នកមានប្រាង្វា
ទាំងប្រា និងមនុស្សឱ្យចាំងប្រា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបាននោជាមួយយើង

នៅក្នុងការបង្កើនចុងក្រាយនៅក្នុងវិវាទណ៍: នោះអ្នកដឹងថា ស្រីព្រៃបុច្ចាវីទាំងនេះ គឺ—ព្រៃបុច្ចាវីលីជាប្រាំមិនបានបាត់បង់ឡើយ ប៉ុន្តែតែមិនក្រុវាបានអនុញ្ញាត ឱ្យចូលរួមក្នុងពិធីមង្គលការ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានងាររបៀបផ្សេងៗ ហើយក្រុវាបាន ធ្វើទឹកករកម្ម ហើយបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រាយបង្គាស់នៃការរស់ឡើងវិញ ជាទុលៈ។ ទាំងនេះគឺជាមនុស្សដែលទ្រង់បាននៅព្រៃបៀបចេញពីពេទ យើងទេ ពួកគេបានឈរនៅចំពោះមុខការដំនឹងជំនះ។

57 អ្នកនិយាយថា “បង្រួស ប្រាណហ័រ តើយើង ក្រោមដំនឹងមិនឈរម៉ោទេ?” អត់ទេ បាន! យើងមិនឈរនៅចំពោះមុខការដំនឹងជំនះទេ។

58 ឥឡូវនេះ: យើងកំពុងឈរនៅចំពោះមុខការដំនឹងជំនះ: ព្រះជាកំអាំពើបាបបស់ យើងលើព្រះគ្រឿស ហើយយើង... “អ្នកដែលស្អាប់ពាក្យខ្ញុំ” យើងបាន ៥:២៤ “ហើយ ធ្វើឱ្យទ្រង់ដែលបាត់ខ្ញុំទ្រមក មានដីអំពីអស់កល្បាតីនិច្ច ហើយនឹងមិនចូលទៅក្នុងការដំនឹងជំនះឡើយ ប៉ុន្តែបានផ្តល់ជូនពីសេចក្តីស្អាប់ទៅកេវិត។” ត្រានការដំនឹងជំនះសម្រាប់ក្រោមដំនឹងឡើតទេ។ វាក្រុវាបានលើកឡើងនៅក្នុងការលើកឡើង ហើយក្រឡូប់ករិញ្ជីដើម្បីកាត់ទោសមនុស្សដែលមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាង ហិសុទ្ធ។ បុលមិននិយាយថាគាត់ហើនឡ្ងយើងណាមួយយក—បញ្ហាទេទីជំនួយ ដែល “តើអ្នកមិនដឹងថាពួកបិសុទ្ធនឹងដំនឹងជំនះ ដែនដីទេបេ?” យើងនឹងអង្គុយជាមួយយើងព្រះគ្រឿស ហើយជំនឹងជំនះស្អែច និងសង្ឃ ហើយជំនួយ មនុស្សទាំងនេះ: ដែលយើងបានធ្វាយដល់ ហើយប្រាប់ពួកគេអំពីពិធីបុណ្យក្រោមធមិតិកនៃព្រះវិញ្ញាងបិសុទ្ធ ហើយពួកគេបានបងិសជិនទទួលរាយ។ គិតមើលទេ!

59 អត់ទេ ពួកគេមិនក្រុវាបានបាត់បង់ទេ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិននៅក្នុងក្នុងក្រោមឡើយ។ ពួកគេបានមកនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញជាលើកទីពី ប៉ុន្តែមិនដែលនៅក្នុងក្នុងក្រោម។ ហើយក្រុវាដំនឹងជំនះបាមរបៀបដែលពួកគេប្រើប្រាស់បានទីនៅដែលពួកគេបានទទួល។ ឥឡូវនេះ: ដ្ឋុកនោះនឹងអាស្របយលើព្រះគ្រឿស។ ទោះបីជាបុរាណ ពួកគេមិនបានបាត់បង់ក៏ដោយ។

141. បង្រួសប្រាណហ័រ នៅក្នុងចុសទីមួយ ក្នុងចុស ជំពួកទី ១៨៩ទី៣៨និងទី៣៨ ចែងចា “ចុរឡ្ងក្រស្តីបស់អ្នកនៅស្រីមកនៅក្នុងក្រវិបារមេ: អ្នកមិន ក្រុវាបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេនិយាយឡើយ។” ទី ៣៨ “ជីវិតរាជាណាម៉ាស់

សម្រាប់ស្តីដែលសិរីយក្នុងក្រមដំនឹង។ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើស្តីដែលមានសក់ខ្លួនឯងរាយ—សិរីយក្នុងការសាងដៅ—នៅក្នុងព្រះវិហារ នៅក្នុងព្រះវិហារ ពីភាពព្រះវិញ្ញាណ—នៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធដែលសិរីយក្នុងក្រមរយៈនាង បុរាណតិវិញ្ញាណវិញ្ញាណ?

60 តម្លៃវនេះ អ្នកគឺជាភី...ហើយនេះគឺជាសំណួរដែលបាកម្មយ ហើយខ្ញុំអាចធ្វើយបានលូបំផុតដែលខ្ញុំដឹងថីរបៀប យើងទេ។ តម្លៃវនេះ ខ្ញុំមិនអាចវិនិច្ឆ័យបានទេ ព្រះខ្ញុំមិនត្រូវបានគេបញ្ចាំទេដូចជាដីជាន់ជាន់។ បើនេះខ្ញុំគឺតិចជាមានប្រើប្រាស់ដែលខ្ញុំមានសំណួរមួយឡើកនៅទីនេះកន្លែងណាមួយដែលស្របតាមនានា។ បើនេះបើមនុស្សនិយាយភាសាដែល នោះគឺត្រូវបានដើសការណា ហើយក្នុងណាមួយដែលស្របតាមនានា។ បើនេះបើមនុស្សនិយាយភាសាដែលមានសណ្ឌាប់ឆ្លាប់ នោះអាចជាការពិត ហើយតុកគេបានបាត់ចុងធ្វើអ្នកមួយដែលមិនត្រូវបាន បើនេះខ្ញុំមិនចង់និយាយថា កមិនមែនជាប្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធទេ ព្រះខ្ញុំមិនដឹង។ យើងទេ?

61 ហើយកៅទ្វារ៉ីនេះមានប្រើប្រាស់ដែលហើយ...ចាមនុស្សយល់ប្រឡែក្នុង ទេវិញ្ញាណមក។ ហើយជាបីដែលអារក្រាសដែលត្រូវធ្វើ។ អ្នកនិយាយថា “ហេតុវីរោះនាងសក់ខ្លួន នាងស្រែក្បុំខ្លួនទេ នោះ—នោះ—នោះមិនមែនជាប្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធសណ្ឌាប់នាងទេ។” កំពើអ្នកវិនិច្ឆ័យ! កំពើបែបនេះ កមិនត្រូវបាន អ្នកមិនដឹងថាអ្នកធ្វើនៅក្នុងចិត្តមនុស្សបីនោះទេ។ អ្នកមិនដឹងអ្នកចាំងអស់អំពីរោះទេ។ អ្នកដឹងថាប្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធនឹងធ្វើឱ្យនាងធ្វើខ្លួននាងការនៃពេលវេលានៅ តម្លៃវនេះ ក្រោមបែបជាការពិតហើយ។ បើនេះខ្ញុំនឹងបានបុរាណ ជួចជាអ្នកនិងខ្ញុំ សូមឲ្យព្រះធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងនោះ ហើយទុកឱ្យអ្នកនិងខ្ញុំត្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់បុគ្គលនោះថា ព្រះនឹងបង្ហាញពន្លឹងដែលពួកគោ។

62 មួយរយៈមុននេះ មានបុរសម្បាក់បានមករកខ្ញុំ នៅខាងក្រោម ហើយខ្ញុំមានអ្នកលេងព្យាកំណ្មានដោយធនេះដែលមានសំពាត់ខ្លួន ខ្លួនតិច សំពាត់ខ្លួន ហើយមិនត្រូវបាន ទេ តាមខ្ញុំស្មាន រាជរាជា ហើយស្តីនោះមានសក់ខ្លួន ហើយនាងគ្រាន់តែជួចចុន្យក្រោងនៅក្នុងដីនេះ ហើយនាងកំពុងលេងព្យាកំណ្មាន ហើយមានបុរសម្បាក់បានដូចបីខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយគ្រាន់តែហេកខ្ញុំជាំណែក គាត់បាននិយាយថា “ហើយអ្នកជាគ្រី អធិប្បាយនៃពេលទីក្នុង ហើយអនុញ្ញាតឱ្យស្តីនោះអង្គយនោះ! សក់ខ្លួន!” ហើយបន្ទាន់ដួចតិវិញ្ញាណទេ។

៦៣ “មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាស្ថីនៅទោស៖ មានវិញ្ញាបាលអ្នកដឹងខ្លួន។ ខ្ញុំធ្វាស់ជាមិនយល់ប្រសបនឹងរឿងនោះទេ អ្នកដឹងទេថា សំណត់ទីនេះខ្លួនទៅមិនមែនជាផ្លកជាតិទៅបំណុក។”

៦៤ ផ្លូវមួយក្នុងចំណោមពួកភាពនៅទីនេះ៖ ហើយម្នាយផ្លូវការនៅទីនេះ៖ វាបានអារ៉ា
ផ្លូវដែលពួកគេចាត់។ ដូច្នេះហើយ វាបិតជាស្ថីនេះ ហើយបង្ហាញពីអ្នកនៅក្នុង
សម្បៀកបំពាក់ដែលពួកគេមាននៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនគិតបំបាននោះទេ—វាក្នុងត្រូវ
បានធ្វើ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចូលចិត្តតារា ខ្ញុំគិតជាមិនពេញចិត្ត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអារ៉ា
ពួកគេប្រហែលជាផ្លូវជាពារពេញដោយព្រះវិញ្ញាបាល ដូចអ្នកដឹងទៅដោយ ខ្ញុំមិនដឹង
ទេ។ ព្រះទេដៃប្រាប់។ បើផ្តល់ខ្ញុំមិនចូលទោសស្ថីនោះទេ ហើយនិយាយថានេអនីន
ទៅនរកដោយមើលយើងបានរី។

៦៥ មនុស្សដែលនេះមានស្ថីម្នាក់ដែលមានសក់ដឹង ហើយស្ថីការកំដឹងក្នុង
ព្រះវិហាយបស់គាត់ ហើយមានកំហើងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលនឹងការប្រចាំឆ្នាំដែល
បានយើង ហើយកំណត់នៅក្នុងការដែលនានេអាចធ្វើបាន។ ឥឡូវនេះ៖ សក់ដឹងនីង
សំណត់នៃមិនការកំណត់អ្នកទៅបានស្ថីតែទេ។ អត់ទេ បាន! វាបានព្រះវិញ្ញាបាលដែលគាត់នៅ
ក្នុងអ្នកទៅស្ថានស្ថីតែ។ បើផ្តល់បសិនបើអ្នកជាក្រើសាធារ៉ា...

៦៦ បន្ទាប់មក អ្នកគូចចែងចាំថា គ្រួគ្រួមាលជាប្រើប្រាស់និយាយអំពីរឿងទាំងនេះ៖
ឡើយ ហើយមនុស្សគ្រាន់តែបន្ទាល់ដោយស្អែយប្រវត្តិ គិតថាភាកមិនអីទេ។ បើនែន
គ្រួគ្រួមាលអ្នកតែបោកការបាន។ ហើយ—និង—ហើយបន្ទាប់មកបងបួនស្រីនៃ
ក្រុមដំនុំ បងបួនស្រីទាំងនោះដែលមានចិត្តលក្ខណៈ៖ ការស្ថីការកំបស់ពួកគេ
យ៉ាងស្មុត ពួកគេគូចតែខាងក្រោមហេណុកនៃការធ្វើម៉ែន្មម និងជួចជាម្នាយ
និងបងបួនស្រី។

៦៧ ហើយខ្ញុំគិតថា ស្ថីណាដែលជាម្នាយ និងគោរពព្រះ និងជាបងបួនស្រី គ្នា
ទៅក្រោមនុស្សបំបន់៖ ហើយដោយការធ្វើម៉ែន្មមនៃព្រះវិញ្ញាបាលគ្រាន់តែអង្គូយប៉ុំ
ហើយនិយាយជាម្នាយស្ថីនោះ។ ហើយប្រសិនបើនានេអមកពីព្រះ នោះព្រះវិញ្ញាបាល
ហិសុទ្ធនិងយល់ពីរឿងទាំងនោះ៖ ហើយនានេអីនេះកំខ្មែង។ បើផ្តល់នោះទេបែបដែលអ្នក
គិតជាបង្ហាលទោសនាងភាសាអង់គ្លេសហើយពេញនាងចេញ នោះអ្នកអាចធ្វើបាប
ទាក់ទង ដែលទីបនិងគិតនោះ។ យើងទេ? ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំនិងមិនចូលទោសបុគ្គល
នោះទេ។

៦៨ តំឡើងនេះ បុគ្គលនិយាយភាសាឌ៉ែទៅ

៦៩ ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវនិយាយដីមួយនៅទីនេះ ដែលប្រហែលជាបច្ចេកបន្ទីច ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំនោះ មិនអៀទេ។ អ្នកយើងព្យាយាយលំខេសដំឡើងនេះជាប្រើប្រាស់ខ្លួន ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនអាចប្រើប្រាស់បាន បើយើងបានលូបជួរតីអ្នកណាដែលបានប្រើប្រាស់ខ្លួន ដើម្បីបង្ហាញមួយចំណាំ ឬ ពួកគេកំពុងព្យាយាយ។ យើងមិនស្ថាល់ចិត្តគេទេ ឬ៖ត្រាតំតុកមានការយល់ដឹង។ ហើយប្រសិនបើពួកគេខុស បន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកបាន... ព្រះគេត្រូវបានចំឡងថា “បើសិនជាបងប្អួនត្រូវក្រឡាប់ថាកំ ចូរឡើអស់អ្នកដែលមានវិញ្ញាណាទេដែលបងប្អួសនោះជាយិត្តសុទបុត ជាយិត្តដែលខ្លួននឹងក្នុងលោក្រវិញ្ញុង ហើយមើលថាគើតអ្នកមិនអាចធ្វើដោយមនុស្សនោះបានទេបុសុមមេិល ត្រឡប់ទៅព្រះវិញ្ញា” ក្នុំនិយាយថាពួកគេមិនទាន់មានវិញ្ញាណាក្រើមត្រូវទេ ព្រមទាំងអី...

៧០ សូមស្ថាប់ តំឡើងខ្ញុំនឹងនិយាយដីមួយដែលនឹងចាក់ដោពអ្នកយើងខ្ញុំដឹងមួយនាទី ដូច្នេះគ្រាន់តែអង្គុយមួយនាទី។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធគាថនិយាយតាមរយៈមនុស្សបាក់តុក។ ពិតប្រាកដដែន ខ្ញុំបានយើងពីថ្ងៃហើយ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់អ្នកដោយបទគំនើងថាការកំណើងនៅក្នុងប្រាកដដែនតាមរយៈបទគំនើងថា អំណោចអារក្សបាប់យកវិញ្ញាណាទំឡើងនោះ ហើយបើក្នុងប្រាកដដែន ពួកវាយកអំណោយទំឡើងនោះមកបើប្រាកដសំរាប់ខ្ញុំបានឈរក្រើមត្រូវ... ហើយបានយើងអារក្ស និយាយភាសាឌ៉ែ ហើយបញ្ជាប់ពីថ្ងៃហើយវាត្រូវក្រឡាប់ខ្លួន ហើយនិយាយជាមួយវាត្រូវក្រឡាប់ខ្លួន នោះជាបាក្តុជំនេះដែលអ្នកមិនអាចនិយាយថាគារនិយាយភាសាឌ៉ែគឺជាកស្សុតាងតែមួយគត់នេះ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។

៧១ តំឡើងនេះ: មួយរយៈមុនពេលដែលខ្ញុំបានគេនាំចូលថែមុណ្យរី៥០ ជាបើកដីបុរី ខ្ញុំបានទៅក្រោង មិសាក៉ាកា ទៅពេងខោេសចេរស់បងប្អួសទូទៅ នៅទីនោះពួកគេកំពុងមានសន្លឹមបានមួយ វាកើដើរព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា តំឡើងនេះ ខ្ញុំមិនយល់ស្របនឹងពួកមនុស្សនាមព្រះយេស៊ូវទេ។ ពួកគេ...ទេ...ពួកគេជាបងប្អួនបែស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែមូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើ...

⁷² ពួកគេធ្វើពីជិបុណ្យដ្ឋាមុជទឹកសម្រាប់ការបង្កើតឡើងវិញ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ ខ្ញុំមិនធ្វើពីដោនៈទេ ខ្ញុំមិនធ្វើថាទីកដូយអ្នកពីអំពើបាបទេ។
ខ្ញុំធ្វើថាតាមព្រះលោហិតបែស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ ដើម្បីការបង្កើតឡើងវិញ។ បើនែ
ប្រជាធិបតេយ្យនៃនេរសវធ្វើពីជិបុណ្យដ្ឋាមុជទឹកជួលបំការបង្កើតឡើងវិញ។ ពួកព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូ “ទូទិនបុណ្យដ្ឋាមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ ហើយនោះហើយថា
ពួកគេបានសង្ឃោះ ដោយសារតែតាត់បាននិយាយថា ‘ប្រចិត្ត ហើយទូទិនបុណ្យ
ដ្ឋាមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ សម្រាប់ការជាត់បាបសំអ្នក។’”

73 ឃុំនេះតើអ្វីមកមុន? ការរំប្រចិត្ត ការសោកសែនពីព្រះចំពោះវាំពីជាបរបស់អ្នក បន្ទាប់មកងារចេញ។ បន្ទាប់មក ទទួលបុណ្យដែលមិនគូចឱ្យព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស់ រាយធមិនអីទេ។ អ្នកបានធ្វើការទាំងអស់នេះសម្រាប់ការជាផ្លែងបារា

៧៤ តិច្ឆួន៖ ហើយនៅក្នុងនោះមានមនុស្សប់ពាល់នាក់។ នៅសម័យនោះ
ពួកគេមានការបែងចែកនៅខាងដីនៅទីនេះ បុន្ចោរការទាងក្នុង ហើយ
ពួកគេក្រោមឯកជំមួយនឹង ពីរូបារាងជាតិសេវករខ្លួចជាប្រើប្រាស់បានមកចូលរួម
សន្តិភាពនេះ។ វាតីជាកីឡា នៃ ដីមិលិលិយុ និង កីឡា នៃ ដី...ដើសី មុនពេល
លើចចេញ។ ហើយពួកគេនៅ មិសាត្រាការដែលបានពួកសេវករណ៍ខ្លួនឯងសំ
ទាំងអស់គ្មាន ពួកគេចិត្តអាប់មានវានៅការទាងក្នុងនោះទេ។ អត្ថឃី ខ្ញុំ
យើងបុរស់សេវករសិរីនាក់អង្គីយនោះលើកៅអី។ ខ្ញុំមិនដែលបានពួរឱ្យឃុំយើងសារ
ទាំងនេះពីមុនមកក្នុងដីតុលបស់ខ្ញុំ។ នៅទីនោះ បុរសទាំងនោះព្យាករឡើង ម្នាក់
និយាយភាសាជែ ហើយម្នាក់ឡើងបែកក្រសាយវា ហើយប្រាប់ប្រជាតិនៅក្នុង
ការប្រជុំអំពីរឿងដែលខុសចំពោះពួកគេ ចូរបាប់ប្រជាតិនូវរឿងដែលពួកគេបានធ្វើ។
បន្ទាប់មកម្នាក់នេះនិយាយ ហើយម្នាក់ឡើងបែកក្រសាយ។ ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាន
ទម្ងាត់ចុះនៅទីនេះក្នុងចំណោមទេវា។” មិនដែលបើកីឡើងបែបនេះទេ!

75 ເຕັມພູຍຍບໍ່ ເນືກຸນກຳລາເຕັກ ຊົ່ວໂລນອັດສູງໆ ຕຳຜົກຕູ້ເມັກ ຊົ່ວຝຶ່ງ
ຫ້າໆເນາເຍທານ ນິ້ນຄາເກ្រສະເហົດີຄູາອາກົ່ງປົມືຕູເຕ ຊົ່ວເຄີຍກາຕເຢີຕູກາ
ສີມືຕູໆ ເກີຍເຮົາໄຕກບຫຼາບ່ຽງກົດເຕະບານສົ່ງຂູ່ຊື່ ອັດບ້າຍເກີຍຂູ່ບານເຜົ່າໆ ເນື
ຂາຍເກຣ່າມານມະນຸດັ່ງເປົ້າເປັນບານມຄວກຂູ່ ເກີຍເກີຍຕູ້ຊື່ເຄີຍກາປົ່ງແບສ່
ຖົກເຕ ບັ້ນສິ້ນດັ່ງນຸກຜູ້ຜູ້ຍັ້ງພື້ນບູລາເສີ່ງໆ ຜູ້ຜະຊ່ວ່າ—ຊື່ຕົກກໍເກີຍເຕົກ

មុខ ហើយទុកឡ្វាបោះដូចនោះ។ មួយសន្និ៍ភ្នាយមក ខ្ញុំអនុះសារចំណាប់ទៅតា
ទាំងពីរនោះ។ ខ្ញុំមិនដែលពួរទេ...

⁷⁶ ពួកគេប្រជាពណ៌សដីពិញ្ញមាត់ ហើយដើម្បីដែនិយាយដោយភាសាជ៊ែ។
ហើយម្នាក់ទៀតព្យាករុយឡើង ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល
ដូចខ្លះ ជួននៅទីនេះ តាត់បានធ្វើដីដីមួយ កាលពីមិនបិញ្ញា ពេលដើរលើដីពិញ្ញ
ដី៖ អ្នកដឹសសៀវភៅតិបោរ៉ែនោះជាបេសបុរសម្នាក់នោះ បុរសម្នាក់នេះបាត់នៅ
ទីនេះ។” ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចខ្លះ “យកវាមកវិញ្ញ!”

⁷⁷ “ព្រះជាម្នាស់ដើរយ សូមរាជិតមេត្តាចុលបង្គំ នៅទីនេះ។”

⁷⁸ យើងពួរ ការពិត្យគ្រាន់តែនិយាយបែបបីនឹង ប្រាប់មនុស្សឱ្យចេញសំ ខ្ញុំគិតថា “អូ
ខ្ញុំដើរយ តើមិនអស្សាប្បុទេប្រើ!” ដូចខ្លះ ខ្ញុំគិតថា “នេះជាប្រព័ន្ធ!”

⁷⁹ យេនហើយ ខ្ញុំបានទៅកែបុរសម្នាក់នោះ ហើយខណៈពេលខ្ញុំកំពុង
និយាយជាមួយគាត់ ខ្ញុំបានអងិស្សានថា “ព្រះអីយសូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមានវា
មិនចាប់ជាផ្លូវទេ។” ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រូរហោរាជាណីទេ និមិត្ត ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រូរហោរាជា
អី។ ហើយពេលបុរសនោះមកមុខខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានអារម្មណ៍គាត់ គ្រាន់តែនិយាយ
ជាមួយគាត់រហូតដល់ខ្ញុំបានប្រើប្រាស់ជាមួយគាត់ ដូចត្រូវឱ្យស្រីបានធ្វើនៅ...ព្រះយេស៊ី
បានធ្វើ ទៅកាន់ស្រីនៅអណ្តូង។ ចេះតែនិយាយរហូតដល់ខ្ញុំបានប្រើប្រាស់ជាត់។
ហើយគាត់គឺជាព្រឹស្សាន ជាអ្នកបិសុទ្ធពិត្យប្រាកដរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំគិតថា “សូម
លើកតាមីដែនិយាយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!”

⁸⁰ ខ្ញុំបានជួប—បានជួបបុរសបន្ទាប់មកនៅដីតាមពីរដីដី ប្រែបោលកន្លែះម៉ោង
ព្យាយមក ហើយខ្ញុំបាននិយាយជាមួយគាត់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំឆ្លើយប់និយាយ
ជាមួយមនុស្សុលាក់តុត គាត់គឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់
សក់ខ្លោ ហើយគាត់សក់នៅជាមួយនាកិសក់ទៅដឹង ហើយទានក្នុងពីនោះកំជាមួយ
នាង បីនេនគាត់កំពុងនិយាយជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាបាលដឹង និងការបកស្រាយ
ជុចគ្នា គឺពិតជាព្រឹស្សានសំ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានដឹង។

⁸¹ មុនពេលការប្រើបិត្តិផ្តើបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍មួយទៅដឹងរំលែងប់ជាមួយ
ជនជាតិគិណ្ឌារា។ ពួកគេជាអ្នកកំឱវារក្សា។ យកទស់មកកំពិញខ្លួន ហើយកំមួល
ហើយនិយាយភាសាជ៊ែ ហើយប្រាប់ការពិតអំពីអីដែលកំពុង

⁸² ធនធ្វើខ្លួននិយាយថា អ្នកយើងទៅ “ខ្លួននៅក្នុងចំណោមអារក្ស” ហើយខ្លួនបានការបេញពីឱ្យដំឡើលូលទៅ។

៨៣ ដូច្នះថ្វួលមួយនៅក្រុងមិល ខ្ញុំបានទៅទីនោះអធិស្សាននៅក្នុងរដ្ឋបសិទ្ធិ
មិលដែលសម្រាប់ដឹងនោះទេ ហើយខ្ញុំចេញមក ហើយជាក់ព្រះគម្ពុរបសិទ្ធិ
ចុះ។ ខ្ញុំ...រាយការណ៍ភីតនាក្នុងណាង ហើយខ្ញុំចែងបានទន្លឹម្រៃបន្ទិច ហើយ
ពេលវេលា ហើយខ្ញុំចេញមក ហើយជាក់ព្រះគម្ពុរបសិទ្ធិចុះ។ ខ្ញុំនឹងអារ៉ា
បន្ទិចឡើត ចេញពីគណៈលើដែលដោកចុះពីគ្មាន។ ហើយខ្ញុំទិន្នន័យជាក់ព្រះគម្ពុរបុះ
ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមអារ៉ា ខ្សោលកំបត់បានទៅលើហោរពីដំពុកទី៦។ ខ្ញុំគិតថា
ប្រែកាលជាប្រព័ន្ធអម្ចាស់ចែងឱ្យខ្ញុំអារ៉ា

៨៤ “ជីតិសព្វកម្មកដែលបានកើតឡើង ទាំងភ្លក់អំណោយទាននៃស្ថានស្តី កំបានចំណោកនៅវរ៉ែវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ រួចធ្លាក់ទៅវិញ្ញេ...នោះគ្មានជូនឈរណានឹងនាំឱ្យគេប្រើបច្ចុប្បន្នឡើងឡើតទៅ ត្រូវឈនាំមក..ដែនដីបីជីតិសល ហើយត្រូវឈកក្រុងរាជធីកបន្ទានឹងអញ្ញាបញ្ញាដែលនៅជិតិនឹងការបងដីសិរិទ ដែលចុងបញ្ហាប់នឹងក្រុងឯកជាល់” អីមួយនេះលើលំដាប់នោះ។

⁸⁵ អត្ថិជ ខ្មែនអាណាព ហើយខ្លួនធតីតាត “ចូរសរសើរគម្រោងព្រះអង្គភាស់” បង្ករាកទៅយុម្ភឡើត ខ្លួនធតីតាត “អត្ថិជខ្លួនធនៃកំណើងឈាមយុទ្ធឌីនេះនៅកំណើង ដោយជី” ដាក់វាបុច្ចោះដូចនេះ ដូចត្រូវក្នុងខ្លួនធតីតាត ឱ្យលើបាកវាគ្រប់ថាគារបញ្ជី ឬ មួនឡើក។ មែនហើយ ដែលបានកើតឡើងបី បុប្បនជន ប្រើនជល់បីជីជី។ ខ្លួនធតីតាត “ខ្លួនយើពេលាលាសអីខសជាមយរាជ ពីមានអីនេះទីនោះ?”

⁸⁶ ត្រាស់ពេអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ អូរអារ៉ា អូរបានវានវាប្រើប្រើដង ហោព្រឹ ៦ “បន្ទានិងអញ្ចាស្រា ត្រូវដែលបានដើរជាប្រើយ ដើម្បីស្រាវចនក បង្កើតផល ទ្វាក់មួយ ដើម្បីបន្ទានិងអញ្ចាស្រា ប៉ុន្ម័នបន្ទានិងអញ្ចាស្រាដើម្បីដើតនិងការបង្កើតសែដ ដើលក្ខរវ ជតបំជាតុ ត្រូវបែមលូយកទៅជិត។”

៨៧ ខ្ញុមិនអាចយល់ដីចេញពីវាទោ។ គាំទិត្តិថា “បន្ទានិងអញ្ញាល្យត្រូវដើរ ព្រះជាម្មាស់យកស្អួលសាលីសំរួចដែល ទៅទុក វាចចច់ហើយ។ ដូច្នេះខ្ញុមិនយើង អីសោះអំពីរឿងនោះទេ”

៨៨ ខ្ញុកាំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ខ្ញុមិនទៅក្រោមបែបនោះ ហើយការនិមិត្តមួយបាន មកពីមុខខ្ញុកាំ ហើយខ្ញុបានយើងបានពិភពលោករិលីទៅមុខសំបន់៖ ហើយវាក្រោម បានគេដឹងប៉ុច្បាប់ដើម្បីជា បុសម្មាក់ស្វៀកពាក់អាណាព័ណ៌ស ក្បាលអាន ចូលក្បួនបានចំណុះដាក់ ទៅជាមួយវាតា ហើយខ្ញុមិនដឹងថាគ្បួនចំនោម អ្នកកាល់ត្រូវតើនៅថ្ងៃបានដឹងបុរាណតែ...ខ្ញុយើងបានធ្វើវាតា ហើយវាតា ហើយវាតា ហើយ ដោយដែលបស់តាក់បែបនោះ ហើយឯកគោគ្រាន់តែដែកហើដី គ្រាប់ដែកដូចនោះ។ មែនហើយ បុសម្មាក់នេះគឺបានប៉ុកប៉ុកដែបនេះ។ ហើយពេលដែលតាក់ដើរតាម នោះ ស្រួចចុះទៅរឿងមកពីក្រាយតាក់។

៨៩ មែនហើយយ នៅពេលដែលតាក់បានដើរជីព្យូការាងនៃផែនដី ខ្ញុបានយើង អីមួយពណ៌ខ្ញុលបច្ចេក ដូចជាង្មោះចំនួនខ្ញុកាំ ហើយខ្ញុបានក្រឡាយកម្រិត ហើយ តាក់បានចូលទៅធ្វើដិត វាតីជាតា—បុសម្មាក់ស្វៀកពាក់ពណ៌ខ្ញុកាំ។ តាក់កំពុងដើរតាម មីលទៅដូចនោះ។ ហើយតាក់មានបានក្រប៉ុណ្ណោះ តែនៅទីនោះ តាក់មានពួជស្សារៈ។ ហើយតាក់កំពុងសាបប្រពេះក្នុងចំណោមស្រួលសាលីសំបន់ដោយបានវាតីចុង ដល់កន្លួយនិងធ្វើដែកដីក្នុងចំណោមស្រួលសាលីសំបន់ដោយបានវាតីចុង ដល់កន្លួយនិងធ្វើដែកដីក្នុងចំណោមស្រួលសាលីសំបន់។ បន្ទានិងអញ្ញាល្យត្រូវដើរ នៅពេលយើងដើរជីព្យូការាងនៃផែនដី។

៩០ មែនហើយ ខ្ញុបានគិតថា “នេះជាការរកម្មាស់សម្រាប់បុសម្មាក់ដែលធ្វើរឿង បែបនោះ។” ក្នុងការនិមិត្តមួយ ខ្ញុមិនបានគិតថារាក់ជាបទគម្ពីរទេ យើងទោះ។ ហើយ ខ្ញុបាននិយាយថា “បុសនោះសាបប្រពេះស្សារៈក្នុងព្រៃសបស់បុសនោះ។”

៩១ បន្ទាប់មកវាតិតជាក្នុង ស្រួលសាលីក្នុងដើរក្បាលរាយក្រោមនៅទីនោះ “ហិ ហិ ហិ” បែបនេះ គ្រាន់តែហៅតែបែបនេះ ដើម្បីដឹកជើងឱ្យមួយ ស្សាក្នុងបានដើរក្បាលរបស់វា “ហិ ហិ ហិ” តាក់កំហត់ស្រករកទីកដើរ។ មនុស្សគ្រប់ត្រាគាតិស្សានសម្រាប់ក្រោម។

៩២ ក្រាយមកវាបានមាន...ពេកដូរបាន...យ៉ាងខ្លឹមកដល់ ហើយនានក្រោម ផ្ទាក់ពេញមួយចំហើង ហើយនៅពេលដែលវាក់កំពុង ក្រោមបានបាក់មកលី ផែនដី។ ហើយស្រួលសាលីក្នុងទីបាប់ដើម្បីលើកបុរាណ ទៅក្នុងបានបាក់មកលី ដែលមីន់ទៅក្នុងបាប់ដើម្បីលើកបុរាណ។ ហើយស្រួលយ៉ាងក្រោមក្នុងបាប់ដើម្បីលើកបុរាណ “ហាលេ លូយ៉ា! សរសើរអីដឹងព្រះជាម្មាស់! ហាលេលូយ៉ា! សរសើរអីដឹងព្រះជាម្មាស់!”

ហេយស្មូចចុចចកាំតុងញ្ចាប់ឆ្នាំក្រោម សរសើរភាពមីនុយត្រោះអម្ចាស់ ត្រូវបានដឹងដីពីកមកលើស្មូ ដូចគ្មាននឹងស្ថិសាលីដីរ។

⁹³ ហើយបន្ទាប់មកបទតម្លៃពានមក “គ្រែងផ្តាក់មកលើមនុស្សសុចរិភព និងទុច្ចិភព ជូចគ្នា” នៅថ្ងៃនេះខ្ញុំចាប់ពាន។ យើងទេ?

៩៤ នេះ បើអ្នកណាមង្គលយកដូចត្រូវ ក្រោមជំនួយ វិញ្ញាណភាពច្បាស់កំមកលើមនុស្សនោះជាលើ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងថាគេខស ហើយគេមិនបានសំនៅថ្មីប៉ុប្រពេទ្យត្រូវអ្នកដឹង អ្នកនិយាយអំពីវិញ្ញាណនោះ រាជរដ្ឋជាព្យារវិញ្ញាណបិសុទ្ទា កុវិនិច្ឆ័យ—វិញ្ញាណដោយមនុស្ស។ មនុស្សប្រហែលជាជាតុស ប៉ុន្តែតិចឡើងនេះ តើព្រះគីមិនបានថែងថា “ឆ្លងផ្ទាក់កំកលើមនុស្សសុចិត និងចូចិតទេប៉ុ” ? តើព្រះយេស៊ូមិនបានមានបន្ទូលថា នៅពេលដែលបង្ហាញក្រុវេជ្ជាបានគេដាំ “បូរុច្ចកគេជាខ្វ៉ែងទាំងអស់ត្រា ស្របដែង និងស្រួសាលិជាមួយត្រា កំព្យាយាមដឹកស្របដែង។ កំព្យាយាមនិច្ឆ័យគេអី ទូកចុរុច្ចកគេកែកបញ្ជីជាមួយត្រា។ នៅថ្ងៃនោះ ពួកទេរកានីងក្រុវេជ្ជាក់ចេញមក ហើយនិងយកដើមស្រួចទាំងអស់ទេដឹក ហើយស្រួសាលិនិងក្រុវេជ្ជាបានប្រមុជ ចូលក្នុងជងុករ៉ា? ប៉ុន្តែយើងស្អាត់ពួករាជដោយជូនដែង។ អ្នកអាចដឹងនៅក្នុងចិត្ត បស់អករា បន្ទាយាមដោរស្រាយជាមួយបតលនោះ។

៩៥ កំនើងយាយចាមនុស្សនីនេះ បើនាន់ស្រែកពាក់អស់លបដម៉ែ... តើត្រូវរាល់រាល់ជាយបៀបណា? “ថ្ងៃនីយាយចា ក្រវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធនឹងយាងមក...” យើងទៅទៅ អភ់ទេ ខ្ញុំយកសំខាន់នៅឯីនេះ។ អ្នកនៅឯីនេះ ចាន់

ស្តីពីយាយកាសាជទេ។ តម្លៃនេះ ប្រសិនបើស្តីសក្ខើនិយាយកាសាជទេគួរដូចងម្រជាមុន នៅពីជាប្រវិញ្ញាណ (គោរះមិល) តើវាដាប្រវិញ្ញាណនេះបរិសុទ្ធដែលមានបន្ទូលតាមរយៈនាង ប្រាកាដាប្រវិញ្ញាណ ត្រូវបានបញ្ជាផ្ទៃដោយ?

៩៦ អ្នកបើព្យារីយ ខ្ញុនិងមិននិយាយអ្នកទាំងអស់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកគិតថា
មនុស្សស្រីនិងត្រីម្រោវដោយការរាយសក់ខ្លឹះ... (ខ្ញុំធ្វើថាការជាប្រជាពលរដ្ឋ)...បាន
“សក់ខ្លឹះ” ម៉ែបចាំអត់ បងបួន ប្រសិនបើអ្នកជាបុសដែលព្យែរការហើយនេះគឺជា
ស្រីដែលព្យែរការហើយ ហេតុអ្នក—ម៉ែបចិនយកប្រព័ន្ធបុយកប្រព័ន្ធដែនិយាយ
ពាករដែរមែនូរមជាមួយស្រីគុចនេះ? ចូរយើងធ្វើថានានេះទូទៅហើយនូវពាករ

បិសុទ្ធ។ ប្រសិនបើនាងនៅក្នុងព្រះវិហាយនេះ នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងធ្វើថាដានាងមាន។ ហើយបន្ទាប់មក ត្រាន់តែនិយាយថា ប្រហែលជានាង...

៩៧ តើអូកដឹងទៅ យុរួមទៅ យើងអាចពិនិត្យម៉ឺន ហើយដឹងថា យើង ប្រហែលជាមានអីខ្លួនបន្ថីចិបន្ទុច ដឹងដើរ។ អូកដឹងទៅ—នោះ—នោះជាការត្រីមត្រូវ អូកដឹងហើយ។ ដូច្នេះអូកណាមាត្រាកំប្រហែលជាគ្រូវប្រាប់យើងរួចរាល់ មួយ។ មនុស្សជារឿបឯនដឹងប្រាប់ខ្ញុំបីនិងខុស ថាខ្ញុំធ្វើខុស ខ្ញុំសូមគោរព។

៩៨ បុំនែកទ្វាករនេះសូមនិយាយវា...ធ្វើថាអីកំដោយ ចូរយើងធ្វើចុះ ប្រសិនបើ ត្រូវនោះមិនមែនជាក្រឹតស្ថានពិតប្រាកដទេ ប្រសិនបើនាងគ្រាន់តែក្នុងធ្វើ នោះព្រះនឹងវិនិច្ឆ័យនាងចំពោះរឿងនោះ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ បុំនែក...ហើយប្រសិនបើនាង ស្រៀកពាក់អស់លិបិម៉ែនត្រីមត្រូវ ព្រះនឹងចាត់ចំងរឿង នោះ។ បុំនែក ចូរយើងធ្វើថា ព្រះវិញ្ញាណកដឹលសជ្ជាតាកំបីត្រូវនោះ គិតជាប្រព័ន្ធវិញ្ញាណក បិសុទ្ធ។ យើងមិនដឹង។

៩៩ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើការក្រោយនោះជា “វិញ្ញាណកបិសុទ្ធ” ឱ្យចែកចាយជាបណ្តុាសាល់ព្រះគីសុ... “ត្រានអូកណានិយាយដោយព្រះវិញ្ញាណកមកហេរ ព្រះគីសុថាគ្រូបណ្តាសាខ្សែយ។” ប្រសិនបើត្រូវនោះនិយាយការសារទៅហើយ ការបក្រោយមកដល់ថា “ព្រះគីសុគ្រូបានបណ្តាសា” ពេលនោះអូកដឹងថា នោះជាពិនិត្យភាពអារក្រាសំបុត្រិត្រូវនោះ។ បុំនែក ដកបណ្តាការជាតាមដីយ និងស្អាត់ព្រះគីសុ នោះគ្រូរឿងព្រះវិញ្ញាណនោះ។ យើងទេ? ការម៉ែន។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការមិនប្រឡងទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការដឹលបំពន្លឹងថាគារមិនប្រឡងទេ។

142. ចោរិយភាព ជំពូកទី ២៣ ខទី ២ រាជិយបង្ក្រោនចាមនុស្សម្នាក់ដឹលមិនមានភាពហើយពីពារិប្បីមិនអាចក្រូវបានសង្គមទេ? រានិយាយថា “ព្រះនឹងយាងទៅពិនិត្យមើលអំពើទុក្ខិភាពបស់ខ្លួនអ្នកម្នាយមកបៀវកនចោរដល់ជំនាន់ទីបិនិនទីបូន។” សូមពន្យល់ពីអគ្គន៍យនេះ។

100 មិនអីទេ។ ការដឹកក្រុកគីសុដឹងថាក្រូវបានសង្គមយោប្រវត្តិក្នុង ទាល់ពេតបុសមានក្នុងជាមួយត្រូវដឹលមិនមែនជាប្រពន្ធដេ ក្នុងនោះ ជាក្នុងបស់ក្នុងថា គេបួនជំនាន់ បួនយេងផ្ទាំជាង មិនអាចចូលទៅក្នុងក្រុមជំនាំបស់ព្រះអម្ចាស់បានឡើយ ដោយសារយាមពេនិងគោរិយាល័យមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដកបាបចេញ។

ការគ្រប់គ្រងសម្រាប់រាជបច្ចុទណ៍ដំឡើងអំពីបាបបាន តែវិនាគារលូបថាល
អំពីបាបបានឡើយ។ យើងទេ? វិនាការលូបថាលអំពីបាបបានទេ ការ
បច្ចុទណ៍ដំឡើងអំពីបាបបាន។ អំពីជិតក្រត់ជាមួយដ៏អារក្ស!

¹⁰¹ ស្រីជាគន់ដើរិសស ដែលព្រះបានគាំងនានេងធ្វើជាមាតា ប្រតិបត្តិខ្លួន ប្រកបដោយភាពជាមាតា ថាបើនានេងយកក្នុងពីអ្នករដ្ឋមករិន់មែនជាបស្ថីទេ នៅ៖មានបណ្តុាសាលើក្នុងនោះ ក្នុងចោរបស់គាត់ និងក្នុងចោរបស់គាត់ឡើបីប្រុន ដំនាន់។ សូមឆ្លើតប្រើនឹងដឹងដួចជា ឬតស្ទាយនិង—ភាពងិំតងអុល និងអីរីបាន រាយប្រហែលនុស្ស។ មែនកៅក្រក រាជធានីភ្នំពេញ និងក្រុងឱ្យនូវកំសាប្តោះប្រាប់ស្រី ដែលមានក្នុងក្រុងអាណាពាហ៍ពិពាហ៍ដើម្បីសុខ។ ឥឡូវនេះ មិនត្រូវតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ រាន់តែជាពុំឃើងដីអាក្រក់ ប្រាកដិលាស់ ជានិច្ចកាល។

143. ពីអេសតាល ៣៨ និង៣៩ នឹងកើតឡើងមួនពេលការបើកឡើងប្រើ?

¹⁰² តុល្យវេនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្ងាត់ នូវសេគាល់ ៣៤ និង ៣៥ ទាក់ទងជាមួយកុក និងម៉ាកុកដែលជាប្រទេសុស្សី ដែលជាប្រទេសភាពខាងដើម។ តុល្យវេនេះ ខ្ញុំមិនបាននិយាយភាគត្រីមត្រូវទេ ប៉ុន្តែតាមរបៀបរៀងបែលសំខ្លួន នៅក្នុងជំហានបំផុតប៉ុណ្ណោះ ពីការលើកឡើង បន្ទាប់ពីក្រុមដំនាំត្រូវបានលើកឡើង។ ហើយព្រះកែចាត់ថែងជាមួយកុក និងម៉ាកុក នៅពេលដែលរូកគេចូលចិះមកមុនជនជាតិអូស្សាអំរាលនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគឺតិចថាភាកនឹងកែតែឡើងបន្ទាប់ពីការលើកឡើង។ តុល្យវេនេះ ការិនធ្វើឱ្យរាជ្យដែល យើងបាន ប៉ុន្តែនោះគ្រាន់តែជាឯិជ្ជការបែលសំខ្លួន ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំគឺតិចថានោះជាឯិជ្ជការបែលរបស់ខ្ញុំជាយី។

144. ປະເມົາສັດນາງបໍ່ເຢືຍຄາມເພີ້ວຕົກສາກູ່ຜົລ໌ໜຸກຜົດ້ອ່ານື້ນີ້ແລ້ວເປັນເຫັນວ່າ ສິນດານເບີ້ງເຕັມເຊື່ອຮັບ: ຜູ້ຜົດຕະການຜົດຜົນໄດ້
ກາຍເຫັນຍາກ ບຸດເງົາຜົດຍາຜົດທີ່ກູ່ທີ່ມະນຸຍາມ ກູ່ທີ່ມະນຸຍາມທີ່ມະນຸຍຸ້ວີ ສິນ
ີ້ນີ້ເປັນເຫັນວ່າ ເຢືຍດານງານບໍ່ເປັນທຳນັກຮັບ:ຜົລ໌ໜຸກຂູ້:ຜົລ໌ໜຸກທີ່ມະນຸຍຸ້ວີ
ເກື້ອງສົາ ບັນດາກົດເຕັມທີ່ຜູ້ຜົດຕະການຜົດຜົນເປັນເຫັນວ່າ ເກື້ອງສົາ
ທີ່ມະນຸຍຸ້ວີເປັນເຫັນວ່າ ເກື້ອງສົາທີ່ມະນຸຍຸ້ວີເປັນເຫັນວ່າ

¹⁰³ តើម្ខរៀនេះ ខ្សែកាយដែលអ្នកសិរាយបែបនេះ “តើអ្នកភិទ្ធម្ពី?” ដែលបានឯកសារពីក្រឹមក្រោចក្រោមខ្លះ ខ្លួនឯងគិតពីវា ខ្ញុំធ្វើថា ត្រានមនុស្សណាមាត្រដើរក្នុងពន្លឹះនៃព្រះ

បានទ្វីយេ រហូតដល់ព្រះបើកសម្រេចដល់គាត់។ ហើយខ្ញុមិនធ្វើថាបុរសណា ម្នាក់...ផ្លូវលាក់កំបងទាំងអស់នេះត្រូវបានលាក់ពីមនុស្ស ហើយគ្មានអ្នកណា អាចមើលឃើញពួកវាបានទ្វីយេ លើកណែងតែព្រះបានបើកបង្ហាញពួកវា ហើយខ្ញុ ធ្វើថាការជាមេរិចជាបុរសណា ម្នាក់គ្នា វារាគ់តែផ្លូវបេន្ទាន់។

¹⁰⁴ តើព្រះយេស៊ូវិមិនបានមានបន្ទូលដូចខ្លោះទេបុចា “អ្នកមានឡើកមើលមិនយើង មានត្រាអៀកកិច្ច”?

¹⁰⁵ ហើយនៅក្នុងម៉ាចាយ ខ្ញុម្វើថាការជាប់ពួកទី៤ បុចិ ១២ វាបានចែងចា ទោះជាព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការអស្តាប្រឈឺនក្នុងចំណោមពួកគេកើតដោយ បុំនឹងពួកគេមិនអាចធ្វើបានទ្វីយេ ដោយសារអសាយបាននិយាយ ទំនាក់នាក់និយាយ ដូចខ្លោះថា ‘ពួកគេមានឡើកមើលមិនយើង មានត្រាអៀកកិច្ចអាចស្តាប់យល់។’ យើងទេ?

¹⁰⁶ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលចា “គ្នាននរណាអាចមករកខ្ញុបានទ្វីយេ លើកណែងតែព្រះបិតាបេស់ខ្ញុមេរិចជាត់មកជាមុនសិន ហើយអស់អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុ និងមកនឹងខ្ញុ។” គីមប់ហើយ យើងទេ។

¹⁰⁷ តើទូទៅនេះ៖ អ្នកគឺជា—អ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះការរៀបចំរូបរាយពីពន្លឹះ អ្នកមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះពួកគេដែលបានទទួលពន្លឹះនោះទេ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការយកវាទេខិត្តពួកគេ បុំនឹងអ្នកមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រពិកម្មបេស់ពួកគេទេ។ ហើយយើព្រះអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចូល នោះនឹងអារសំយែលីឡើង។ ហើយគេមិនមានសម្បៀកបំពាក់ អីជាដើម ហើយពួកគេមិន...បុំនឹងពួកគេ...ចូចចាំថា ពួកគេមិនអាចខិំលូយើងទេ ហើយបេព្រះបើកសម្រេចជាប់ពួកគេ។

145. បងប្រុស ប្រាណាបាំ នៅក្នុងជានីយ័លជំពួកទី ១១ ខេត្ត១ ការបងប្រុស ប្រចាំថ្ងៃ...ការដកយកទូរយោងបុរាណបានទៅថ្ងៃ និងការគ្រានស្ម័ប់ខ្លឹមដែលធ្វើឲ្យវិនាស។ សូមលោកដូយពន្យល់ថាគើតរាជអ្នក។

¹⁰⁸ អូ បុគ្គលូនេះបានចុះឈ្មោះបេស់ពួកគេចំពោះសំណ្ងាឯនេះ។ នោះគីជាប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងអាជីតិកសិបស្ថាប័ក់បស់ជានីយ័ល។ ហើយដែលចូលមកជាមួយ—ជាមួយបិតិកសិបស្ថាប័ក់បស់ជានីយ័ល។ បុំនឹង...ហើយខ្ញុត្រានំពេករាជនិយាយនេះទៅកាន់អ្នក បងប្រុសខ្ញុ ឱីយេ ដែលបានចុះឈ្មោះនៅខីនេះ ដែលជាមិត្ត

ជាទីស្របតាមរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។ បាន “សេចក្តីស្ថូប់ខ្លួមដែលធ្វើឡើងនិងនាស” ព្រះយេស៊ូវនៅក្បាងម៉ាចាយ ២៨បាននិយាយអំពីវា សេចក្តីខ្លួមរឹម (បាននែយចា សេចក្តីសែបិណ្ឌ) ដែលធ្វើឡើងមានសេចក្តីនាស គឺដែលគ្រប់ខ្លួមរឹមនៅក្នុងការអេប្រកាស គឺជាប្រជាពលរដ្ឋបានសាងសង់នៅក្នុងក្រុងប្រជាពលរដ្ឋបានដែលជាកំនើងឈរិសទូទៅ។

¹⁰⁹ នៅក្នុងគ.ស.៩៦ ទីតួសបានចូលទៅចាប់ក្រុងយេរុសាណខ្លឹម ហើយដុត
ក្រោវិការ ហើយត្រួតគោលសាងសង់វិការ អូមា (សាសនា មួយកំមេដាន) ត្រួត
បង្កើតពាណិជ្ជកម្ម ហើយនៅកំណើននេះប្រព័ន្ធដល់ស្តីថ្វី។ ហើយវានឹង
ឈរនៅទីនោះប្រព័ន្ធដល់ប្រព័ន្ធដល់ការនៃសាសន៍យុជាមួនទៀត។ “ហើយការ
សុប់ខ្លឹម (នោះគឺជាការបែងសំអូមា) ដែលធ្វើឡើទីសការវិនាសសាបសុន្យ” ឈរ
នៅក្នុងទីបីសុទ្ធមួយព្រមទេ។

¹¹⁰ ព្រះយេសូវបានសំដែទៅការ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ហើយកួរដៃក្រោក “សុមឡូអូកដែលអារ៉ាយល់”។ យើងទេ? ដូច្នេះ ទ្រង់ទុកលេជាត្រីនេះធ្វើបានប៉ែនិតេលេនោះ ហើយដែលប៉ែនិតេលេនោះ...បន្ទាប់ពីព្រះអង្គម្ពោស់ និងជាត្រីនេះធ្វើ ជាដើម ដែលយើងចូលនោះធ្វើអាជីត្យក្រាយ។ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមខ្សោយស់ពីសមត្ថភាព ដើម្បីយកវាមក ខ្សោយកន្លែងធ្វើអាជីត្យក្រាយ។ ប៉ុន្តែការស្អួលប៉ែនិតេលេនោះគឺបានរបស់អ្នកដែលបាន នយកមកជំនួសព្រះវិហារ នោះគឺ “ពេលយើងបានកូស្អួលប៉ែនិតេលេនោះឡើងទៀតិវិនាស និយាយអំពីហោកជានីយេល ដែលឈរនៅក្នុងទីបិសុទ្ធបាន” យើងទេ ឈរកំន្លែង ដែលបានទាញយូរ (កំពើស្រីបិសុទ្ធបាន) និមួយខ្ញុំ។

146. ບັນຍຸສປາດທະນາ ເຊື້ອຸກມີເມືອນພາກແຫຼ່ງທີ່ເກົບບໍ່ຄູ່ໃສລະກະກັບຕົວ
ກົງສົານຄູ່ເງົ່າຍັງຜ້າຍແມ່ຍົບຍາດຕະຫຼຸງຜົບເອົາ ເງົ່າຍັງຍາດຕະບໍ່ເບີ່ງສົ່ງກົງເຕີ
ເຈົ້າກົງແໜ້ວັນເບີ່ງເບີ່ງທະນາສົ່ງ? ສູນຜູ້ລົ່ງບ່ອນຕີ້ເປີ້ຕະກະສົ່ງກົງແລ້ວ?

¹¹¹ មិនអីទេ ប្រសិនបើអ្នកនឹង...នេះជាការត្រីម្រញ្ញ ដែលព្រះគម្ពីរមានថែងនៅក្នុងម៉ាទ្ទាតី ដំឡុកទី៤ “តើមួនសូចចង់ប្លុនវេបស់ព្រះបុ? ហើយអ្នកនិយាយថា កំណើងណាកាដែល ប្លុនទេដោយ? តើក្នុងដឹងឃ្មាយមួយភាគតិចប៉ា ចុរាយកដង្វាយមួយភាគតិចប៉ា និងតឹងឃ្មាយទាំងអស់របស់អ្នកចូលក្នុងយ៉ាងរបស់អញ្ច ហើយបញ្ហាក់ពីអញ្ច” ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចខេះ: “ប្រសិនបើអញ្ចមិនបើកបង្កចន់សានសុគ្រិត ហើយចាក់ក្រោះពាក់ដែលនឹងមិនមានកំនើងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីកទេ។”

¹¹² វាតាបញ្ញាប្រឈមសម្រាប់បុគ្គលិណាម្នាក់! ហើយប្រសិនបើខ្លួនពេល
តែមួយ ហើយនឹងមិនបានចូលទៅការសំបុត្រមីដៃគុចនេះដែលខ្លួចដោយក្រុង
ប្រពេលដែលនាមីបន្ទាប់ ខ្លួនមិនដឹងថាបន្ទាល់ជ្រាល់ខ្លួនដល់អ្នកអំពីរឿងបែងបែល
ខ្លួន ហើយម្នាយខ្លួននឹងពួកគេហ្មាន ហើយចាត់ខ្លួយឱ្យបិទ បើនេះខ្លួយការដ្ឋាយម្នាយ
ភាគគុងដែលបស់ខ្លួយចេញជាមុន ហើយចាត់យោទៅព្រះ ហើយគុនគុនកំពើយើងទា
មានអ្នកកំពើឡើង។ ម្នាយដឹងកុំខ្លួន មិនដែលយើងទុកដុកសូរធម្មប្រសិរី ថាបើកបាន
តែមួយដុល្លារក្នុងម្នាយស្ថាប់ និងយកត្រាកំដែលមកជាកំក្នុងម្នាយដែលបស់អ្នក
ប្រពេជាបីការដែលអ្នកមក ប្រសិនបើព្រះជាមាត្រាសំមិនប្រទានពរទេ សូមហេតុខ្លួន
ជាមុនសូរធម្មកំពុកចុងៗ។ បាន មែនហើយ។ នៅជាបញ្ញាប្រឈមចាំពេះនេរណា
ម្នាក់។ និងត្រីស្ថានគ្រប់រូប...ទៅកាន់សំណួរម្នាយឡើតនេះ។ ត្រីស្ថានគ្រប់រូបគឺរៀ
ច្បាយម្នាយភាគដែល! ត្រីមគ្រូហើយ។ វាក្នុងតំបន់នេះ។

ចិនអីទេ តុល្យរៀនេះ:

147. បើបុគ្គលិនិយាយភាសាជ៊ែនដោយសំឡេងដូចត្រា កល់ពេល
និយាយដូចត្រា បើនេះការបកស្រាយតីខសត្តាដោយអ្នកបកប្រែកល់ពេល
ពីនោះរាជជាព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធប្រ?

តុល្យរៀនេះ: សូមឱ្យខ្លួនអ្នកដោយម្នាយឡើត។

បើមនុស្សបុគ្គលិដែលនិយាយភាសាជ៊ែនក្នុងសំឡេងដូចត្រា
(និយាយពាក្យម្រៀងឡើតគ្រាន់តែនិយាយដូចត្រា) ជូចជា
ពាក្យជាក់លាក់-ជាក់លាក់ម្នាយហើយម្នាយឡើត) កល់ពេល និងរឿងដែល
។ បើនេះការបកស្រាយដោយអ្នកបកប្រែខសត្តាកល់ដង ពីនោះអាចជា
ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធដោយខ្លួន?

113 តុល្យរៀនេះ: មានការវិនទិន្នន័យ បើនេះសូមឱ្យខ្លួនបន្ទិចអំពីរឿងនេះ:
ប្រសិនបើខ្លួនអាចធ្វើបាន។ ហើយខ្លួយបាន អ្នកនឹងយល់បាននេះគ្រាន់តែជា
បងប្រឈប់ ប្រាកដហំដែលព្យាយាមធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពបស់ខ្លួនដូចនេះ: បើនេះ
សូមឱ្យខ្លួនគ្រាន់តែដូចជាបានពីសាធារណ៍ជ្រាល់ខ្លួនបស់ខ្លួនការដោះស្រាយរឿង
ខាងវិញ្ញាណ។ ហើយខ្លួនមកតសល់សំបុត្របែងបែនេះទៅទំនុកបិត្តុបស់អ្នកដែលបានស្ថិ
ខ្លួនសំណួររំបែនេះ។ បើអ្នកមិនមានទំនុកបិត្តុលើខ្លួនទេ អ្នកនឹងមិនសូវខ្លួនបែនេះ:

ទៅ ខ្ញុំដើរជាត្រីស្ថានម្នាក់នឹងមិនស្បែរសំណួរដើម្បីបើកហេតុដុលទេ ខ្ញុំដើរត្រូវគេកំពង់ព្យាយាមមែនស្ថាប្រឈមដែលជាការពិត។ យើងព្យាយេទេ? ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើយេ ហើយប្រសិនបើ... ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើយេវា ហើយប្រសិនបើខ្ញុំបានបញ្ជាក់ខ្លួនឯង ច្បាស់ វាការមចំណោះដើរដឹងដូចបំផុតរបស់ខ្ញុំ” ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើវិញ្ញាបណ្ឌ នៅក្នុងអ្នកខិះ នោះបង្ហាញថា ភម្លេជាប្រព័ន្ធដឹកសុខនៅក្នុងនោះ។ យើងព្យាយេទេ? ដូច្នេះ ប្រវិញ្ញាបណ្ឌនឹងមិនខ្សោយ វានឹងគ្រះបានកែត្រូវ ការបំពេលជាមួយនឹងប្រព័ន្ធបន្ថែម ហើយយកវិកាប្រូង។

¹¹⁴ ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយដើរនេះ ថា ខ្ញុំ... អ្នករណីនេះ សូមចាំថា ព្រះជាជោគជ័យបែស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ នេះគឺវិញ្ញេម ប្រាណហេត្តិ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ ប៉ុន្តែ តាមបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានធ្វើជាសក្សាកាលនៅព្រាមការចាក់ប្រឈមកំងនៃ ការប្រជុំបែបនេះ ខ្ញុំដើរអ្នកដែលនិយាយដែលបានរំពោល សម្រេចដូចត្រូវ តី ពិតជានិយាយភាសាជែទេ។ ខ្ញុំដើរ ដោយសារព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ ត្រូវគេនិយាយភាសា ជែទេ ប្រសិនបើពួកគេជាត្រីស្ថាន។ ពួកគេកំពុងតែនិយាយភាសាជែទេ ដោយត្រាន ការសង្ឃឹះយោ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដើរ អ្នកមានការបកប្រាយខស។

¹¹⁵ ឥឡូវនេះ មាននូវ ជាប្រើនិង ខ្ញុំ—ខ្ញុំអភ់... ខ្ញុំនឹងចាប់ត្រូវតែជាប្រមជំនួយទេ ទីនេះ ខ្ញុំគិតថា យប់នេះ នោះជាយ៉ាងណាប្រឈមបាន។ មែនទេ បងប្រុស នៅ វិស អំពីអ្នកដែលមកដល់? ដូច្នេះ ប្រសិនបើមនុស្សចំនួកនៅទីនេះ ហើយអ្នកយកប់ ខុសពីដើរនេះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមនិយាយទៅកាន់ក្រោមជំនួយបែស់ខ្ញុំត្រូវបំពេល យើងទេ។

¹¹⁶ ឥឡូវនេះ ដូចជាទីពួករបស់អ្នកនៅក្នុងដំណឹងណូ ដូចជា—ជាត្រូគង្ហាល របស់អ្នក ខ្ញុំដែលបាននៅពេលប្រាយបន្ទិចឡើត នៅពេលដែលវិញ្ញាបណ្ឌ និង អំណោយទានរបស់អ្នកចាប់ធ្វើមានភាពល្អឥឡូវខ្លះ... ប្រសិនបើអ្នកទៅម៉ែល ពួកគេប្រប់ប្រងមិនបាននិងបាទប៉ុំម៉ែ.. បន្ទាប់មកគ្រាន់តែអ្នកម៉ែល—ម៉ែលនូស្ស នោះប្រសិនជាង សូមអនុញ្ញាតឡើរវាទេ ព្យាភាសាជមិនមែនជាប្រវិញ្ញាបណ្ឌនៃព្រះនៅ បែពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលបែលប្រុកគេមានភាពប៉ុំម៉ែល និងស្មូគូត ហើយ បន្ទាបខ្លួន ហើយត្រូវម៉ែនជាប្រសិន និងអ្នកទាំងអស់ នោះគឺជាប្រវិញ្ញាបណ្ឌ នៃព្រះ។ ហើយប្រសិនបើ—បើមាននរណាម្នាក់ចំពោករាល់ប៉ែលំដោយ ហើយគ្រូគង្ហាលប្រពុនហេរកង់ចេះ ហើយវិញ្ញាបណ្ឌនោះខ្លាំងឡើង នោះវាគមិនមែនជា

ព្រះវិញ្ញាណដនៃព្រះទេ។ ព្រះវិញ្ញាណដនៃព្រះតែងតែយើ ស្របតាមព្រះបន្ទូល។ យើត្រឡប់? វានៅទូលស្ថាល់ព្រះបន្ទូលរាល់ពេល។

¹¹⁷ តែម្បីរនេះ បើនឹងទូរស្សែនេះ ខ្ញុំមិនព្យាយាយ—ទៅ—ដើម្បីបើកឡើងបុរាណាស់ ឬ ខ្ញុំត្រាន់ព្យាយាយមើនឹងការពិត។ តែម្បីរនេះ មាននរណាម្ពាក់សិរាយភាសា ដែល ហើយម្ពាក់ឡើតក្រាក់ឡើងដើម្បីបិកកំប្រែភាសា។ តែម្បីរនេះសូមស្តាប់ឱ្យជិត។ (ហើយខ្ញុំគិតថារឿងនេះកំពុងត្រូវបានចតា។ តើវាអែនទេ?) នៅក្នុងការបកស្រាយភាសា... តែម្បីរនេះ ខ្ញុំនឹងត្រូវចុះចូលក្នុងគោលលទ្ធផលឱ្យម្បាយចំនួនតែម្បីរនេះជាម្បាយនឹងរឿងនេះ។ ក្នុងការបកស្រាយភាសាដែល មនុស្សជាតិប្រើបកកំប្រែភាសាដោយការបញ្ចប់មិតិដអស្តាយ ពួកគោមនអាម្ចបេចដីយាយបែបនេះ។ នៅមិនមែនជាការបកស្រាយទេ។

¹¹⁸ ការបកស្រាយគឺនៅពេលដែលពួកគេកំពុងនិយាយជារាសាជែ អ្នកកំពុងស្តាប់ព្យាបាលជារាសាចែផែត្រស ហើយត្រាន់តែនិយាយឡើងវិញអំពីអ្នកដែលពួកគេកំពុងនិយាយ។ បើនឹង... ប្រសិនបើបុគ្គលនេះនិយាយនៅក្នុងក្រោមដំនុំបស់អ្នក... ខ្ញុំមិនគិតថាយើងមានវានៅក្នុងរឿងម្បាយនេះទេ។ ប្រសិនបើវាកែតែឡើង ខ្ញុំមិនដែលព្យាប់ទេ។

¹¹⁹ បើនឹងមាននរណាម្ពាក់ក្រាក់ឡើងត្រាន់តែនិយាយពាក្យខ្លះ ម្នាច់ហើយម្នាច់ទៀត បុសម្បែងដូចត្រូវខ្លះ: គិចទៅ គិចទៅ... គិចទៅ...

¹²⁰ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនដើរជាតុរៈសៀវភៅ ដើរសុននៅទីនេះយ៉ាវ៉ែនេះទេ។ តាត់នៅទេ? ខ្ញុំមិនគិតថាតាត់នៅទេ។ បើនឹងខ្ញុំតែងពេកវាក់ដើរលចំពោះ ជូនៈ ដើរសុននិងការនិយាយភាសាជែទេបស់គាត់ ហើយបងប្រុសហើយបិនបុចម ហើយអ្នកជាប្រើននៅទីនេះ ពីអ្នកយើត្រូវការធ្វាស់បូន្ថែមសំឡេងក្នុងការបកស្រាយយ៉ាងម៉ែចដែរ។ យើត្រឡប់? តែម្បីរនេះ—តែម្បីរនេះមិនអែទេ។ តែម្បីរនេះ ខ្ញុំមិន ខ្ញុំមិនអ្នកអំពីព្រះវិហារបស់ខ្ញុំទេ។ អត់ទៅ បានទេ។ ប្រសិនបើក្រោមដំនុំបស់ខ្ញុំត្រូវការការកែកម្រោះ នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនេះ ហើយព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព ដើម្បីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ត្រូវហើយ ថាគោតោរីមីចាប់បូត់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាមុនុយបស់អ្នកនៅក្នុងដំណឹងលូ យើត្រឡប់ ហើយខ្ញុំចង់បាននិញ្ញាណាចុង អ្នកមិនចង់បាននិញ្ញាណាចុង អ្នកចង់បាន វិញ្ញាណត្រីមត្រូវ។ អ្នក—អ្នកមិន...

¹²¹ ហេតុអ្វីយក—យកជំនួសនៅពេលមានមេយោពេនទីកណ្តាលទាំងមូល
ពោរពេញដោយការពិត? ហេតុអ្វីបានជាថ្មាប់ក្នុងធុងសំរាយ ពេលមានគឺណូ ដំ
និងស្អាតជាក់នៅទីនេះជាមួយនឹងមានសិងសំបីឱ្យ និងអើងគ្រប់យ៉ាង? យើងទេ?
ហេតុអ្វីបានជាយើងនឹងធើដើម្បីដូចខ្លួនការពិត នោះហើយជាផីដែលយើងចង់បាន ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដមែន។

¹²² ឥឡូវនេះ ខ្ញុំធើថា នៅក្នុងសេចក្តីផ្សេងការណ៍នេះ ដែលយើងទីនេះ រឿង
ដែលយើងនេះ ខ្ញុំធើថែមសេចក្តីផ្សេងការណ៍នោះថា ពួកគេទាំងពីរក្រុងគ្រោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិន
ធើថាអ្នកបកកំប្រកំពុងបកកំប្រកាសាបស់មនុស្សនោះក្នុងទេ ខ្ញុំមិនធើថោះទេ។
ខ្ញុំធើថាគ្រោះវិញ្ញាបាលមានវត្ថុមាន ហើយអ្នកបកកំប្រកំពុងទាយ។ ខ្ញុំធើថាគាត់គីជាតា
អ្នកទាយជំនួសឱ្យអ្នកបកកំប្រកំពុងទាយ។ ខ្ញុំធើថាគាត់គីជាតា
គាត់... “តើយើងរាល់ត្រូវការសារកំណើតរបស់យើងដោយរបៀបណា?” យើងទេ
អ្នកក្រុងតែស្អាប់ពួកគ្នា អ្នកក្រុងតែស្អាប់ជាការសារអង់គ្លេស។ ប្រសិនបី...

¹²³ នោះទីនេះ៖ នេះជាអ្នកបកកំប្រកំប្រុះ ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំភ្នាក់ឈើ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបែក
ពីប្រើបាតក្រុង—នៅក្នុង—ជាការសារដែលខ្ញុំដែលខ្ញុំដឹង។ ឥឡូវនេះខ្ញុំគ្រោះតែយក
រាល់យកដៃ មិនមែនខាងវិញ្ញាបាលត្រូវនេះទេ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយថា
“ប៉ុំ បី បីលី” ខ្ញុំ... អើ វិល អាប្រើកខាន់ ស្នើកខិន។” ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា
ពីមានមនុស្សនៅទីនេះដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយដែលប្រុះទេ បាន បងប្រុស
ពីខ្ញុំបាននិយាយអ្នក? បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “អ្នកបាននិយាយថាអ្នកអាប្រើ
និយាយការសារអាប្រើកបាន”—អីដឹង? អាប្រើក “ប៉ុំ បី បីលី” ខ្ញុំសង្ឃឹមថីត្រូវបាន
ណាស់។ ខ្ញុំនៅទីនេះដឹងនិយាយការសារអាប្រើក យើងទេ “ជនជាតិអាប្រើក
និយាយ។” យើងទេ? “ខ្ញុំនៅទីនេះដឹងនិយាយការសារអាប្រើក។”

¹²⁴ ឥឡូវនេះ៖ ពីគាត់បានធើអ្នក? គាត់... ខ្ញុំកំពុងនិយាយការសារអាប្រើកប៉ុំនៅ
គាត់បានលើខ្ញុំជាការសារអង់គ្លេស។ តើវាក្រុងទេ? ដោយសារតែអ្នកស្អាប់ជនជាតិ
អាប្រើក។ ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបីអ្នកកំពុងនិយាយ... ប្រសិនបីខ្ញុំលាយនៅទីនេះបុ
និយាយ... អធិប្បាយ ហើយបងប្រុសនិល កំពុងបកកំប្រជាការសារធ្វើឡើតរបស់
មនុស្ស គាត់និយាយជាការសារបស់គេ អ្នកដែលគាត់ពួកខ្ញុំនិយាយ។ គាត់ដឹងពីអ្នក
ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ព្រមៗគាត់ចេះការសារបស់ខ្ញុំ។

¹²⁵ ហើយបសិនបើអ្នកកំពុងនិយាយភាសាដែល ហើយបកាំប្រ អ្នកកំពុងពួជា ភាសាកំណើតនៅក្នុងនោះ រួចរាល់ដើរដឹងថ្មីថ្មីទៅក្នុងភាសាដែលអ្នកអាចបារក្សាយវិញ នូវវិធីដែលពួកគេកំពុងនិយាយ ដោយសារតែព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធបានបក្សាយវាតិច ហើយអ្នក ហើយអ្នកគ្រាន់តែនិយាយសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។

¹²⁶ បើនេះ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាបាលដែលនៅដើរដឹងថ្មីបានពារដល់ជនកំសត់នេះ ហើយ ពួកគេកំពុងឈរឡើង... ដួចជាបងប្រុសដើរដឹងថ្មីថ្មីម្នាក់ បានទៅបន្ទូល តាត់នៅក្នុង សិរីឈូយប់នេះ ខ្ញុំពិតជាគីឡា ព្រលិងចាស់ដែលខ្សោយច្បាប់ជុំ...បងប្រុស វិញ្ញាបាល ឱ្យបាន យើងទាំងអស់ត្រាបានស្ថាប់តាត់។ តាត់ឆ្លាប់ឈរនៅទីនោះនៅតាមផ្លូវ... (ហើយព្រះអើយ សូមអត់ទោសឡើងខ្ញុំដឹង កំឡើងឯុទ្ធបាយព្យូរូប...ខ្ញុំដឹងថាការ... ការប្រមាជព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធកើមិនអាចបើកកំលើងទោសបានឡើយ។) បើនេះ បងប្រុសវិញ្ញាបាលប៉ុណ្ណោះបីនិយាយពាក្យមួយម្នាក់ហើយម្នាក់ឡើតែ អូមួយអំពីការ “ស្សីងករ និងស្សីងករ និងស្សីងករ” បុរីមួយដូចនោះ។ តាត់ឆ្លាប់មាន... ហេតុអូ ព្រះមាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា “តើអ្នកគិតថាការបេស់ព្រះទេ?”

¹²⁷ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ វាបេស់ព្រះ! ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំដី ថាការបេស់ព្រះ។” បើនេះតាត់និយាយភាសាដែល បើនេះខ្ញុំមិនអាចនិយាយអូបានទេ ព្រះខ្ញុំមិនដឹង។ បើនេះ ហើយវគ្គមានបេស់ព្រះវិញ្ញាបាលនៅទីនោះ។

¹²⁸ ដូច្នេះ ប្រសិនបើវគ្គមាននៃព្រះវិញ្ញាបាលដែលនៅទីនោះ ហើយមនុស្សនេះ គ្រាន់តែនិយាយមួយម្នាក់ ម្នាក់ហើយម្នាក់ឡើត ហើយម្នាក់ឡើតលោកឡើង ព្យាយាមបក្សាយ បើនេះតាត់មិនដឹងថាគាត់និយាយអូទេ។ ប្រសិនបើបុរសនេះ មិនបក្សាយទេ គឺតាត់កំពុងទាយ វិញ្ញាបាលនៃការទាយបានសណ្ឌិតបើគាត់ ហើយគាត់កំពុងទៅទាយមិនបានផ្តល់ការបក្សាយឡើយ។

¹²⁹ ដូច្នេះ គ្រឿស្សានជាទីគោរព ចំពោះអ្នក ដែលបាននិយាយថា “តើនោះអាចជាប្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធបុរី?” វាអាចជាប្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ ដោយបុរីមួយនាយកទី។ មួយប្រទាល់ពារដល់ព្រលិងមួយកុងការនិយាយភាសាដែល ហើយម្នាក់ឡើត ទាយមិនគ្របក្សាយអូដែលគាត់និយាយនោះទេ។ បើនេះលោកបាននិយាយយ៉ាង ដូច្នេះ។ ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឌិតបើគាត់ តាមទំនាក់ ក្នុងពេលដំណាកលត្រូ ដែលមនុស្សម្នាក់នេះនិយាយភាសាដែល ហើយគាត់គិតថាការបក្សាយ តើវាមានភាពខសត្វយ៉ាងណា? វាកើតជាប្រះវិញ្ញាបាលនៃព្រះដែល

ប្រទានសាមួយដឹលប់ក្រោមជំនាំ បើនែនការបកប្រាយ ត្រូវតែយល់ជាការសារអង់គ្លេស ហើយនិយាយឡើងវិញនូវវីដេលមនុស្សបាននិយាយ នៅពេលណាមីនាទីដែលបាននៅការបកប្រាយ។

**148. ប្រសិនបើមាន—ប្រសិនបើមានសារីចច្បាបាកាសាជដើម្បីប្រឡំហើយគឺ
ការប្រជុំមួយ បន្ទាប់មកនៅក្នុងបន្ទាប់អធិស្តាន ពីអាមេរិកសារជាបីន
ឡើងចច្បាប់ ហើយនៅតែស្ថិតក្នុងលំដាប់ខាងវិញ្ញាណានៃកិច្ចប្រជុំដើរបូទេ?**

¹³⁰ ហេតុផ្លូវ ប្រាកដធនាស់។ ត្រូវហើយ។ ប្រាកដមែន។ ខ្ញុំដឹងពីកន្លែងដែល
អ្នកទៅដឹលប់។ មានបុំលបាននិយាយថា “ប្រសិនបើពួកគេមាន...អ្នករាល់ត្រាទាយ
ហើយនិយាយកាសាជដើម្បី” អ្នមួយដូចនោះបុំលិនិយាយអំពី...

¹³¹ បន្ទីចឡើងចោលអ្នកទាំងអស់ត្រា...បងប្រុសនៅឯណី នៅពេលដែលអ្នក
ទាំងអស់ត្រាបង់បានតម្លៃនេះ៖ មនុស្សទាំងនេះដែលទទួលបានអំណោយទាន
ខាងវិញ្ញាណាពាណាទានេះ៖ តម្លៃនេះ៖ ប្រសិនបើអ្នកដើរការយល់ដឹងបែស់ខ្ញុំ
អំពីបចេត្តី ខ្ញុំដឹងចុះមកដូចបង្កើតអ្នកដែលមានអំណោយទាំងនេះជាមួយ
អ្នកទាំងអស់ត្រា ដូច្នេះយើងអារម្មណ៍អ្នមួយជាមួយត្រា...ហើយប្រសិនបើអ្នកមាន
អាមួណ៍...ហើយអ្នកមើល បងប្រុសនៅឯណី ហើយយើងច្បាប់ត្រូវពីរបីការ ថាគារ
ជាព្យាប់ ហើយជាព្យាប់ដែលធ្វើការក្នុងចំណោមពួកគេ នៅពេលយើងចោលបែន្ទាន់
បើនែន យើងចោលជាការការពាល់ជាប់ ដើម្បីរាជចេញប្រសិទ្ធពិនិត្យដឹលប់ក្រោមជំនាំ និងធ្វើឱ្យ
មួយ។ ខ្ញុំបានទទួលបាន ខ្ញុំដឹង និងស្ថាប់បចេត្តី អ្នដឹលប្រុកធ្វើ។ ហើយនោះជាអ្ន
ដែលយើងចោលធ្វើ។

¹³² តម្លៃនេះ៖ បុគ្គលិនេះនោះទៅនេះ៖ ខ្ញុំដឹងក្នុងការនិយាយកាសាជដើម្បី រាជការពីជាតិ
ដោយមានសាក្សី ពី បុមិនលើសពីបី។ នោះជាការត្រីមត្រូវ បើនែនប្រសិនបើអ្នកនឹង
កត់សម្ងាត់នោះទៅនេះ៖ ប្រសិនបើរាជកីជាមួយ។

¹³³ ដូចជានរណាមួយការពីបានបង្ហាញ—នោះទៅនោះ៖ ... ដូចជាបងប្រុសសុំដែន
បានលើកទៅនឹងហើយចំនួនសារជាទំនាកេយ ប្រិយាយកាសាជដើម្បី។ ការបកប្រឈប់
កាសាធិជាការទាយ សូមមើលវិញ្ញាណានៃទំនាកេយ។ តម្លៃនេះ៖ បើអ្នកគ្រាន់តែ
និយាយកាសាជដើម្បី នោះត្រាលអ្នកបកប្រឈប់ បុគ្គលិនោះបានទទួលពីព្រវិញ្ញាណា
បើនែនការតំមិនធ្វើឱ្យក្រោមជំនាំឱ្យចាប់ទេ។

¹³⁴ តើឡើងនេះ៖ អ្នីដែលបំលកំពុងព្យាយាមវគ្គី “អ្នកបើកប្លឹងដឹងមួលគ្រាន់តែ និយាយជាការសារទៅ យើងព្យាខេ ហើយអ្នកមិនយល់ដឹងថា ‘អ្នី—តើនេះនិយាយ អំពីអ្នី?’” យើងព្យាខេ គេមិនយល់ទេ ប៉ុន្តែមានការបកស្រាយ។ ហើយអនុញ្ញាតខ្លួច មាន...មានសាមួយ ពីរ បុរីនិងលោកបីនៅក្នុងការប្រជុំមួយ។

¹³⁵ តើឡើងនេះ៖ អ្នកនៅទីនេះនិយាយថា “បន្ទាប់មកនៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន?” នោះច្បាស់ជាថាប្រហែលជានវណាម្នាក់នៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន... ប្រហែលជាបងប្រុស នៅវិស បុរីនៅក្នុងព្រះវិហារធ្វើនៅទៀត បុកនៃនិងណាក់ដោយ នៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋានបុរុសនេះ៖ បុន្ថែក្នុងកិច្ចប្រជុំដើម្បីនឹងការព្យាយាលដីទៅរាតត ប្រហែលជានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដូរបស់ខ្ញុំ បុន្ថែណាម្នាក់ធ្វើនៅទៀត ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក់ដោយ អ្នីដែលបូលកំពុងនិយាយដើម្បីជាសាមួយដឹងលោកប្រុមជំនុំនៅទីនោះ៖ ‘សូមឱ្យមានសាក្តីបី’ ពីព្រោះសារបស់ព្រោះកំពុងធ្វើនិងសារដែលព្យាយាមយកវាទោកនៅក្នុងក្របមជំនុំ។ ប៉ុន្តែនោះពេលដែលបុរុសនៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន គាត់កំពុងទាយេទោកនៅបុត្តិល មិនមែនទាំងមួលទេ។ ប្រសិនបើជូនច្នោះមែន ខ្ញុំបានចេញពីសណ្ឋាប័ណ្ឌប៉ះក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋានបស់ខ្ញុំ យើងព្យាខេ តើនោះពេលណាគោដល សាមសិបបុំសែសិបក្នុងមួយយូរ? យើងព្យាខេ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងទាយេទោកនៅបុត្តិល។

¹³⁶ ប៉ុន្តែបុរុសនេះទាយេទោកបាយទាំងមួល សូមទ្វាកាមានសាក្តីពី បុបីសារ ហើយឈប់។ ទោះបីជាប្រពេនិភ័ពលបិសុទ្ធនោះតែចង់និយាយ ប៉ុន្តែដែលមួយក្នុងតិច សូមផ្តល់ខិកសងដល់ប្រពេនិភ័ពលដើម្បីចេញពីបន្ទូលទេ។ អ្នកយើងព្យាខេ? ហើយបន្ទាប់មក តាមពិត ការនិយាយគួរពេល បុគ្រាយព្រះបន្ទូល ត្រានអ្នីគួរមានដល់ព្រះបន្ទូល ឡើយ ឧណា៖ដែលវានឹងចេញពីបន្ទូល។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក់ដោយ យើងមានវាតាមលំដាប់លំដោយនោះពេលរកាយ នោះពេលដែលវិញ្ញាបណា និងអំណោយទាន បស់យើងចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងកាតណ្ឌតាមទានៗ។

¹³⁷ យើងកំពុងនិយាយតិចឡើងនេះ—នោះលើកាតង្វែនតែងត្រូវក្របមជំនុំពេលទីក្រសួង ខ្ញុំមាននំយប់ប្រពេនិភារ ពេលទីក្រសួងពិតប្រាកដ។ ហើយយើងវិភាគយដែលព្រោះនោះតែមានព្រះជននិងសោយរាងៗ ហើយមានបន្ទូលមកការៗយើង។

¹³⁸ តម្លៃវិនេះ បើនឹងបើកដូចជាទាបរណ៍ ប្រសិន យើបងស្រីនៅទីនេះនឹងផ្តល់សារជាសារាសារដែល បុច្ចែនយមកយើង ហើយក្រុងដែលនៅក្នុងនាងនឹងផ្តល់សារជាកាសារដែល បុច្ចែនយ ហើយបន្ទាប់មកក្រុងដែលនៅក្នុងនាង បុន្តែណាម្នាក់នៅខាងក្រោមនេះនៅទីនេះ នរណាម្នាក់នឹងផ្តល់សារ បុច្ចែនយ ប្រកាសារដែល។ ត្រូវការសង្គមយ៉ាទេ បើនឹងអ្នកដែលរារកនៅតែនឹងយាយលើរឿងតែមួយប៉ុណ្ណាង៖ ប្រសិនបើព្រះជាបន្ទាន់ ព្យាយាមជាក់រឿមួយពីលើ ការហេរបុគ្គលុខ្លះនៅក្នុងក្រុមដំនាំឲ្យធ្វើឱ្យមួយ តម្លៃវិនេះ ប្រើរឿមួយដែលប្រជុងចុងចោរ។

¹³⁹ តម្លៃវិនេះ ជាទាបរណ៍ បន្ទាក់អធិស្ឋានក្រុងនានហេរឱ្យដី ហើយបងប្រសិនរិល ប្រុងនូវខ្ញុំជាល់ បង្ហាគប្រែព្រះរឿងទៀតចុះខេត្តុលិនេះ នោះមិនមែនចំពោះរូបកាយទេ នោះជាបុគ្គលុនេះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណានៅព្រះយាងមកសណ្ឌាត លើគាត់ ដើម្បីបានបុគ្គលុម្នាក់នេះនូវរឿមួយ ឯច្ឆាប់គាត់ថា ពីព្រះគាត់មិននឹងយាយទៅកាន់ក្រុមដំនាំ។ ប្រជុងនឹងយាយទៅកាន់បុគ្គលុនេះ មិនមែនទៅកាន់ក្រុមដំនាំទេ ដូច្នេះហើយទីបាតាការត្រីមក្រុវា។

¹⁴⁰ មិនអែទេ បងប្រសិន្តាណហំ ជាជីគារព ពីមួយពេលទៅមួយពេល ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញឡើងខ្លួនខ្លួននៅក្នុងសុបិន។ ប្រជុងនានបង្ហាញរឿងដែលខ្ញុំអែពីក្នុងខេត្តុកងទៅដើរីក ដែលក្នុងប្រសិន្តាប់ខ្ញុំថា “ការើកកំពាំង”។ ប្រជុងនានបង្ហាញឡើងខ្ញុំការស្ថាប់របស់មនុស្ស និងអារម្មំកំពាំងនៃចិត្តរបស់មនុស្ស។ តើនេះជាអំណោយទានពីព្រះទេ? នៅពេលដែលប្រជុងនានបង្ហាញឡើងខ្ញុំនៅក្នុងសុបិន ដួងចិត្ត និងគំនិតរបស់មនុស្ស អីត្រប់យ៉ាងតែងតែក្នុងគំប្រាជ់ជាដួងសុបិនបង្ហាញឡើង។

¹⁴¹ ហើយតម្លៃវិនេះកំ...ប្រសិនបើអូកចាប់ផ្តើមបង្ហាញវា វានឹងចាកចេញពីអូក។ យើងបានពារកស្រាយ និងការបកស្រាយ និងការរៀបចំដែលអូកដែលយល់សិទ្ធិ។ របស់ទាំងនោះ គឺមកពីព្រះ។ តម្លៃវិនេះ ប្រសិនបើវាគារបស់ព្រះ វានឹងតែងតែជាការពិត វាគែងតែកែតាមឱ្យរឿងដូចដែលប្រជុងមានបន្ទូល។

¹⁴² ហើយតម្លៃវិនេះកំ...ប្រសិនបើអូកចាប់ផ្តើមបង្ហាញវា វានឹងចាកចេញពីអូក។ យើងបានពារកស្រាយ និងផ្តើមលើម។ ហើយនៅពេលដែលប្រជុងនានបង្ហាញរឿងដែលបន្ទូល។

អ្នក ហើយវាតាមីម្នាយដែលអ្នកគូរបាប់នៃណាម្ចាក់ ថាពុកគេបានធ្វើអ្នម្នាយដែល
ខស កំរូករូបស្តីបន្ទាសអ្នកនោះទី២ ចូរទៅកែងដោយខ្លួនឯង ហើយ
និយាយថា “បងស្រី បងប្រុស អ្នកដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំនៅយ៉ែប់នោះ—ថា
អ្នកកំពុងធ្វើអ្នខស ជាបីដីជាក់លាក់ម្បយ។”

142 ប្រសិនបើបុត្រូលនោះនិយាយថា “អ្នកខសហើយ! នោះគឺជាការកុហក! ខ្ញុំ
មិនបានធ្វើអ្នបិះដោទេ!”

143 តើទូរនេះ: ឪដែលត្រូវធ្វើគឺតីត្រឡប់ទៅនីញ ហើយនិយាយថា “ព្រះវរបិតាន់
ស្ថានស្តីគឺវាខសប្បៃ?”

144 តើទូរនេះ: ប្រសិនបើមនុស្សនោះ...បើអ្នកនោះនិយាយភាពពិត នោះអ្នកមាន
វិញ្ញាណាមុន បើនេះប្រសិនបើអ្នកនោះកុហក ហើយភាគតំបន់ធ្វើឪដែលនោះ ព្រះ
នឹងដោះស្រាយជាមួយអ្នកនោះ។ យើងទេ? ចាត់ មែនហើយ។ ដោយសារតែ
យើងទេ អ្នដែលភាគតំបន់ធ្វើនៅទីនោះ តាតំបន់ប្រមាពព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធការ
បងិស់នូវអ្នដែលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបានអំពារនោះដល់ភាគតំបន់ទេ។ យើងនៅទីនេះ?
ជូនដែរវាធាមីដែលខស។

150. បងប្រុស ប្រាណហាំ ឡើ—ព្រះវិហាម្បយកំ ពិសក និយាយភាសាជ៊ែទៅ
ហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណ... (តោះមើល ចាំបន្ទិច)...ហើយព្រះវិញ្ញាណ ហើយកម្រណាស់ក្នុងការអាងបទតម្លៃទៅ ខ្ញុំមិនយល់ទេ។

145 ខ្ញុំកំមិនយល់ដែរ យើងទេ “ពិសក វា ចេះនិយាយភាសាជ៊ែទៅ ហើយចែមទាំង
មិនអាងបទតម្លៃទៅតួដង។” ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយនេះ សូមចាំថា លោកវីលីម
ប្រាណហាំ អាចខសម្បយលាងចំយោ។ ខ្ញុំធ្វើថាការពីនេះមនុស្ស... ខ្ញុំប្រើបាន
បងប្រុសអ្នកតំបន់ស្តីសំណួរនោះនៅថ្ងៃនេះ: អ្នម្បយនោះលើលំដាប់នោះ។ ថា ពេល
ទៅអីនិស្សានិយុអ្នកដឹង បងប្រុសប្រែបាលជាអីនិស្សានិយុដែល បន្ទាប់មកនាំពុកគេ
ទាំងអស់ត្រូវបែង ប្រាកំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ដោយគិតថានំអំណាចមកក្នុងចំណោម
ប្រជាជន។ អត់ទេ ខ្ញុំ—សម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំធ្វាល់ ខ្ញុំធ្វើថារាខស។

146 ខ្ញុំធ្វើថាមនុស្សអ្នកតំបន់ស្តីសំណួរបាននឹងដូចជាមករកសេចក្តី
សព្វ្រោះ សូមអាចប្រើបានការដោយភាគគោរព។ អ្នករាល់ត្រានៅទីនោះមិនបានប្រើបែង
កំទេ បើនេះដោយយើងបងប្រុសប្រុសស្រីបែស់ពុកគេទៀតីនោះដើម្បីសំ

ព្រះហប្បទេយមេត្តាករុណា ចូរខិនក្បាលបុះ ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្សាន “ព្រះជាម្នាក់សំរីយ ដួយបងប្រសរបស់ខ្ញុវិនេះ ក្នុងនាមជាគ្រោគង្ហាលអធិស្សានសម្រាប់គាត់ ចាក់ប្រែងតាំងគាត់។ សូមទ្វេព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធសណ្ឌិតលើគាត់ ហើយ ជូល់សេចក្តីដែលឱ្យដែលគាត់ដើម្បីដើរបើការព្យាបាលបរបស់គាត់។ គាត់ជាបងប្អួនដែលមានកម្លៃ។ នានាដាប្អួនស្រីដែលមានកម្លៃ។” បូអធិស្សានទ្វោគាត់ ជាដាងគ្រាន់ទៅរៀបចំក្នុងក្រោមបុះ និងកំណត់ការរៀបចំក្នុងការបងប្អួន។

¹⁴⁷ ប៉ុន្តែយើងយើងយើងទៅក្នុងការប្រជុំពេនខិត្តស្ថាបស់យើង រាជាណ ព្រឹកញ្ញាប់...ខ្ញុវិនេះជាការច្បាប់យប់ដី ខ្ញុវិតាគារដើរបានកំណុំបានកំណុំព្រះ។ បាន មែនហើយ។ ខ្ញុវិដោយអស់ពីចិត្ត។ ហើយខ្ញុវិដីការនិយាយភាសាដែល ក្រែសក និងកំណត់ការ ហើយខ្ញុវិក្រប់ប្រើដែល បាន។ ខ្ញុវិនេះគឺដែលរួចរាល់ដែលព្រះគ្រឹះគឺជូលុបសុញ្ញរៀនេះ ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុវិចា រាយការណ៍ពេល និងលំដាប់របស់វា។

¹⁴⁸ ឥឡូវនេះ បើពាណិជ្ជកម្មបានកើតឡើង ហើយមនុស្សម្នាក់សកទេវិនេះ ហើយសិរិប្បុន្តែនព្រះនឹងឆ្លាក់ចុះ ហើយមនុស្សចែងក្រែសក ហើយ ហើយធ្វើអ្នកដែលព្រះវិញ្ញាណប្រាប់ពុកគោះ ទៅមួលចុះ នោនាដាការក្រឹះមគ្រោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបុះសម្ងាត់កម្មការជាសោះស្មើយ សំណួររាយសេចក្តីស្សាប់ និងជីវិករាក់ពេន ខ្ញុវិចា យើងគូរគោរព ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះបិតា ហើយនិយាយទៅកាន់ត្រេង សម្រាប់បងប្រឈប់នេះ។ ដំនឹសុខិត្តរាប់រាយបងប្រឈប់ត្រេង ចូរយើងសំឡួងចំពោះ ព្រះបិតា ដើយ ទូលបង់—ទូលបង់ជាអ្នកច្បាប់យប់ដីព្រះអង្គ។ ទូលបង់ស្រែច្បាប់ត្រេង ត្រេង ដីងចានូលបង់ស្រែច្បាប់ត្រេង ទូលបង់បង្ហាញសេចក្តីស្រែច្បាប់បស់ទូលបង់ចំពោះត្រេង។ ឥឡូវនេះ ទូលបង់កំពុងបង្ហាញជីវិស់ទូលបង់ចំពោះត្រេង សូមជួយបុន្យប្រឈប់ទូលបង់ត្រេងបានជាងង។ តើត្រេងនឹងនឹងព្យាបាលទេ ព្រះបិតា? ” ខ្ញុវិចា អ្នកនឹងទូលបានលទ្ធផលប្រាសើរាជដោមនុនដោយធ្វើរាងព្រឹកប្រើដែល ខ្ញុវិតាគារដើរបានកម្លៃ។

¹⁴⁹ ខ្ញុវិបី ចាំងនេះអាចមានប្រើបងុយយប់ម៉ាយ ប៉ុន្តែខ្ញុវិចា ខ្ញុបានធ្វើយករា ដោយគ្រាន់តែមិលពន្លឹកបន្ទិច។ ខ្ញុដឹងពីអ្នកដែលនៅក្នុងកំនិតរបស់អ្នក ឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុវិនឹងប្រាប់អ្នកពីដី បន្ទិចឡើងត្រូវបង់ស្សារគ្រឹះគាល់នៅទីនេះ ចាត់តើគាត់នឹងមកជួយខ្ញុវិដែរទេ... ប្រកែលជាប់មកយកមនុស្សទាំងអស់ដែល

មានព្រះវិញ្ញាណណែនព្រះសណ្ឋិតលើពុកគេក្នុងទម្រង់ជាអំណោយទាន ចូរឱយាយ អំពីរបសិទ្ធិថា ប្រហែលជាតុំអាចធ្វើឱ្យមួកខ្លួនដោក្នុងសំជាន់បន្ទូច ហើយ ចូលទៅជិតព្រះជាម្នាស់បន្ទូច ហើយផ្តល់បច្ចេការនៃកំមានរបៀបផ្តល់បាយនៅក្នុង ព្រះវិហារា ខ្ញុំបានមើលជាមួយគ្នា រាបាក់ដូចជាអស្សាស្រែប៉ែង ក្នុងវិបាទ ខ្ញុំបានមើលជាមួយគ្នា ហើយបន្ទាត់ខ្ញុំបានមើលជាមួយគ្នា ហើយបន្ទាត់ខ្ញុំបានមើលជាមួយគ្នា

¹⁵⁰ ហើយពេលដែលយើងកំពុងទៅឡើងមក កំទ្រសាតំងលូនចូលទៅនៅទី ក្នុងបុស រាជាណាចក្រកម្ពុជា អីមួយ កំមើលជាយក កំពុងយាម ព្រាហេអ្នកមិនអាច ទេ។ អ្នកគ្រាន់តែពីរដូចការបើព្រះ ហើយបន្ទាត់ដើរជាយបន្ទាបខ្លួន ហើយព្រះនឹងធ្វើ វា ហើយអ្នកនឹងដឹងថា ព្រះនឹងបើរីអ្នកគាន់តែប្រើប្រាស់ឡើងដូចនេះ។ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទានពួកគេ។

¹⁵¹ តើយើងមានពេលនិយាយផ្លូវនាទីឡើតទេ? បងប្រឈម បន្ទាន់បើយើង និយាយ ថា “អាម៉ែន!”—ធម៌។ សូមអរគុណ។ សូមអរគុណ។ ខ្ញុំគិតថារាជក្រប់គ្រាន់ដើម្បី បាប់ដើមខ្ញុំ បន្ទាន់មិនអីទេ។

¹⁵² ចូរយើងជាខោទេកវកំនុកតម្លៃបន្ទូច។ ព្រះអម្ចាស់បាក់ដូចជាបានផ្តល់ខ្លួច នូវគិតិតតុចម្លៃយោន់ទេ: ខ្ញុំចំងបង្ហាញដល់អ្នកទាំងអស់គ្នានៅយោប់នេះ: គ្រាន់តែ នៅក្នុងលក្ខណៈ: នៃការអិប្បាយមួយ ប្រសិនបើអ្នកនឹង គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែពីរី នាទីប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំដឹងថារាជក្រប់គ្រាន់តែពីរី ហើយនៅទីនេះក៏ក្រោដើរ។ បីនេះ សូមចំថា យើង នឹងមិនបូបគ្នាលើតុទេ ប្រហែលជាបរិបទដល់យ៉ាង្វេចបុរាណ។ ដូច្នេះសូមដំចាំហើយ —ហើយ មុនពេលយើងប្រែងបទចេញផ្សាយស៊ិល្បែបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលចង គោះ—ចូរឱយាយអំពី—ពាក្យដែលបានសរសរ។ សំណួរទាំងនេះធ្វើ ឱ្យយើង...ទុកឱ្យយើងនៅក្នុងផ្លូវរួមឱ្យ។ គោះ—ចូរយើងចេញពីរបសិទ្ធិនេះ ហើយ —ហើយនិយាយនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។

តុទីនេះយើងអាចចិនភ្នាល់បានមួយឡើតបានមួយឡើត។

¹⁵³ ព្រះវិហារានេះស្ថានសុគ្រោះ សំណួរទាំងនេះ: ទូលបង់បានព្យាយាមស្មោះរក្សាយ ដែលមនុស្សបាននៅក្នុងទិន្នន័យបស់ពុកគេ យើលបាត់ពុកគេនឹងស្មោះអំពីរីយើងនេះបុ រីយើងនេះ។ ទូលបង់យើងបាន ព្រះអម្ចាស់អីយើ ពុកគេកំពុងទេដែលបាន អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកដែលមានអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ កំពុងផ្តល់ពីរបៀបគ្រប់គ្រងវា។ សម្រាប់អ្នកនេះ: វាកំពុងបញ្ហាផន្លឺដែលនឹងអស្សាស្រែនៅ

លើព្រះវិហារ ចំពោះអ្នកដៃរួមទៅតែដែលបញ្ជាកេត្តផ្លូវលំ។ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អីយេ សូមជួយពួកយើង។ ជួយពួកយើងដឹងថ្ងៃអម្ចាស់។ យើងជាក្រុនបស់ទេដៃ។ យើង មិនធ្វើឱ្យទាំងនេះដើម្បីកិត្តិយសខ្លួនជាមួយទេ យើងកំណើងធ្វើនេះដើម្បីលើកតម្លៃ ព្រះដោយអំណោយដែលព្រះបានប្រទានមកយើង។

¹⁵⁴ ឯព្រះវិហារអីយេ យើងអធិស្ឋានចាថ្ទេងនឹងប្រទានពាណិជ្ជកម្មនៃប្រទានពាណិជ្ជកម្មទាំងនេះ ហើយបង្ហាញរាជក្រឹត្តកម្មដំនុំ។ ហើយសូមទ្វាក់កើតឡើងដល់អ្នក មកចូលរួមនិងមនុស្សប្រកម្មដែលចូលមកដោយបានចូលតាមទាន់ ហើយ អង្គយចុះបុញ្ញាននាទី ហើយសូមទ្វាក់ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌនៃព្រះគេដែលទាន់យ៉ាងអស្សាយ ហើយដល់ការីនីធ្វើឱ្យដឹងថីអាម៉ែកកំណាំនៃបិត្តគ្រប់គ្នាដែលចូលតាមទាន៖ សូម ប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ សូមអាយករាជក្រឹត្តកម្មភាពដើម្បីលើមនុស្ស និងភាពរបបទា មិនដែលយោបល់ស្ថិតនៅក្នុងនៅស និងបំបាត់ទីកិត្តិឡើយ។ យើងដឹងថា ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ នៃព្រះមិនធ្វើឡុះទេ។

¹⁵⁵ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋានចាថ្ទេងនឹងប្រទានពាណិជ្ជកម្មយើងនៅក្នុងអ្នកប់យ៉ាង។ ប្រទាន ពាណិជ្ជកម្មដំនុំបស់យើង ប្រទានពាណិជ្ជកម្មបស់យើង។ ប្រទានពាណិជ្ជកម្មដំនុំបស់យើង ហើយយើងទៅបានកិត្តិយស់គ្នានៅក្នុងនៅក្នុងនៅ៖ ហើយ សូមជួយចូលបង្គំដឹង ព្រះអម្ចាស់ កំទុកមនុស្សយុរោគឡើយ បីនំនៅតែ និយាយពាក្យបុញ្ញានមាត់បីណាងៈនៅទីនេះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានចាថ្ទេងនឹង នៅក្នុងវា ហើយសូមទ្វាក់យើងគិតបន្លិចថា យើងអាចគ្រប់ខ្លួនដែលបានយើង រួចរាល់ ហើយអរគ្រោះគុណព្រះអម្ចាស់ចំពោះសេចក្តីណូរបស់ទេដៃ។ យើងសុក្បុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវា អាម៉ែន។

¹⁵⁷ ឥឡូវនេះ សូមកំណើច នៅក្នុងក្រុងអាជិកបន្ទាប់ ហើយព្រះអម្ចាស់សុពុ ព្រះហប្បីទៅ។

¹⁵⁸ តុម្ខរៀន៖ សូមដាកទៅទំនុកដំកើង ១០៦ និងខទី ៧១ ខ្ញុំនឹងអានចុះក្រោម... ផ្លូវកម្មយុទ្ធនេះទំនុកតើមិននេះ។ ប៉ុន្តែ តីជាន់ខ្លា ហេតុវិបាលជាការករណី តីជាយសារពេសាប្រព័ន្ធដែល ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើដំឡើងនាយុកាបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ហើយ ព្យាយាមចេញនៅម៉ោងប្រាំបួនសាមសិប ប្រសិនបើរាជធ្លើបាន។ តុម្ខរៀនេះនៅលើខទី ៩១៣ ទំនុកមិនខ្ចោះទេ

ពួកឃ្លាយការយើងខ្ញុំមិនបានពិចារណាយល់ ពីការអស្ឋារូបស់
ទ្រង់នៅស្រុកអស្ឋីទ្វាខេ កំមិនបាននឹងកច្ចាត់ពីសេចក្តីសប្បុរសដែរកិច្ច
សស្របដៃដែរ គេបានបេះបាកនៅក្រង់មាត់សមូទ្រវិញ តីជាភាសាអូទ្រ
ក្រហម។

¹⁵⁹ ខ្ញុំនឹងអានខបន្ទាប់។

ទោះបីយ៉ាងនោះ៖ គដ់កំព្យូងបានដូរយសព្យុជារាជដែរ ដោយយល់
ដល់ព្រះនាមព្រៃង ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យព្រះបេស្តាតីខ្មៅពុករបស់ទ្រង់ បាន
ប្រាកដច្បាស់។

ព្រះអម្ចាស់បន្ថែមបានដែរបស់ទ្រង់។

¹⁶⁰ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅគាន់អូក ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហប្បទេយ លើ
ប្រជាធិបតេយ្យការយល់ប្រជុំ ព្រះ ការយល់ប្រជុំ ខ្ញុំនឹងយកវាងូចនេះ៖ ព្រះព្រៀវ
បានគេយល់ប្រជុំ។

¹⁶¹ អូកដើរ ការយល់ប្រជុំធ្វើឲ្យយើងមានបញ្ហាប្រើប្រាស់។ ជាប្រើប្រាស់ដែល
មនុស្សនិយាយរឿងដែលគេនិយាយឡើងវិញបន្ទាប់ពីអូកធ្វើ កន្លែងដែល យល់
ប្រជុំចំពោះពួកគោ។ នោះធ្វើឲ្យមនុស្សអាត់មានបញ្ហា។ ខ្ញុំធ្វើថានឹងលូសម្រាប់
យើង ប្រសិនបើយើងគ្មាន់តែអេចចាប់យើងយល់ពីវីដែលយើងកំពុង
និយាយ។ តើអូកមិនគឺជាគួរចេះខ្លួន? ខ្ញុំធ្វើថានឹងលូសម្រាប់ខ្ញុំ ជាការលូសម្រាប់
ខ្ញុំគឺនករស្សាឃូសយល់ជាមុន ហើយបន្ទាប់មកនិយាយវា យើងទេ? ប៉ុន្តែយើង
គេងគេយល់ខ្ពស់។ ហើយនៅទីនេះ៖ ព្រះបានជាន់ខ្លាំងនិយាយអំពីអីស្រាវជ្រាវ
ដោយយល់ខ្ពស់អំពីការអស្ឋារូបស់ទ្រង់នៅពេលពួកគោនៅឈសុីប។

¹⁶² ពេលនេះ៖ ការយល់ប្រជុំ តីត្រាន់តែមិននិយាយថា “អព្រឹងខ្ញុំមិនបានព្យួរ
ដែលគាត់និយាយទេ” ប៉ុន្តែដើម្បីមិនអីមួយដែលបានធ្វើហើយយល់ខ្ពស់ថាន់

កំសម្រាប់ខ្លឹម នៅ៖ តីជាតិ...នៅ៖ ហើយជាបញ្ហា អ្នកកំពុងខកខានការចេញទូក ទាំងអស់នៅពេលនោះ។

¹⁶³ ឥឡូវនេះ ព្រះមិនធ្វើការអស្សាយក្រាន់តែនឹងយាយថា “មើលទេ អញ្ចប់ព្រះ។” ព្រះធ្វើការអស្សាយសម្រាប់ការយល់ដឹង។ ហើយទេ? ព្រះធ្វើសម្រាប់គោលបំណង មួយ។ ហើយធ្វើអ្នកបានសម្ងាត់យើងគារនៃនុកតម្លៃដែលនៅក្នុងខិត នេះដែរទេ? ខ្ញុំគឺតិចថាការស្រស់ស្អាតណាស់ ខ្ញុំចង់អានមួយដែរ។

ពួកឲ្យយុការយើងខ្ញុំមិនបានពិចារណាយល់ ពីការអស្សាយរបស់ទ្រង់ នៅក្បែរការស្ថិតុទេ (មិន គេមិនយល់)...កំមិនបាននឹកចាំពីសេចក្តី សប្បុរសដើម្បីរបស់ទ្រង់ដែរ គោលបោះឆ្នោតនៅក្នុងមាត់សម្រួលិញ គីឡូ តីជាតិ...សម្រួលិញហើយ។

នោះហើយឱ្យដោះ គង់តែទ្រង់បានដូយសក្បែងគេដែរ ដោយយល់ ដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យព្រះបេស្តាតីខ្លាំងរួមករបស់ទ្រង់ បាន ប្រាកដចូរសៀវភៅ។

¹⁶⁴ ម៉ឺន ពួកគេមិនយល់ពីមុនប្រកុដដែលព្រះជាម្មាស់ នៅប្រទេសអសុីប បាន ធ្វើការអស្សាយទាំងនេះ។ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមបង្ហាញពួកគេនូវសេចក្តីមេត្តាករណា របស់ទ្រង់។ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមធ្វើឲ្យពួកគេយល់ចាថ្នៃដោព្រះនៅក្នុងកណ្តាល របស់ពួកគោះ។ ខ្ញុំស្របាត់រួមជួយនោះ។

¹⁶⁵ នៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយខ្លឹមបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅឯធនេះកាលពី មួយរយៈមុន ទៅដើរនៅ ឈើការបណ្តុះហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំធ្វើចាត់ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅ ឯធនេះ ក្នុងប្រុសបានទទួលភាពនៅលើការសែត នៅពេលដែលសត្វក្រឹតការយ សំបុរកបស់នាង ការយល់ឱ្យក្នុងរបស់នាង។ រួចរាល់ដែលមេត្តាដាស់យកក្នុង តួចរបស់នាង...មុនពេលនាងនាំពួកគេហោះហើយ ពួកគេមានរាយប្រើននៅលើ ពួកគោះ ហើយការិនដែលយើងគេក្នុងការណូបំផុតបស់នាងទេ ប្រាប់វា អគ្គុយនៅក្នុងសំបុរក។ បើនែនាងក្រោកទៀតឱ្យលើសំបុរក ហើយនាងបានលាតស្សាប ដីជំរឿបស់នាង។ តើនាងកំពុងធ្វើឲ្យ? នាងក្នុងរបស់នាង នាងចង់ឲ្យគេស្តាល់សំឡែងរបស់ នាង។ នាងលាតស្សាបជំរឿបស់នាង។

¹⁶⁶ តើត្រីពីជួនកាលដំដានគោ។ គោចាតស្រីពេលខ្លះ ពួកពីរីតិចំ មានស្ថាបជប់បុន្យហើយ តើចងម្នាចដល់ចងម្នាច ចាប់យកក្នុងគោម្នាយ ហើយហេកាប់ទៅដាម្នាយវាតាន។ ដប់បុន្យហើយ តើចងម្នាច ទៅស្អាប នៅទូទៅដឹកនាំនៅទីនេះ ពីប្រុងម្នាយទៅ ដ្ឋីដាម្នាយ។

¹⁶⁷ នាងក្រាកពីមុខមិត្តកូចនេះ ព្រះហេតុអ្នី? នាងនឹងនាំតាត់ហេកាប់ហើយ។ វាគិនដែលចេញពីសំបុកនេះទេ។ ហើយនាងនឹងនាំវាទៅលើមេយោ វួចម្នាក់ វាបុះ ហើយឡ្ងាច់ឡើងទៅនោះដើម្បីធើដោយខ្លួនឯង ដើម្បីពីនេះហើយ ដូចេះ នាងចងចំបង្ហាញពីសិទ្ធិអំណាចដែលនាងមាន។ នាងណាតស្ថាបជប់ដំបស់នាង ទៅកាន់មេស្តី ហើយនាងក្រុក ហើយបន្ទាប់មកនាងកំទេះពួកវា។ អូ ខ្ញុំ ដើរី! លាកស្ថាបហើយចេញពីសំបុក ហើយអីរាជធ្លាននៅទៀត នាងកំពុងទេះនៅ ទីនោះ ដូចជាបេញពីយន្តហេកាប់។ ពោះវាទៅថីយក្រាយ ហើយវាដើរីលើខ្លួនគូច ហើយវាដើរីបមុខឡើងគិតថា “ម្នាយអីយើ កុនអស្តារូបីណ្ឌាតា! តើអ្នកតូកបីណ្ឌាតា!”

¹⁶⁸ “យើងស្ថាបខ្ញុំខ្លាំងបីណ្ឌាតា? ខ្ញុំអាចទៅចាប់យកអ្នក ហើយចាប់អ្នកគ្រប់ គីកនៃនឹងដែលខ្ញុំចង់។ ខ្ញុំខ្លាំង!”

¹⁶⁹ ហើយនោះជាអ្នីដែលព្រះកំពុងធ្វើចំពោះវីរសាងនេល។ អ្នកដឹងទេ ត្រង់មាន បន្ទូលថា “ក្នុងការយកីសំបុក” នោះជាអ្នីដែងដូចត្រា។ ត្រង់បានរកយើងបានដាក់ អីស្រាវជនលេនក្នុងគីកដឹងដែលយំសោកនៅទីនោះ ហើយត្រង់កំពេកឡើងពីក្រុក អស់ពួក ហើយនាំគោទៅដីដែនដីសន្យា តីដោយស្ថាបត្រូវ។ យើងទេ? ហើយគី ព្រះកំពុងធ្វើការអស្តារូបីនេះ? ត្រង់កំពុងព្យាយាមទៅកកស្ថាបសំប្តែងថាគ្រោះយេហ្មីដំខ្លាំងពុំកា។

¹⁷⁰ ហើយនោះជាអ្នីដែលត្រង់កំពុងព្យាយាមធ្វើនៅថ្ងៃនេះ! ត្រង់មិនបានប្រាស មនុស្សឡ្ងាចជាគោយសារត្រង់អាចព្យាយាមទៅក្នុកថា ត្រង់កំពុងព្យាយាមទៅក្នុកថា ត្រង់ជាប្រាស់ឡើងវិញ ថាគ្រោះអាចធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពណូ ត្រង់អាចលើក របាយអ្នកឡើង។ ត្រង់អាចធ្វើអ្នកដែលត្រង់ចង់ធ្វើ ត្រង់គីជាប្រោះយេហ្មី! ខ្ញុំ ចូលចិត្តវា។

¹⁷¹ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនយល់ខសអំពីត្រង់។ ព្រះនាយកនឹងព្រះតែយល់ខសជាយ អ្នកមិនធ្វើ ជាយអ្នកដែលមិនចង់យល់។ (មនុស្សជាប្រើនព្យាយាមយល់។)

មនុស្សជាប្រើប្រាស់មិនចង់យល់ ពួកគេគ្រាន់តែបិទមាត់ខ្លួនឯង ហើយនិយាយថា “មិនមានរឿងបែបនេះទេ” និង “ខ្ញុំមិនធ្វើលើរឿងបែបនេះទេ” បន្ទាប់មកពួកគេ មិនអាចយល់បានទេ។

172 ប៉ុន្មានប្រុសម្នាក់ដែលសុខបិត្តយល់ ដែលសុខបិត្តអង្គូយចេះ (ហើយមក ឲ្យយើងដែកពេញប្រុសម្នាក់) ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល) តុទ្ទីនេះ បុរសនោះ គឺ—គឺនៅលើបន្ទាត់នៃការរៀបអ្នីមួយពីព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្មានមនុស្សដែលតែងតែ ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះនិងអំណាចបែបសំព្រះ... អ្នកស្តីវកែមិនអាចឆ្លាប់ជាមួយនឹង ព្រះបានទេបើមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំណាចបែបសំព្រះទេ ព្រះពេលដែលអ្នក ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងច្រឡាអ្នកបានស្នាត់រៀបចំទេ ប្រជាប់ជាមួយច្រឡាដែរ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកមានអំណាចបែបសំរួចផែនក្នុងអ្នក។

173 នោះហើយជាមួលហេតុដែលមនុស្សមិនអាចរៀបើកអស្សារ្យសរួលថ្ងៃថ្ងៃនេះ ដោយសារតែពួកគេមិនមានរឿងដែលត្រូវរៀបី។ ពួកគេគ្រែពេលអ្នីមួយនៅទីនោះ ដើម្បីរៀបី។ ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដែលព្រះគឺជាក្នុងមនុស្ស នោះគាត់ នឹងនិយាយថា “អាម៉ែន” ចំពោះគ្រប់ព្រះបន្ទូលបែបសំព្រះជាម្នាស់ និងរាល់ការ អស្សារ្យបែបសំព្រះជាម្នាស់។ ប៉ុន្មានមួយខ្លួនប៉ះនិយាយថា “អ្នកមិនអាចយក យាមពីផ្លូវត្រូវបែកទេ ព្រះវាត្រានយាម។” ដូច្នេះ នោះជាផីធីដូចត្រូវដែរ អ្នកមិន អាចទទួលបានការរៀបីពីអ្នកមិនរៀបីទេ ព្រះនូវរៀបីនោះទេ។

174 បុរសម្នាក់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនធ្វើលើការព្យាបាលបែបសំព្រះទេ ទោះជាអ្នក និយាយយ៉ាងណាក់ដោយ។” ប្រាកដណាស់ វាមិនមែនសម្រាប់គាត់ទេ គឺសម្រាប់ តែអ្នកដែលអាចរៀបបាន។ បើអ្នកនឹងយកឈាម ចូរយកវាបេញពីអ្នីដែលមាន ឈាមក្នុងនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បានជំនួយ ចូរយកវាបេញពីអ្នីមួយដែលមាន ជំនួយនៅក្នុងវានៅទីនោះ ប្រសិនបើអ្នកចង់បានជំនួយ ចូរយកវាបេញពីអ្នីមួយដែលមាន ជំនួយនៅក្នុងវានៅទីនោះ។

175 ហើយនោះជាផីនេះ ព្រះបើអ្នីមួយដែលមានជំនួយនៅក្នុងវានៅទីនោះ ត្រូវដែលបញ្ចប់អ្នក មកទីនោះក្នុងយុទ្ធភាពការព្យាបាលបែប នៅពេលដែលអ្នកមិនមានជំនួយគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីរៀបី។ តើទៅដីនឹងបញ្ចប់អ្នកទៅក្នុងការប្រជុំដោយធ្វើការអស្សារ្យដោយ រៀបចំណារ ពេលអ្នកមិនមានជំនួយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបី? ត្រូវចង់បានអ្នីមួយដែល មានរឿងបែបនេះទីនោះ ដែលបញ្ចប់អាចចូលិតអ្នីមួយជាមួយវា។ ដូច្នេះប្រជាជនយោបល់ ខ្ពស់។

¹⁷⁶ ណុរាយមានការយល់ប្រឡាស្តីដឹងខ្លួននៅសម្រេចបស់គាត់។ ណុរាយស្ថាល់ព្រះជាអ្នកបរិស៊ិរិសំពូន់ព្រះ ជាអ្នកធ្វើលើព្រះ។ ហើយពេលអ្នកត្រាយជាអ្នកធ្វើលើព្រះ អ្នកធ្វើអ្នកដែលធ្លួយពីអ្នកដែលមានស្មើគិតថាប្រើប្រាស់ហើយពេលដល់ពួកគេគិតថាអ្នកធ្លួយ។ ហើយណុរាយ ដែលបានព្រមានដោយព្រះ បានរៀបចំទុកម្មយសម្រាប់សង្គ្រោះ ត្រូវសាបសគាត់។ ហើយប្រជាធិបតេយ្យគិតថាគាត់មិនមែនផ្តល់ទេ គាត់ត្រូវតែយល់ខ្លួនព្រោះគាត់ដើរការណានៅបស់ព្រះ។ អាម៉ែន! ខ្ញុំចូលចិត្តរាយ គាត់ព្រៃនបានគេយល់ខ្លួយ។

¹⁷⁷ “រៀបចំដែលបុរសម្ងាត់អាចធ្វើបាន...” អ្នកនិយាយថា “មិនដែលមានអ្នកដែលបុរសម្ងាត់ពីលើមេយោទេ តើត្រូវដើរដី?” មិនដែលបានត្រូវដោយព្រះបាននៅក្នុងប្រព័ន្ធផី។ “ណុរាយ តើត្រូវដោរដោរណា?”

“ខ្ញុំមិនដឹងទេ។”

“បង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលវានៅ!” “ខ្ញុំមិនអាចបង្ហាញវាបានទេ។”

¹⁷⁸ “តើអ្នកដឹងថានីងចេះមកពីលើនោះដោយរៀបចំបណ្តាល់ដែលវាគ្មានមួយគំណាក់ណានទៀតឱ្យចេះមកដងនោះ?”

¹⁷⁹ ណុរាយរាជនិយាយដឹងបែបនេះថា “ព្រះបានប្រាប់ខ្ញុំថា វាកំពុងពេត្តាកំចុះមក។ ហើយប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលថា វាចុះមក ត្រង់អាចយកវាមើនីងនៅទីនោះ ឬយកចុះ។ ដូច្នេះ—គឺចុះហើយ។ ប្រសិនបើព្រះជាអ្នកសំរែចង់មានបន្ទូលដូច្នេះ នោះជាអ្នកចាំងអស់។ យើងទេ? គាត់ព្រៃនបានគេយល់ខ្លួនដោយសារគាត់កំពុងធ្វើតាមព្រះ។

¹⁸⁰ អលិយ៉ា។ ខ្ញុំអាចនៅលើមុខវិធានចាំងនេះបានយូរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានពួកគេជាប្រើប្រាស់នៅទីនេះ ខ្ញុំចង់មកឱ្យបានភាប់។ អលិយ៉ាព្រៃនប្រជាតិបស់គាត់យល់ខ្លួន។ អលិយ៉ាជាបានជាតិអូស្រាណែល គាត់ជាសាសន៍យុទ្ធដោយគាត់ប្រើបស់គាត់ គោលទោសព្រះមហាក្សត្រ គោលទោសព្រះមហាក្សត្រ គោលទោសអ្នកដែលនៅជុំពីរ។ ហើយគោលទោសព្រះអ្នកដែលគាត់ហាក់ដូចជាលួងហូស។ ហេតុអ្នក ខ្ញុំដឹង អ្នកចាំងអស់ វា: “ព្រះអ្នកសំមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ ព្រះនឹងជាក់ទោសអ្នក អ្នកយោស់បិលអ្នក ដូច្នេះ-ហើយ-ដូច្នេះ។”

¹⁸¹ តាត់ក្រុងបានគេយល់ខ្លួន ហើយអ្វី? តាត់ដើរកាមព្រះ។ វាមិនមែនជាអៅប៊ីយ៉ាដែលពួកគេបានយល់ខ្លួនទេ វាតីជាបំណើរការនៃព្រះវិញ្ញាបាល ហើសុទ្ធនៅក្នុងអៅប៊ីយ៉ាដែលពួកគេបានយល់ខ្លួន។

¹⁸² តើបើនុស្សរាជដឹងបន្ថីនឹងជាតិបស់ខ្លួនដោយរូបណា? ប្រមាជជាតិសាសន៍ខ្លួន កំពុងដៃ ហើយជាក់បណ្តាសាលបស់ព្រះមកលើក ជាតិសាសន៍ប្រជាធិថន្យីដែលតាត់ស់នៅជាមួយ។ ពួកសាសន៍បស់ខ្លួន ពណ៌សមូរបស់ខ្លួន ដំនឹងសំខ្លួន បុំន្ទិន ទស្សន៍ទាយការកាត់ទោសបស់ព្រះជាម្នាស់ ហើយបានបង្ហើខ្សោយការកើតក្រុមកលើពួកគេ។ តាត់ក្រុងបានគេយល់ខ្លួន ដោយសារមិនមែនជាអៅប៊ីយ៉ា វាតីជាប្រះនៅក្នុងអៅប៊ីយ៉ាដែលពួកគេយល់ខ្លួន។ វាមិនមែនជាអៅប៊ីយ៉ាដែលក្រុងបានគេយល់ខ្លួនទេ វាតីជាប្រះដែលដឹកជញ្ជូនដោយបានបង្ហើខ្សោយការកើតក្រុមកលើពួកគេសម្រាប់ការ។ ហើយប្រចាំថ្ងៃ ហើយចិនអាជអត់ទិនចំពោះអំពើបាបបានឡើយ។

¹⁸³ ហើយមិនចាក់ស្តីតាមលើបង្គប្បនប្រុស ស្រី បុម្ភាយបស់អ្នកទេ មិនចាក់អ្នកនៅជាអ្នកណាទេ វាតាអំពើបាបនៅចំពោះព្រះបាបចុះយ៉ាន់ព្រះ ហើយការដំនុំជុំម្រោះនឹងមកលើពួកគេសម្រាប់ការ។ យល់ច្រឡា។

¹⁸⁴ ជានឹងយ៉ូលក្រុងបានគេយល់ខ្លួននៅពេលដែលក្នុងថែអីក្រោងអំពីការបំណើជាមួយ បានក្រាប់ដីបស់ណាតាក បុំន្ទិន លោក សារ្យាក់ លោកម៉ែសាក់ និងលោកអំបែនកោមិនព្រមក្រាបចុះ។ ពួកគេបាននិយាយថា “តើមានឪន្ទីជាមួយមនុស្សជនៈ? មែនហើយ ពួកហេតុពីរទាំងអស់ស្ថាល់ព្រះបស់យើង ពួកគេទទួលស្ថាល់ក្នុងបុរាណ ហើយ ពួកគេក្រាបចុះនៅពេលយើងលែងពីក្រោង ហើយដីក្រោង និងលែងឆ្លងជាដីម ហើយ បន្ទីខ្ពុយ។ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវក្រាបចុះ បុំន្ទិនមានបញ្ហាអីបំពេះពួកគុងនេះ? តើតាត់មានឪន្ទី បានជាតាត់មិនធ្វើតាម? ” ដោយសារពេតាត់មានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ! នោះហើយជាអីដែលជាបញ្ហា។ តាត់ក្រុងបានគេយល់ខ្លួន តាត់ក្រុងបានគេសន្តូតែម្នាកប្បាលនរួមស្មាត់បុរាណក្រោមនៃឡើលើស។ បុំន្ទិន ពួកគេគ្រាន់តែធ្វើតាមការដឹកនាំបស់ព្រះវិញ្ញាបាលប៉ែណ្ឌាប់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលក្រុងបានគេយល់ខ្លួន។

¹⁸⁵ ហេរាចទាំងអស់ក្នុងព្រះគេម្នើសញ្ញាថាស់ តើពួកគេក្រោកឡើងទាយទាស់ និងប្រជាតាតិរបស់ខ្លួនយ៉ាងណា របៀបដែលគេទាយទាស់និងប្រជាតិន របៀបដែលគេទាយទាស់នឹងរឿងខ្លះ ហើយជាក់បណ្តាសាលើគេ និងធ្វើរឿងដូចនេះ។ ពួកគេត្រូវបានគេយល់ខ្ពស់ ហេតុឪ? ពួកគេជាអ្នករំដឹបស់ព្រះ ពួកគេធ្វើតាមព្រះបប្រចិនយេបស់ព្រះ ពួកគេកំណុងធ្វើកិច្ចបម្រីព្រះ ហេតុនេះហើយបានជាគេយល់ខ្ពស់។

¹⁸⁶ ហើយអ្នកណាដែលដើរការយល់ខ្ពស់ពីគេ។ ព្រះយេស៊ីវ ជាប្រះអម្ចាស់របស់យើង នៅពេលដែលត្រូងប្រសុទ ត្រូងត្រូវបានគេយល់ខ្ពស់។

¹⁸⁷ ពួកម៉ាបី ត្រូវបានគេយល់ខ្ពស់ ពួកគេបានធ្វើតាមសញ្ញាមស្ឋារម្មយដើម្បី ស្ថិដ្ឋភាពស្ថិដ្ឋម្មយអង្គដែលកើតមកជាស្ថិដ្ឋសាសន៍យុជាតា។ ពួកគេបានដឹងថា មានត្នាយម្មយចេញពីយោកបុ តាមទំនាក់ទំនងរបស់ជានឹងយើល។ ហើយពួកគេបានដឹងថាសេចនេះនិងជាប្រះអង្គសង្គ្រោះ ត្រូងនិងជាសេចនេះអ្នកសារីស្រាវអេល។ ហើយពួកគេកែកកីឡាដោយត្រូវបានចាត់ ពីប្រទេសកណ្តាលបុច្ចេះតាមទន្លេ ទីត្រីស និងផ្លូវកាត់កាលខ្សោច និងតាមក្នុងគ្រប់ទីកន្លែង ហើយចូលទៅក្នុងក្រុងក្រាងយេស៊ីមនៅលាងម្មយពេលវ៉ែង ពីសកម្ម ពីក្រោមការប្រសុទការជាស្ថិដ្ឋសាសន៍យុជាតានៅឯណា? តើត្រូងនៅឯណា?

¹⁸⁸ ហើយគ្នាននុណ្យាក់ដឹងអ្នកអំពីវាទេ។ រាជាណីងចេងម្មយដែលស្ថិដ្ឋសាសន៍យុជាតានកើតមក ហើយមនុស្សនៅក្រោមបេរិយោយបានដឹងអំពីវា ហើយនៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុងទីក្រុងដែលត្រូងប្រសុទ និងទីកន្លែងដែលត្រូងប្រសុទក្នុងចំណោមមនុស្សដែលត្រូងបានកើតមក ហើយពួកគេមិនបានដឹងអ្នកសោរអំពីវា។ ពួកគេបានយល់ខ្ពស់ចំពោះម៉ាបី។ ពួកគេថា “គ្នាអ្នីដូចសេចក្រោមយុជាតាទេ យើងមានសេចក្រោមយុជាតានៅទីនេះ តើកៅរីខ្លះ”

¹⁸⁹ ត្រូងត្រូវបានគេយល់ខ្ពស់ក្នុងការប្រសុទរបស់ស្រួលត្រូងនៅពួកគេបានយល់ខ្ពស់។ មានការយល់ខ្ពស់។ ពួកគេគឺគិតថាកែតែក្រោយឱ្យដោលកំពិបាប់ ពួកគេមិនដឹងថាប្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធបានបង្កើតក្នុងនេះនៅក្នុងនេះទេ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគេយល់ច្រឡាំ រាជាណីស៊ីរបស់ព្រះ ហើយមនុស្សយល់ខ្ពស់។

¹⁹⁰ ពួកគេនៅគេយល់ខ្ពស់ ទដ្ឋីរបស់ព្រះជាចម្លាតាត្រូវបានយល់ខ្ពស់។

191 មានតែមនសូវដែលមានជំនួយវិញ្ញាបណ្ឌប៉ុណ្ណោះ គីជាមនសូវដែលធ្វើព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ បុន្ថែវាក្រុងបានគេយល់ខ្លួន ម៉ាហីក្រុងបានគេយល់ខ្លួន។

192 ហើយខ្សោយល់ខ្លួន ពេលហើយខ្លួនមានប្រសាសន៍ថា “អញ្ញីង ឯងប្រាប់ខ្ញុំទៅថា ទាក់ទងនៅនៅឯណាត ហើយខ្សោយខ្លួនទៅថ្វាយបង្កើ ត្រង់ដើរ” គាត់ជាមនសូលាក់តុតិ គាត់និយាយកុហក។ អ្នីដែលគាត់ខ្សាច់...គាត់មិនបានដឹងបចត្តិថ្លែងបានព្រះមេស្តីយាងមក ជាសេចក្តីផ្តល់ស្ថានសុគ័រៈ ហើយហើយខ្សោយបានគិតថារារីនីងត្រាយជាសេចក្តីផ្តល់ដឹងដី ហើយគាត់ចង់សម្ងាប់ត្រង់ដើម្បីកម្មាត់ត្រង់។

193 វាមិនមែនជាសេចក្តីផ្តល់ដឹងដីទេ ត្រង់មានបន្ទូលថាដឹងដីនេះមិនជានគរបស់ត្រង់ទេ “ប្រសិនបើនេះជាការជាមានច្បាប់ខ្លួន វាស្រាវបស់ខ្លួនខ្លួនប្រយុទ្ធសម្ងាប់ខ្លួន បុន្ថែវាដាមានច្បាប់ក្រោរបស់ខ្លួនសិត់នៅខាងលើ” ហើយខ្សោយល់ខ្លួន គាត់គិតថារារីនីងត្រាយជាសេចក្តីផ្តល់ដឹងដី។

194 នេះជារៀបដែលពួកគេឯធយាយនៅថ្ងៃនេះថា “បើអ្នកជាក្រីស្ទានគឺអ្នកជាក្រោមជនមួយណាត? និកាយអី?”

“គ្មាន!”

195 ពួកគេមិនយល់រាយទេ យើងទេ ពួកគេមិនអាចយល់បានទេ ពួកគេគិតថានីកាយមាននីយថា “ក្រីស្ទាន” វាអ្នីយេមកវិញ ខ្លំងណាស់។ តែត្រូវប្រជាពលរដ្ឋយល់ខ្លួន។

196 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ហើយខ្សោយល់ខ្លួន គាត់មិនអាចយល់រាយបានទេ។

197 នឹកដែមមិនអាចយល់រាយបានទេ គីកំណើកដី នៅពេលគាត់មកនព្រះយេស៊ូវនៅពេលយប់។ មាននរណាម្នាក់ចោរលទោសគាត់។ ខ្ញុំមិនចោរលទោសគាត់ទេ។ គាត់ជាមនសូល្អ គាត់ចង់រកអ្នីមួយៗ។ គាត់រំលែកពេញមួយថ្ងៃ ប្រហែលជាកាត់នៅកិរិយាលើយុបុជាពារូបស់គាត់ បុរីយេងមេត្រ គាត់ត្រូវមកនៅពេលយប់។ យើងណាកំដោយ គាត់ទៅដឹងលំទីនោះ គាត់ធ្វើបានលូជាងមនសូជាប្រើនធ្វើទីនៅរាយនេះ។ ពួកគេនឹងមិនមកទោះថ្ងៃបុយប៉ែកំដោយ។ ទីបំផុតគាត់បានមកដល់ មុនពេលអ្នកចោរលទោសគាត់ គឺអ្នកបានមកទេ? ទីបំផុត គាត់បានទៅនៅព្រះយេស៊ូវ ហើយកំចោរលទោសគាត់ បើយើងមិនបានទៅទីនោះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកទៅដឹងលំទីនោះ ខ្ញុំមិនគិតថាអ្នកនឹងចោរលទោសគាត់ទេ។ អត់ទេ គាត់

—គាត់បានទៅដើលទីនោះ។ ហើយគាត់មកនៅពេលយប់ ហើយប្រែហែលជាកាត់ វិលប៉ា យ៉ាងណាក់ដោយ គាត់មក។ ប្រែហែលជាព្រះយេស៊ូវិលខ្លាំងពេកក្នុងការ អធិដ្ឋានសម្រាប់អ្នកដីដីនិងរឿងជាប្រើន មានវេរពេលមួយគត់ដែលអាមេរិកប់ច្រង់ សម្រាប់ការសេវាសាសន៍នេះ គឺនៅពេលយប៉ា បើនេះទីបំផុតគាត់បានទៅដើលទីនោះ គាត់ស្ថាក់នៅទីនោះហើតដីបាត់គាត់បានទូទីការសេវាសាសន៍ជាមួយព្រះយេស៊ូវា ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល គាត់—គាត់បាននិយាយថា “បពិត្រ លោកគ្រូ យើងខ្ញុំដឹងថា លោកជាមនុស្សដែលព្រះអង្គភាពៗមក ពីព្រះន្នាន់ អ្នកណាអាចធ្វើការទាំងនេះដែលអ្នកធ្វើបានលើកណែដែកព្រះនៅជាមួយនឹង គាត់។”

¹⁹⁸ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “លើកណែដែលនៅស្ថាបន្ទូល មិនដូចខ្លះទេ គាត់មិនអាចចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្របានទេ សូមើតែយើងព្យាគារាណាចក្រក៏ មិនយើងដោរ។”

¹⁹⁹ ហើយគ្រូជាម្នាស់ នៅប្រឹទេសអូស្រាតែល បាននិយាយថា “ទូលបង់ ជាមនុស្សបាស់ ទៅចូលក្នុងដូចខ័ណ៌ហើយកើតមួនឡើតប្បូរុះ” យើងព្យាខេ គាត់យើល់ ខុសអំពីអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវកំណុងមានបន្ទូល គាត់គ្រាន់តែមិនយល់ប៉ា ដោយសារ ព្រះយេស៊ូវកំពុងពេលបន្ទូលអំពីកំណើតខាងវិញ្ញាណ ហើយទ្រង់កំពុងព្យាយាម ប្រុះបង់រាជការនៅពីរដែលកំណើតជាម្នាស់គ្នា ដូចខ្លះគាត់យើល់ខុស គាត់មិនបានយល់ទេ។ គាត់គ្រាន់តែ...របៀបដែលមនុស្សធ្វើ ដូចនឹកដែម យើងជាប្រើននាក់យើល់ខុសអំពីរឿងរបស់ព្រះ ព្រះរឿងគ្រាន់តែយករាយការការបាតាមជម្លាត់គ្នា។

²⁰⁰ ដូចជាគ្រូពេលវិមាយថា “អូ ខ្ញុំមិនធ្វើលើករោចាលប៉ីទេវាការទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើថាមានអ្នករឿងទេ។”

²⁰¹ ខ្ញុំបានព្យាគ្រូពេលវិមាយប៉ែត្រូនិមួយៗការិយាល័យមួយជាតិ និយាយថា... ហើយនានាមិនដឹង...គាត់ចែងដឹងថាគោនៅពេលមហាផ្ទៃយ៉ាងណារ។ នានាបាន និយាយថា “បងប្រុស ប្រាការ បានអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយព្រះអ្នកសំបាន ប្រាសខ្ញុំឱ្យជាតិ។”

²⁰² គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនធ្វើរាជទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាច—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្នកដែននោះទេ។” បាននិយាយថា “ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកណាយករារចេញ។”

បាននិយាយថា “ស្ថិសកស្តាកស្មាមចុះ”

បានស្បែរថា “តើអ្នកបានដាក់ស្ថិសកលើវា?”

²⁰³ បានធ្វើយថា “ត្បានអ្នីទេ ត្បានទាល់ពោសារ៖” បានបន្ទូចា “តាត់ខើបតែហៅខ្ញុំ ចេញពីការប្រជុំ ហើយដឹងឱ្យថាគារចេញ”

²⁰⁴ ហើយខ្ញុំអងយនៃបន្ទប់បន្ទាប់ ត្រូវហើយ អង្គយនៃបន្ទប់បន្ទាប់ ចាំស្អាប់។ នាយមិនដឹងថាខ្ញុំនៅទីនោះទេ ហើយតាត់មិនដឹងថាខ្ញុំនៅទីនោះទេ ព្រះតាត់ មិនស្អាល់ខ្ញុំដឹង។ ហើយនៅទីនោះខ្ញុំបានអង្គយនៅទីនោះ។ ហើយតាត់បាន និយាយថា...នាំអ្នកធ្វើដែករិយាល័យគ្រួចទេ។ នោះពីតាត់ការពិតោះ ហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បញ្ជីដែលតាត់និយាយ។ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបានយកអ្នកដំដី ហើយចេញពី ទីនោះ ពេលខ្ញុំរកយើងទៅ តាត់មិនធ្វើ។

²⁰⁵ ដូច្នេះតាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនធ្វើពាករម្បយម៉ាត់នោះទេ” បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំមិនដែលយើងទៅអ្នកដំដីជាបន្ទាប់ទីនោះទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនធ្វើ។” បានបន្ទូចា “ខ្ញុំត្រូវតែមិនធ្វើ”

នាយបាននិយាយថា “មិនអីទេ ចុះ—មហាផ្ទៃករបស់ខ្ញុំយ៉ាងម៉ែបហើយ?”

តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវតែយើងទៅចាកចេញមុននឹងដឹង។”

²⁰⁶ យើងទេ យើងទៅគេមិនធ្វើ។ “ដំនោះតីជាបិត្តកំដែលដឹងជាកំពារនឹងបានអ្នក ដែលអ្នកមិនមិនយើងទេ។” យើងទេ អ្នកធ្វើជាមុន ហើយបន្ទាប់មកវាកេត់ទេដឹង។ ដូច្នេះ—បុរសនោះមិនមែនជាអ្នកដឹងទេ ដូច្នេះហើយ វាជាគារចំណាំសម្រាប់ តាត់។ តាត់មិនដឹងថាគារតាត់និយាយអ្នីទេព្រះតាត់—តាត់មិនអាចយល់បានទេ វាជាបុរសមិនពិតសម្រាប់តាត់។

²⁰⁷ ប្រជាជននិយាយថាទ្រូវនេះ: “អូ ខ្ញុំមិនធ្វើលើការពេញបាលដីទៅភាពនោះទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើព្រះពេញណាបិសុទ្ធដោយទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើការនិយាយការសាធារណៈទេ។ ទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើការកំស្រកនោះទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើរឿងទាំងអស់នេះទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើ លើវាទេ។” ហេតុអ្នី? វាជាគារចំណាំ។ អ្នកគ្រាន់តែយល់ខុស។ វាក៏ជាប្រះ នៅ ទីនេះវាមាននៅក្នុងប្រះគម្ពី។ នៅទីនេះវានាំមកនូវលទ្ធផលដូចត្រូវ ដែលប្រះគម្ពី បាននិយាយអំពីការនៅយកមក បន្ទាប់មកវាក្រោរតែប្រះ។ អ្នកគ្រាន់តែយល់ខុស នោះជាអ្នីទាំងអស់។ ព្រះក្រុងបានគេយល់ខុស។

²⁰⁸ សិស្សុបស់ទ្រង់មិនអាចយល់ពីការអស្ឋាបរស់ទ្រង់ឡើយ។ នៅយប់នោះ ពេលទ្រង់យោងចុះទុក ហើយទ្រង់មានព្រោះបន្ទូលថា “តើមនុស្សបែណ្តាគដែលសុម្រោះគឺខ្លោះ និងរលកកំស្មាប់បង្ហាប់ទ្រង់?” ឬកតែយល់ខុសអំពីទ្រង់ទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សទេ ទ្រង់ជាព្យាបៈ។

²⁰⁹ នោះហើយជាអ្នកដែលជាបញ្ហានៅថ្ងៃនេះជាមួយមនុស្ស ពួកគេចង់ធ្វើឱ្យត្រង់ជាក្រុងប្រសិទ្ធភាព បុរីធ្លើដែលការណ៍នូយា ពួកគេចង់ធ្វើឱ្យត្រង់ត្រាន់កំណើនក្នុងក្រុងប្រសិទ្ធភាព។

၂၁၀ ព្រៃងមិនមែនជាមួកនៅដីវិញដំរោះទេ ព្រៃងគឺជាព្យារយោហ៊ា ជាព្យាប់! ពួកគេបានយល់ខ្សោយ ពួកគេគំពឹងថាទ្រៃងដែលជាមួកកំកុងចំណោមពួកគេ។ ព្រៃងមិនមែនជាមួកកំកុងចំណោមពួកគេទេ ព្រៃងគឺជាព្យាប់កុងចំណោមពួកគេ! ព្រៃងគឺលើសពីមនុស្សម្មតាយ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាក្នុងឆ្លាប់ ព្រៃងគឺជាបុរសម្បាក់នៅពេលដែលប្រៃងប្រើន បើផ្ទេរព្រៃងជាព្យាប់នៅពេលដែលប្រៃងបានប្រចានអារម្មណ ប្រាប់ពាន់ដោយនុម្ភយ និងពីរដី និងភ្លើមូយចំនួន។ ព្រៃងគឺជាបុរសម្បាក់នៅពេលដែលប្រៃងស្រីយហក់នៅលើខុក បើផ្ទេរព្រៃងជាព្យាប់នៅពេលប្រៃងបញ្ហាប់ខ្សោយលីពុរី និងរលកហើយបានធ្វើឲ្យគេស្អាប់បង្ហាប់ព្រៃង។ “តើនេះជាបុរសបែបណា?” ព្រៃងមិនមែនជាបើតរបស់មនុស្សទេ ព្រៃងគឺជាព្យាប់ដែលបានសំឡុងនៅក្នុងមនុស្ស ពួកគេបានយល់ប្រចាំខែក្នុងព្រៃង។ ពួកគេគឺចិត្តថាទ្រៃងជាមួកនៅក្នុងមនុស្ស ជាក្នុងរបស់ម៉ាក ជាផាងឈរឱ្យបាន បើផ្ទេរព្រៃងជាព្យាប់ដែលបានសំឡុងនៅក្នុងសាថ្រិយាម។ អាម៉ែន!

²¹¹ ទាបកន្លឹមចានយល់ខុសអំពីទ្រង់ នៅពេលដែលពួកគេបានជាក់ទ្រង់
នៅក្នុងគុណភាព ហើយយកត្រូវការណា ដើម្បីក្នុកទ្រង់ ហើយរាយទ្រង់លើក្នុល ហើយ
សិរាយចា “តម្លៃរុនេះ ប្រសិនបើទ្រង់ជាបោក ពួកគេទាំងអស់ត្រូចបានទ្រង់ជាបោក
ចូរមកប្រាប់យើងចាត់អកណាការយអកនៅលើក្នុល។”

²¹² យើងទេ ពួកគេបានយល់ខ្សែចា ព្រះយេស៊ូវូឡូដែលមានបន្ទូលចា “ខ្ញុំធ្វើតែ អ្នីដែលព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំឱ្យធ្វើប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំធ្វើអ្នីដែលព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំ ហើយ បន្ទាប់មកខ្ញុំធ្វើអ្នីដែលឲ្យដោប់ខ្ញុំឱ្យធ្វើ។” ពួកគេបានយល់ខ្សែ ពួកគេយល់ខ្សែ ចំពោះកិច្ចកម្មីរបស់ទេដៃ។

213 ជនជាតិយុជាបានយល់ខ្ពស់ចំពោះទ្រង់។ របៀបដែលទ្រង់យាយមកធ្វើជា
មិត្ត និងព្រះអង្គសង្គមៗបស់ពួកគេ ហើយពួកគេចង់ធ្វើឱ្យទ្រង់ភ្លាយជាអ្នមូយ

អារក្រក់។ ពួកគេយល់ខសលើកិច្ចបញ្ជីរបស់ត្រៃង់។ ត្រៃង់មានបន្ទូលថា “មហាក្សត្រី ខាងក្បែងនឹងរការកែវិធីនៅក្នុងការដំឡើងជាមួយមនុស្សជាន់នេះ” ហើយ ត្រោលទោសអ្នកនោះ ជីវិតនាងមកពីគ្រប់ទីបំផុតនៃដែនដី ដើម្បីស្ថាប់ព្រះ ប្រាសាត្រាណាពលរោស់សាន្តមួន។ ហើយមានម្នាក់ដែលជាងសាន្តមួននៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ គេយល់ខសថា ត្រៃង់ដែលជាន់នេះ ពួកគេគិតថាគ្នុងត្រៃង់ដែលយើង គ្រាន់តែមានសំណុំលើវា ពួកគេមិនអាចសុមុនិត់... ហេតុអើ ពួកគេបាននិយាយថា “ហេតុអើ យើងដឹងថាគ្នុងបានគិតក្រោរដូចអាពាហ៍ពីពាហ៍ដីបិសុទ្ធ ត្រៃង់មាន អារក្សចូលមកលើត្រៃង់។ ហេតុអើ អ្នកព្យាយាមបង្ក្រៀនយើង? យើងជាក្តុ!”

ត្រៃង់មានបន្ទូលថា “អ្នករាល់ត្រាតារបេស់ខ្លួនបេស់អ្នក គីអារក្ស”

²¹⁴ យើងបានគិតថា ត្រៃង់បានគិតក្រោរដូចអាពាហ៍ពីពាហ៍ដីបិសុទ្ធ នៅពេលមួយ ដោយស្ថាប់ត្រៃង់ បាននិយាយថា “មិនដែលមានបុរសណានិយាយបែបនេះទេ យើងមិនដែលបញ្ជូនបុរសណានិយាយបែបនេះទេ”

²¹⁵ វាមិនមែនជាមនុស្សនិយាយទេ គីព្រះ! បាន មែនហើយ។ មនុស្សមិននិយាយ ជូនចេះទេ។ មនុស្សម្នាក់ប្រាប់និងចេះបទគម្ពីរ ព្រះយេស៊ូវិធីឱ្យបទគម្ពីរមានជីវិត។ មនុស្សមិនរែនបែបនេះទេ: “ព្រះគម្ពីរចេះបាននេះ នៅទីនេះហើយ!” មនុស្សអាច និយាយបានថា “បទគម្ពីរចេះបីចាប់ទៅ” ប៉ុន្តែនៅជាមីនិងបានគេចេះបីចាប់ទៅ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវអាចមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងព្រះបិតាបេស់ខ្ញុំគីតែមួយ ព្រះបិតាបេស់ខ្ញុំ គិត់នៅក្នុងខ្ញុំ។ អ្នកណាបែលបានយើងបានខ្ញុំបានយើងបានព្រះវិបីតារា” ត្រាននរណា ម្នាក់អាចនិយាយភាពានទេ! អាម៉ែន។ ហាលើលូយ៉ា! ត្រូវហើយ។ អ្នកណាបែល បានយើងបានខ្ញុំបានយើងបានព្រះវិបីតារា” ត្រាននរណាម្នាក់រាជនិយាយអញ្ញីនឹងបានទេ!

²¹⁶ កំឆ្លល់ថា ទាបាននិយាយថា “មិនដែលមានមនុស្សណានិយាយ បែបនេះទេ។ ត្រៃង់មិននិយាយដូចអាពាហ៍ ប្រគ្គអធិប្បាយទេ ត្រៃង់មានបន្ទូល ដោយមានអំណាច់ ហើយសុមុនិត់អារក្សស្ថាប់បង្អាប់ត្រៃង់ ហើយខ្សោល់ និងរលក កំស្ថាប់កាម្វោងៗ។” ពួកគេគិតថាគ្នុងត្រៃង់ជាមនុស្ស ប៉ុន្តែត្រៃង់ជាប្រះ។

²¹⁸ យើងទៅទេ ត្រឡប់តានគេយល់ខស។ បាននិយាយថា “ហេតុអីបានជាអ្នក—អ្នកកើតមកជាមនុស្សនឹងរស។” អ្នកកើតព្រារដួងអាពាប័ណិតប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកព្យាយាមបង្កែវនៃយើង? ហេតុអី យើងដឹងថាអ្នកស្មុត ហើយមានអារក្សបញ្ហាល។ អ្នកជាសាសន៍សាមីៗ បានទៅទៅនៅ៖ ហើយចាប់ពួកអារក្សមកលើអ្នក។ អ្នកកំពុងព្យាយាមបង្កែវនៃយើង យើងជាត្រូបិសុទ្ធ?”

ត្រឡប់បន្ទូលថា “អ្នកមានខិតុករបស់អ្នក ជាអារក្ស។”

²¹⁹ មែនហើយ ពួកគេបានយល់ខសអំពីត្រឡប់ ពួកគេមិនដឹងថាវ្វះត្រឡប់បានណាមទេ។ នៅ៖ជាអីដឹងជាបញ្ហានៅថ្ងៃនេះ៖ មនុស្សកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យត្រឡប់ភ្លាយជាអីដឹងមិនមែនជាវ្វះ។ ត្រឡប់មិនមែនគ្រាន់តែជាមនុស្សទេម្នាក់គត់។ បាន មែនហើយ។ ប្រាកដណាស់ ពួកគេបានយល់ខសអំពីត្រឡប់។

²²⁰ ពួកខាងគណៈជានីសីៗ ជាអ្នកខាងគណៈជានីសីៗ ដែលបានអភើព្យៀងត្រឡប់ចុះនៅ ទីនោះ៖ ដើម្បីពិសាកាបារពេលណាម ពិធីជំរឿងដឹងដំ គាត់បានយល់ខសចំពោះ ត្រឡប់ គាត់គិតថាគាត់គ្រាន់តែចាប់កំហុសត្រឡប់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយលើសារនោះនៅទីនេះ៖ កាលពីមិនយុប់ន្ទាននៅកាបារពេលព្រឹក ខ្ញុំធ្វើថា នៅលើការប្រា នៅកាបារពេលព្រឹកនោះ។ ពួកជានីសីនោះនិយាយថា “តុល្យនេះ៖ សូមក្រឡៀកមិលត្រឡប់ដែលគង់នៅទីនោះ៖ អង្គូយនៅទីនោះ៖ ដឹងដែលមិនបានលាងនិងអីប្រចាំប៊ែង។ ស្រីតួចនោះចូលមកដូចទីកង្វែក ហើយជូតសម្រាតដោយសក់ក្នុង។” គាត់បាននិយាយថា “បើត្រឡប់ជាបោក ត្រឡប់នឹងដឹងថាស្រីដែលនៅ ទីនោះលាងដឹងត្រឡប់ស្រីបែបណាបាន។ នោះបង្ហាញថាគាត់មិនមែនជាបោកទេ!”

²²¹ ព្រះយេស៊ូវក្រាកទីនេះ មានព្រះបន្ទូលថា “សូម្រួល ខ្ញុំមានរឿងចំប្រាប់អ្នក!” អាម៉ែន គាត់គ្រាន់តែយល់ខស នោះហើយជាអីទំនំអស់។ ត្រឡប់បន្ទូលថា “ខ្ញុំ...អ្នកបានអភើព្យៀងបញ្ចប់ខ្ញុំខ្លួន ហើយខ្ញុំបានចាកចេញពីកាលិវិភាគជំមានព្រឹក សេស់ខ្ញុំ ដើម្បីមកគាមការអភើព្យៀងបស់អ្នក។ ហើយនៅពេលដែល...អ្នកមិនមកជួបខ្ញុំនៅមាត់ទូរទេ។ អ្នកមិនដែលបានដឹងបស់ខ្ញុំទេ។ អ្នកមិនដែលចាក់ប្រឈប់បញ្ហាលខ្ញុំទេ។ អ្នកមិនដែលបើកខ្ញុំ ជាការស្រាវមន់ទេ។ អ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលមក ដោយកម្មក់ និងមានក្រុនសុយ និងពេញដោយព្រឹស ហើយជាក់ខ្ញុំ នៅទីនោះនៅព្យុងមួយដើម្បីសើចចំអកជាក់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្មានស្រីម្នាក់នេះ៖ ស្រីម្នាក់នេះ៖ នាង

បានដើរដើរដើរទីនៅក្នុងក្រុង ហើយនាងបានលាងសម្រាតតួកវាគោយទីក្នុង
នៃការក្រុងបានគេយល់ថ្មមា” (ជាទីកដែលស្រស់ស្អាតយ៉ាងណាប់ខ្លី!) “ហើយយកសក់ភ្នាលនាន
មកជូគ្រោ ខ្លឹមានអ្នូមួយប្រចាំនីងអ្នក សីមីន។ ខ្លឹម្រាប់អ្នករាល់គ្មានប្រាកដថា
អំពើបាបូបស់នាងដែលមានច្រើនបានអត់ទោសច្បោនាងហើយ។” សីមីនយល់
ខ្ពស់ នាងបានយល់។ សីមីនបាននិយាយថា “ត្រូវដោតនៅតំបន់បុរុស” នាងបាន
និយាយថា “ត្រូវដោតព្រះ ជាប្រព័ន្ធអង់សក្រារៈរបស់ខ្លី!” ត្រូវដោតបានគេយល់ខ្ពស់។
ត្រូវដោតគោរពបែងចែក។

²²² ពួកសិស្សនៅកាលវីរី ពួកគេយល់ខ្ពស់ ពេលពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានដើរដើរទីក្នុង
ហើយចេញចារៈ។ តើពួកគេអាចយើប្រើសម្រាតកំដាមសុសំដែលពួកគេបានដើរដើរទី
ធ្វើការអស្សាយនិងប្រាកសមនុស្សស្ថាប់ដោយរឿងបណ្តា បីនេនុចំចូលដល់សុគត្ត
ហើយដើរកាត់ទីនោះ វាយដំប័ះ ត្រូវកែស្អោះទីកម្រាតដាក់មុខ ហើយឈាមដែល
លាយជាមួយជាការកំនើងដែលគេបានដើរពួកគេអ្នកមួយភាពប៉ែងចេញ ហើយការការ
ចេញពីព្រះរាជក្រុង ហើយវាយខ្លួនរបស់ត្រូវដោតដល់នឹងរបស់ត្រូវចាំងទ្រូវ
ហើយទាត់ត្រូវ ហើយរាយត្រូវដីរឿង បន្ទាប់មកព្រះបានដើរប្រមាណដោយពួក
ទាហរានស្រីនេះ វាយត្រូវនៅតាមផ្លូវវារ៉ា ហើយឈរឡើត្រូវដើរដើរអីដឹង? គេយល់ខ្ពស់
ដូច្នោះហើយបានឈរនៅឆ្នាយ។ ត្រូវហើយ។

²²³ អារក្សយល់ខ្ពស់អំពីត្រូវ អារក្សបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ នោះ
មិនអាចជាប្រព័ន្ធរាជបុរាណនៃព្រះដែលឈរនៅទីនោះ ហើយត្រូវកែដើរបែបនៅនៅ
ទីនោះ ហើយពួកគេដើរ ហើយពួកសិស្សបស់ខ្លីនោះទីនោះគ្រាន់តែចាត់ទុកត្រូវ
តាមវិធីណាក់បាន ហើយត្រូវដោតទុលាយកវា។ ត្រូវមិនមែនជាប្រព័ន្ធរាជបុរាណនៅ
ព្រះទេ។”

²²⁴ ពួកខាងគណៈជាផីសី ជាបុជាតារី យល់ខ្ពស់អំពីព្រះអង្គ បាននិយាយថា
“ប្រសិនបើត្រូវដោតប្រព័ន្ធរាជបុរាណនៃព្រះមែន ចូចំបីទេដីន្នាងដោយខ្លួនឯងទេ។”

²²⁵ ចោរនៅខាងឆ្វេងត្រូវដោយលំខ្ពស់ បាននិយាយថា “ប្រសិនបើត្រូវដោត
ប្រព័ន្ធរាជបុរាណនៃព្រះ ចូរយកយើងចេញពីណូនុង សរុប្បារៈខ្លួនអ្នក និងយើងដឹង
ដីរ។”

²²⁶ បីនេនុចំដល់នៅខាងស្តាំបានយល់ពីត្រូវ គាត់បាននិយាយថា “យើងបាន
ធ្វើខ្ពស់ យើងបានធ្វើអារក្ស ហើយយើងសមនឹងទទួលនូវអ្នកដែលយើងទទួល បីនេន

បុសនេះមិនបានធ្វើអ្នកសោះ។” ព្រះអម្ចាស់ដើរ សូមនឹកចាំទីទួលបង្គ់ នៅពេល ព្រះអង្គយាងមកក្នុងព្រះរាជរាបស់ព្រះអង្គ!”

²²⁷ ចាំមីលសម្រេងត្រឡប់មកវិញ “ថ្ងៃនេះអ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញែនបៀនសូគ់។” តាត់យែលប៉ានោះជាព្រះដែលសុគតិសម្រាប់អ្នកធើបាបបស់យើង។ ផ្លូវកម្មយកតែ ដែលប្រចាំខែចុះសុគតិបាន នឹងត្រូវគេសម្រាប់ក្នុងសាច់លាយមេ ត្រូវមិនអាចត្រូវ គេសម្រាប់ដោយព្រះវិញ្ញាណាមីនីយៈ ព្រះទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណាដីអស់កណ្ឌិតិច្បាប់ ហើយប្រចាំខែរាងសាច់លាយដើម្បីត្រូវប្រហារដើរក ជូនចេះពុកគេគ្រាន់ពេយល់ ខ្ពស់។ តាត់បានយែលពីវា។

²²⁸ ថ្ងៃមួយ ប្រហែលដីថ្ងៃក្រាយមក បូប្រហែលសែសិបថ្ងៃក្រាយមក តី ហាសិបថ្ងៃ ពុកគិសុយ្យឱ្យដឹងទៅបន្ទប់ខាងលើ គេស្ថាក់នៅទីនោះអស់ដីថ្ងៃមួយ យប់រហូតដល់ថ្ងៃទីហាសិប។ រំពោះនោះ ព្រោះប៉ែតមានសំឡោងពីស្ថានសូគ់មក ដូចជាភ្លឹងបំបកខ្លួន។ ដោយសារព្រះយេស៊ូបានប្រាប់ពុកគេថា “មីល ចុះ ខ្លះ ចាត់ការសេឡ្ងាច់បស់ព្រះដើម្បីតាមការលើអ្នក បីនេះ ចូរដឹងពីក្នុងព្រោះយើរ សាច់ទីមេ ដែលបង់អ្នកការបំភ្លាមទទួលអំណាចពីស្ថានប៉ី។” ពុកគេដឹងថារាកិន មកដល់។ ពុកគេបានដឹងថារាកិនត្រូវកំណើកទៅនីង។ “ទៀតឱ្យទៅទីនោះ ហើយដំបោះរហូតដល់ខ្លួនវា។” ពុកគេបានដំបោះទីនោះ។ ពុកគេបានសារកាត ទទួលបានអ្នកទៅដីដែលបានបង់ដីថ្ងៃពីចិត្ត និងបេះដុងរបស់ពុកគេ។ ពុកគេបានដំបោះទាន់អស់ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយ នៅក្នុងកន្លែងមួយ ដែលបានបង់ដីនេះ ទ្វាកំងអស់បានបិទ ជូនជាតិយុជាមិនអាចចូលបានទៀតឱ្យ។—ហើយធ្វើបាបពុកគេ។

²²⁹ រំពោះនោះ ពុកគេបានទៀតឱ្យទៅលើទីនោះ ដើរដឹងវិញ្ញាណោះ ស្រាប់ប៉ែតមានសំឡោង ពីស្ថានសូគ់ ដូចជាភ្លឹងបំបកបោកយ៉ាងខ្លួន វិលជុំវិញ្ញាណោះ ហើយអណ្តាត់ទៀន ចាប់ដើរមិសណ្តាត់ប៉ីពុកគេ។ ទ្វាបានប៉ីក បង្វួចបានប៉ីក ចេញទៅតាមផ្លូវដែល ពុកគេទៅ។

²³⁰ ហើយគេយែលខ្ពស់ រហូតដល់គេនិយាយថា “តើបុសទាំងនេះមិនស្រីដី ពេញដោយស្រាប់ទេបែ? មនុស្សទាំងនេះស្រីដីព្រោះយើងពុកគេនិយាយសីពីអ្នក ដែលយើងមិនដឹងថាអេតិនិយាយអំពីអ្នក។” ភ្លាមៗនោះពុកគេបាននិយាយថា “តើ

យើងកាត់ត្បាចុជាកាសាបស់យើងយ៉ាងដូចមេច តើពួកគេទាំងអស់នោះមិនមែនជាដានជាតិកាលីទេរួមបែប? ពួកគេបានយល់ខ្លួនពីការសន្យាបស់ព្រះវិហិតា។

²³¹ ពេលនោះ ព្រះទ្រង់មានហេកាហ្មាត់នៅទីនោះ ដែលអាចព្រាករឲយ ហើយ និយាយ៖ ពេទ្យសាធារណនិយាយថា “មួកក្រោងយេរូសាទីម ឬីយ និងអ្នកដែលសែន្ទោះក្នុងស្រុកយុជា កំយល់ខ្លួន នេះជាពាក្យដែលហេកាឤើងអេលបានថែង វានិងមកដល់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ព្រះជាម្នាស់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្លឹះនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណបស់ខ្លឹះមកលើមនុស្សទាំងអស់។ ហើយមកលើអ្នកបាបី និងអ្នកបាំងឯស់យើង ខ្លឹះនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណបស់យើង ហើយពួកគេនឹងថ្ងៃដែលព្រះបន្ទូល។ ហើយខ្លឹះនឹងបង្ហាញរាជអន្តរក្រោននៅក្រុងយោងខាងលើនិងនៅក្រុងដីខាងក្រោម និងត្រីនឹង ចំហាយទីក និងបង្ហាល់ផ្លូវ។ វានឹងកើតឡើង មុនថ្ងៃដែង និងដំគិតឡើង ស្ថិតខ្ចាចរបស់ព្រះអម្ចាស់និងមកដល់ ដែលអ្នកណាតែលអំពារនានាដែលបែបព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់នឹងបានសង្គ្រោះ។”

²³² វាតាតិច្បាការបស់ព្រះ! វាតីជាប្រពេន្ធផិត្តាណាបិសុទ្ធ ប៉ុន្តែពួកគេយល់ខ្លួន ព្រះគ្រឹះបានគេយល់ខ្លួន។

²³³ ត្រូវដែងពេមានគេយល់ខ្លួន អូស្រា ដែលបានយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង មនុស្សនៅសម័យឈុរាយបានយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង។ មនុស្សនៅសម័យដាននឹងយ៉ាល់បានយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង។ មនុស្សនៅសម័យយុំបានបានយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង។ ប្រជាធិបតេយ្យ—នៅសម័យហេកាបានយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង។ មនុស្សនៅក្នុងសម័យកាលថ្ងៃបុណ្យទី៥០ យល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង។

²³⁴ មនុស្សក្នុងសម័យនេះយល់ខ្លួនអំពីត្រូវដែង វានៅតែដែលដែល ពួកគេពេញនិយាយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មានការប្រជុំដែងនៅទីនោះ ពួកគេបានហេបុសម្បាត់មកទីនោះ ពីការកំណែពីនៅក្នុងផ្លូវមាយមក ពួកគេតើនោះកំដើរកាម ដងផ្លូវ ហើយអ្នកសំទាននេះបានអរគុណកំបុងម្មាយ ហើយសំលុយខ្លះ។ ហើយតាត់បាននិយាយថា “ខ្លឹះត្រានប្រាក់ និងមាសទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលខ្លឹះមានខ្លឹះនឹងចូររាយទៅអ្នក។”

²³⁵ នៅពេលដែលប្រជាធិបតេយ្យនៅទីនោះ បន្ទាប់ពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលពួកគេពេញនិយាយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មានការប្រជុំដែងនៅទីនោះ ពួកគេបានហេបុសម្បាត់មកទីនោះ ពីការកំណែពីនៅក្នុងផ្លូវមាយមក ពួកគេតើនោះកំដើរកាម ដងផ្លូវ ហើយអ្នកសំទាននេះបានអរគុណកំបុងម្មាយ ហើយសំលុយខ្លះ។ ហើយតាត់បាននិយាយថា “ខ្លឹះត្រានប្រាក់ និងមាសទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលខ្លឹះមានខ្លឹះនឹងចូររាយទៅអ្នក។”

តាត់បាននិយាយថា “ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សន់នៅអូរុបុមិណាសាធិត ឬវិភាគកិច្ច ហើយដើរបាន!” តាត់បាប់ដែលបុរសនោះលើកតាត់ទីនេះ តាមនោះដើរនឹងផ្តើមកដើរបស់តាត់មានកម្លាំង។ តាត់បាប់ធ្វើមដើរ លោក នឹង លោក សារសីរី តម្រូវព្រះជាម្មាស់ ឬលើខោក្នុងព្រះវិហារ ហើយមនុស្សទាំងអស់បាប់ធ្វើមមកដុំត្រា ហើយវិសកទៀវិចបន្ទាន់ទៀត។ ហេតុអូរិយធម៌និងមួលការទេ។

²³⁶ ពួកគេបាប់ជាក់គុក ហើយតាំងមានពួកគេថា “មិនគូអេដិប្បាយក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៀតទេ។”

²³⁷ ហើយពេញសាននិយាយថា “តើយើងគូស្អាប់នរណា ព្រះជាម្មាស់ ឬមនុស្ស?”

²³⁸ ហើយពួកគេបានដេញពួកគេចេញ ដោយគិតថាគ្រាន់តែរាយពួកគេបន្ទិច ហើយតាំងពួកគេទៅ (ថាបុរាណនឹងព្យាយារនៅពេលក្រាយ បុជាតារ បុជាត់លី ឈើនាង បុសីមួយ) ពួកគេនឹងបញ្ចប់វា បុន្តែវិចបន្ទាប់ដែលគេយើញ តីតេចចេញបាមួនូវវិរាមួនទៀត។ ហេតុអូរិយធម៌និងមួលការទេ។ ពួកគេបានយល់ខ្ពស់ វិមិនមែនជាមុនស្សី វិតីជាប្រះនៅក្នុងមនុស្សទាំងនោះ ដែលធ្វើកិច្ចការទំងនោះ។

²³⁹ ពេលដែលបាប់បានស្សែជានកូចនៅកូលាការសានលេងដើរ នៅក្រើកនោះ បាននិយាយថា “យើងនឹងនាំតាត់ទៅគុលាការនេះ។” ពេលដែលគ្រួមាពាយនឹងសាសន៍យុជាទាំងអស់នេះ ព្រមទាំងមហាថ្មីជាព្យាយ និងខិតុកដីសុទ្ធបុរាណ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្មានប្រមុលដុំត្រាំនៅក្នុងនៅក្នុងបុរាណ ដូចបណ្តុះតែនៅក្នុងនៅក្នុងបុរាណ និងខិតុកដីសុទ្ធបុរាណ ដើរការពិនិត្យ តាត់ដោយប្រាញា។” ដូចៈ គេនាំតាត់ទៅបញ្ចប់ដោយប្រាញា កំពង់កំពង់នៅក្នុងបុរាណ ហើយនៅក្នុងបុរាណ និងខិតុកដីសុទ្ធបុរាណ ពួកគេថា “មិលតាត់ចុះបញ្ចប់បាមួនបញ្ចប់បាមួនដុំបញ្ចប់បាមួន។” ពួកគេថា “មិលតាត់ចុះបញ្ចប់បាមួនបញ្ចប់បាមួនដុំបញ្ចប់បាមួន។”

²⁴⁰ តាត់បាននិយាយថា “អ្នកដើរហើយមិនកាត់ស្សីកបិត្តនឹងព្រាយៗក ហេតុអូរិយានជាមួកប្រជាមុននឹងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបុរាណ? ដូចខិតុកអ្នកធ្វើអីដើរ!” រាជៈនឹង!

²⁴¹ គេដើរបាននិយាយថា “មិនកាត់ស្សីកបិត្តនឹងព្រាយៗក ពួកគេដើរធ្វើអី តើព្រះគេយកដុំត្រូវ គេប៉ែដោយដែលនឹងព្រាយៗក ហើយបាប់ធ្វើមរាយតាត់ ហើយគេប៉ែដែលស្អាប់ ហើយពេលតាត់ដើរបក្សលេខៀន នៅស្សានសុគ្រិត សត្វប្រជែងបិត្តនឹងតាត់ពីក្បាលម្មាងទៀត តាត់បាននិយាយថា

“ខ្ញុំយើងបានយើកចំបា ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់តង់នៅខាងស្តាំព្រះបាស្ថីនព្រះ។ អាម៉ែន! ហើយគាត់បានដេកលក់នៅក្នុងព្រះបាស្ថីរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ពេលគាត់ស្មាប់ គាត់បាននិយាយថា ‘ឱ្យព្រះបិតាអើយ សូមកំណាកំអំពើបាបនេះទៅនឹងការបានប្រកាន់បស់ពួកគេធ្វើយោ’”

²⁴² យើងបានយល់ខ្លួនអំពីអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើ។ បុណ្យយោងឈើលាការក្រុមកាត់កំយោ ហើយគាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់ ព្រះខ្លួនធ្វើដោយបានការស្មាប់បស់ស្មោះជាន់ ជាពួកបិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។ នោះហើយជាភារ។

²⁴³ យើងបានមនុស្សយល់ខ្លួនចំពោះការកំណាកំយោនេះ។ មនុស្សយល់ប្រលំសញ្ញាផ្ទៃនេះ។ ពួកគេយល់ខ្លួនអំពីអំណែងបានព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន ពួកគេហៅរាជាជារម្មនៃពួកសម្រួលខ្លួនបានហិសុទ្ធបាន គេហេរាជាជារក្រុមមនុស្សដែលមិនមានគំនិតព្រឹមព្រុះ។ ពួកគេយល់ខ្លួនចាម្ចក្រោមក្នុងគោរពបាន ដើម្បីស្ថាប់ព្រះគ្រឿស្ស ពីព្រះអ្នកមានគំនិតរបស់ព្រះគ្រឿស្ស។ អ្នកមិនអាចមានគំនិតនៃលោកឲយ និងគំនិតរបស់ព្រះគ្រឿស្ស ក្នុងពេលវេលាយបានទេ ខាងសាច់បាយមនិងមួយឡើតខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកណាបានដែលដើរការម៉ោងសាច់បាយ អ្នកនោះជាមនុស្សខាងសាច់បាយ អ្នកណាបានដែលដើរការព្រះវិញ្ញាណ អ្នកនោះគឺខាងវិញ្ញាណ។ អាម៉ែន។ ដូច្នេះ ទូលបង្កើនីងដោរពបានបានខ្លួនដោរពបាន ហើយស្ថាប់រករាន់ក្នុងទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បានមែនហើយ។ ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់ក្រុងបានគេយល់ខ្លួន។ មិនមែនអ្នកទៅដែលយល់ខ្លួនរាជាជារវិញ្ញាណហិសុទ្ធដែលធ្វើឡើងអ្នកដើម្បីដែលពួកគេយល់ខ្លួន។ អាម៉ែន។ ពួកគេមិននឹងបានយើកចំបា អ្នកគេកំពុងនិយាយប្រចាំនាងបានយល់ខ្លួន។ ពួកគេមិនដើរការបានយើកចំបា។

²⁴⁴ នៅថ្ងៃនេះ៖ ពួកគេទៅ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅ បុន្ថែនពួកគេត្រូវបំមកដ្ឋាន ហើយចាប់ផ្តើមអង់រៀតា ដូចត្រូវនឹងថ្ងៃនេះ។ ពួកគេជាប្រជាធិបាលបានយល់ខ្លួន។ ពួកគេមិនដើរការបានយើកចំបា។

²⁴⁵ ថ្ងៃនេះ៖ ខ្ញុំបានយល់ខ្លួនក្នុងកិច្ចបម្រីជ្រើយដំណឹងលូបស់ខ្ញុំ ដែលទ្រង់បានចាត់ខ្លួនការសំមនុស្ស។ ពួកគេយល់ខ្លួន។ ពួកគេម្នាក់បាននិយាយថា ‘យើងធ្វើបងប្រុសប្រាណបាកំ...’ ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយគ្រឿស្សអិប្បាយមួយ

យេ:មុននេះថា “បង្រីស ត្រាងាហាំ យើងទាំងអស់គ្មានឱងថាអ្នកត្រូវបានបញ្ចាន ឡើកាន់ក្រោមដំនឹង ប៉ុន្តែ មានតំនិតមួយគឺ តើអ្នកមកធ្វើបុណ្យរាជមធ្យីខិកកុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវដោយរៀបណារ?” ពួកគេយល់ខ្ពស់កុងបទគម្ពីរ។ ពួកគេយល់ខ្ពស់។ នោះជាអ្នកដែលទ្រង់បានចាត់ខ្ពស់ នោះជាគោលបំណងរបស់ខ្ពស់កុងការមកទីនេះ។ “ហកកុងបានជាអ្នកហេង្ឃែនពីពួកដែល ហើយពីអ្នកដែលយើង បង្ក្រៀន?” មែនហើយ បង្រីស នោះហើយជាមួលហោតុដែលខ្ពស់នៅទីនេះ។ ពួកគេ គ្រាល់តែយល់ខ្ពស់។ អាម៉ែន។ ប៉ុន្តែព្រះកំពុងកត់ត្រាខ្មែរដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងទីសំគាល់នៃព្រះវិញ្ញាណាមីសុទ្ធនៅក្នុង...?... មិនចាត់ពួកគេប៉ុន្មាន...-ក្រោម ការ...យល់ខ្ពស់ ព្រះកំពុងបញ្ចាក់ព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។

²⁴⁶ ព្រះតែងតែត្រូវបានគេយល់ប្រឡំ។ ហើយអ្នកដែលសំនៅជាមួយនឹងព្រះ គឺជាការយល់ខ្ពស់គោជាមួយនឹងព្រះ ព្រះវាតាប្រះដែលធ្វើការនៅក្នុងពួកគោ។ អាម៉ែន។ តើអ្នកធ្វើវាទេ?

ខ្លួនឯកសារព្រៃនទ្រង់ ខ្លួនឯកសារព្រៃនទ្រង់
ពីព្រះប្រឈម្ខារព្រៃនខ្ពស់ជាមុន

តើអ្នកសិលាប្រៃនទ្រង់ទេ? លើកដែឡើង ហើយសរសើរ។

...បានទិញសេចក្តីសព្រះរបស់ខ្លួន
នៅលើដើមកាលវិវិត។

²⁴⁷ តើអ្នកសិលាប្រៃនទ្រង់ទេដែលអ្នកយល់ខ្ពស់ពីគោ? យើងឆ្លាប់ប្រៀបប្រែងប្រៀបប្រែងខ្លួន ថា “តុល្យនេះ ខ្លួនបានដោចចាប់ សម្ងាត់ ដោដោយព្រះវិញ្ញាណាដែរភាព។” ត្រូវហើយ។ មនុស្សដែលឆ្លាប់ស្រួលព្រៃនខ្លួន សូមងារមករកខ្លួនរបស់ព្រះត្រូវ។ ដោយសារ ខ្លួនបានដោចចាប់ សម្ងាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណ។ អាម៉ែន។ ខ្លួនបណ្តាញ គឺនិតបស់ខ្លួនប៉ះអ្នកនៅលាកិយចេញ ដើម្បីទូលាបនាំនិតបស់ព្រះត្រូវស្ថិស្ថ។ ដូច្នេះ ស្រសិនប៉ះខ្លួនបានតំនិតបស់ព្រះត្រូវស្ថិស្ថ។ នោះគឺនិតបស់ខ្លួននឹងស្រួលកែវីដែលនៅ ខាងលើ។ ខ្លួនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់បង្ហាញខ្លួនពីពួកគោ។ ខ្លួនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់បង្ហាញខ្លួនរបចកម្ពីរម្មយ ដែលចែងចាសត្រូវសម្រាប់បានពួកគោ។ ខ្លួនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់បង្ហាញខ្លួនរបចកម្ពីរម្មយ ដែលចែងចាសត្រូវសម្រាប់បានពួកគោ។

248 បន្ទាប់មកពុកគេនិយាយថា “មែនហើយ ហេតុអី?”

²⁴⁹ ព្រះបានបញ្ចូនសារបស់ត្រង់ ហើយកត់ត្រាមីរាជា ត្រង់បញ្ចាក់ព្រះបន្ទូល ដោយមានសញ្ញាផុចចាងក្រោម។ នោះហើយជាស្តីផែលព្រះតម្លៃបានចែង។ ពួកគេ មិនអាចបងើស់ជាបានទេ វាតីជាការពិត។ ប៉ុន្តែតើពួកគេបានធ្វើអី? ពួកគេយល់ ខ្ពស់ព្រះខ្លឹមបានមកកុងនាមថែនអង្គប្រជុំនៃព្រះ បុច្ចាន់នៃលោកសែទ បុ ភាព ពី ប្រុការបី ប្រុកម៉ានីនៃព្រះ បុចានីសុ មេគុខិសុ បុសបីធោរ៉ែន លួជីវា ន។ ខ្ញុំមកដោយគ្នានាមណាមួយឡើយ ខ្ញុំមកកុងព្រះនាមថែនព្រះយសុវត្ថិសុ។ ហើយព្រះ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាបស់ត្រង់ បញ្ចាក់សារដោយអំណាចនៃការ សេចក្តីដីឡ្យបស់ព្រះយសុវត្ថិសុ។ ដូច្នេះ វានៅតែជាប្រវត្តិណានៃព្រះ ដែល មនុស្សយល់ខ្ពស់ ហើយហើយ គេយល់ប្រលំ។

250 ប្រាកដណាស់ អ្នកកំពុងយល់ខ្ពស គ្រប់គ្នាដែលរស់នៅជាអ្នកភ្នាក់ខ្លាំង
ក្នុងព្រះគ្រឹះស្ត្រីយេស៊ូវ តីជាការយល់ខ្ពសពីគោ។ ផ្លូវទាំងអស់ពីណុញដើម្បីសុចិត្ត
ហរិតមកដល់ពួកបិសុទ្ធសម្រាប់យ៉ាទំនើបសព្យូច្បែនេះ ព្រៃវានៅគេយល់ប្រឡង។
តែដែលពេមាន មនុស្សយល់ប្រឡងពីរាជ។

²⁵¹ អីស្រាវអលយល់ខ្លួនពីវា ពួកគេមិនយល់ ពួកគេមិនអាចយល់ជាយសារតែពួកគេមានវិញ្ញាបាទាងសាច់បាយ ហើយកំមិនបាន... ភាពីងមិនអាចដឹងនឹងខាងវិញ្ញាបាទេ ព្រមទាំងវានឹងមិនបាយទេ។

252 បុំន្ទូលខ្លួនបង្ហាញចិត្តដែលយើងរស់នៅក្នុងភាពណាបច្ចក្រដែលមិនមែនបង្កើត
ដោយដៃមានស្មូ។ ខ្លួនការឃើញដែលយើងទៅកាន់ព្រះរាជាណាចក្រដែលមានស្មូមិន
មានអ្នកចាត់ថ្វី។ ខ្លួនការឃើញដែលព្រះរាជាណាចក្របស់យើងស្ថិតនៅខាងលើ។
ហើយប្រសិនបើនឹងគេបស់យើងស្ថិតនៅខាងលើ យើងកើតមកពីស្ថានលើ យើង
ស្រួលករបស់ដែលនានាស្ថានលើ កន្លែងដែលព្រះគ្រឿងដាក់នៅខាងក្រោមព្រះហានីនៃ
ព្រះ អូ ជាក់នៃដែលដែលមិនខ្សោយើង។ គឺជាបន្ទាល់របស់យើង... យើងមិន
ខ្សោយទេដែលកើតឡើងដីនេះទេ ព្រះយើងជាមួយការធ្វើដំណើរ និងជាមនុស្សប៉ែងការ
យើងមិនមែនមកពីដីនេះទេ យើងកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណកនៃព្រះ។ យើង
អង្គូយជាមួយឆ្នាំនៅស្ថានស្ទី ក្នុងព្រះគ្រឿងយេស៊ូ លាងដោយព្រះរាជាណាចក្របស់
ទេដែលកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទេដែលពេញពេញគ្រួង។

²⁵³ នោះហើយជាក់ ការយល់ខុសពីគោ។ ប៉ុន្តែ តើយើដឹងខ្លល់ខ្សោយធ្វើអ្នី យើង ស្រឡាញព្យៃទេដៃណា តើអ្នកមិនស្រឡាញព្យៃទេទេបេ? មិនអីទេ ចែតីឱ្យ ឯកលំខ្សោយឱ្យនវ បទឆ្លងខ្ពៅស្រឡាញព្យៃទេដៃណា៖ ប្រៀងរាជលេកលំកំពុលនៃសំលេងរបស់យើង។

ខ្ពៅស្រឡាញព្យៃទេដៃណា
តើព្រះមិនស្រឡាញព្យៃទេខ្ពៅជាមុន
ហើយជានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ពៅ
នៅលើដើមកាលកំពុល។

²⁵⁴ តើទេដីមិនអស្សារមេបេ? តើអ្នកមិនស្រឡាញព្យៃទេទេបេ? តើអ្នកមិន សប្បាយចិត្តទេដែលអ្នកកំណែកពីគោ? ជាបញ្ញិតាជាច ជាមនុស្សដែលបានធ្វើសិស ជាមនុស្សពិសេស ថ្វាយយប្បុបុជាទាងវិញ្ញាណា ជាជាចដ្ឋានបុរាណតារបស់អ្នក សរសើរដោចចេដ។

²⁵⁵ ខ្ពៅនឹងប្រៀងមួយបទទឹករំនេះ ខ្ពៅមានអាមុណ្ឌចាថេដប្រៀង។

ខ្ពៅករយើញមនុស្សជាប្រើនដែលមិនភាពយល់បាន
ហេតុអ្នកជានជាមុនសប្បាយចិត្តនិងមានសេវិភាពដូចខ្ពៅ៖
ខ្ពៅបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណា ត្រានការសង្ឃ័យទេដីយេ
ហើយនោះជាបញ្ញាបាមួយខ្ពៅ។

អូ នោះជាបញ្ញាបាមួយខ្ពៅ
អូ នោះជាបញ្ញាបាមួយខ្ពៅ
ខ្ពៅបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណា ត្រានការសង្ឃ័យទេដីយេ
ហើយនោះជាបញ្ញាបាមួយខ្ពៅ។

²⁵⁶ តើអ្នកចូលបិត្តវាទេ? គោះប្រៀងទាំងអស់គ្នា។

យើងករយើញមនុស្សជាប្រើនដែលមិនភាពយល់បាន
ហេតុអ្នកជានជាយើងមានភាពសប្បាយវិភាគយនិងមាន
សេវិភាពដូចខ្ពៅ៖
យើងបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណា ត្រានការសង្ឃ័យទេដីយេ
ហើយនោះជាបញ្ញាបាមួយខ្ពៅ។

អូ នោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ (សរសើរភាពមីងត្រាំង!)
 អូ នោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ។
 ខ្ញុំបានទេញដោយព្រះវិញ្ញាណា ត្រានការសង្ឃ័យឡើយ
 ហើយនោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ។

អូ ពេលខ្ញុំសប្តាយចិត្ត ខ្ញុំប្រែះប្រែះហើយខ្ញុំស្រួលចាំ
 អ្នកខ្លះមិនយល់ទេ ខ្ញុំយើង
 បីនែខ្ញុំបានផ្តល់ការតែនេះយ៉ាដាន់ទៅស្រួលការណាន
 ហើយនោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ។

អូ នោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ (សរសើរភាពមីងត្រាំង!)
 អូ នោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ
 ខ្ញុំបានផ្តល់ការតែនេះយ៉ាដាន់ទៅស្រួលការណាន
 ហើយនោះជាបញ្ហាដាម្ច៉ូយខ្ញុំ។

²⁵⁷ អូ ខ្ញុំចូលចិត្តភាពរាល់។ មែនអត់? ខ្ញុំបានផ្តល់ការតែនេះយ៉ាដាន់ទៅស្រួលការណាន ខ្ញុំលាងការនេះឡើងខ្លួនដាងអីឱ្យក្នុងលោក តុលាភនេះ: ខ្ញុំកំពុងស់នៅក្នុងបិយាកាសបានសូត្រនេះ។ ប្រាកដណាស់ថាទីផ្លូវដឹងកំពូងចំពោះពួកវា ចចកនៅទីនោះ បាន ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំកំពុងហោះហើរពីលីវា។ ត្រូវហើយ។ តើ យើងខ្ចល់ពីអ្នី? យើងរស់នៅក្នុងស្រួលការណាន។ អាម៉ែន! បាន មែនហើយ។ បានបិយាកាសទាំងបីដី ត្រាន់តែមានពេលវេលាដែលអស្សាយ ពោពេញទៅដោយសិរីលូ ពារពេសពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ បាន មែនហើយ។

²⁵⁸ និយាយពី ស្អោធនេះ “ជាមនុស្សប្រុសពេញលេញ។” ពោពេញដោយអ្នី? ពោពេញដោយអ្នី? ទ្រង់ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ គាត់ពោពេញដោយប្រទានភាព គាត់ពោពេញដោយបានដូច គាត់ពោពេញដោយកម្បាំង។ តើវាបានបង្កើតបានអ្នី? គាត់ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលរឿងទាំងអស់នេះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលក្រុមដំនឹងត្រេងត្រេងដែលរឿងព្រះមានព្រះជននេះ។ តើអ្នកមិនសប្តាយចិត្តសម្រាប់វាបេប្រឈាន់? ធ្វើសកម្មភាពដោយអ្នកយើ។ ប្រសិនបើអ្នកយល់ខ្លួន អស់អ្នកដែលសែន្យាបិសុទ្ធ ត្រូវឱ្យស្រួលយ៉ាងត្រូវឱ្យស្រួលបាន អស់អ្នកដែលសែន្យាបិសុទ្ធ ត្រូវឱ្យស្រួលយ៉ាងត្រូវឱ្យស្រួលបាន ខុសពីគោ។” ពួកគោតែងតែជាកំចុះតាមរយៈព្រះគម្ពីរ។

²⁵⁹ តិច្ឆូវរៀន៖ តើខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយអ្នី? ចំពោះអ្នករាល់ត្រាដែលនិយាយភាសាដែល ដល់អ្នករាល់ត្រាដែលពួសក វាំដោយព្រះវិញ្ញណា មនុស្សនិយាយថា “អូ វាគិនសមហ័តុសមជល់ទេ” គ្រាន់តែចាំបាច់ខ្ញុំបានគ្រល់បន្ទូលហើយបង្ហាញអ្នក។ តាមរយៈបទគត្តី ពួកគេតែងតែយល់ខ្សោយ ផ្ទាត់ចាំបាច់ អ្នកនៅក្នុងបទគត្តី ហើយអ្នកកំពុងធ្វើអ្នីដែលព្រះគ្រោះ នៅជាមួយរា ព្រះជាមាត្រាសំគាត់នៅជាមួយអ្នក។ គ្រាន់តែក្បាត់ត្រីមគ្រោះក្នុងបទគត្តី នោះព្រះនឹងថែរក្សាអ្នីដែលនៅសល់។ ការថែនា

²⁶⁰ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ សូមប្រព័ន្ធបញ្ជីដែលបានរបស់ខ្ញុំ មួយបទដែលយើងកំពុងប្រព័ន្ធបានបើកដំបូងដែលទៅការបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះជ្លាប់បានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខនុស្សនៅក្នុងគតុមានរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំជ្លាប់បានយើងវាតិមុនមក ខ្លួនខ្ញុំជាត់ ហើយបានបើកដំបូងបស់ព្រះគ្រីស្តី សារបស់អ្នកនឹងបានកំពុងបញ្ជាផ្ទាល់បានយើងចុះមក។ ហើយនៅពេលដែលប្រង់យើងចុះមក ទ្រង់—ទ្រង់មានបន្ទូលចាំ ឬដែលយើងបានបង្ហាញព្រះគ្រីស្តី បានបញ្ជាផ្ទាល់បានយើងមកជាបើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្តី។ “អ្នប៉ុណ្ណោះ សារបស់អ្នកនឹងបានកំពុងបញ្ជាផ្ទាល់បានយើងចុះមកនៅខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៣៣ នៅទីនោះ។ ហើយយើងកំពុងយុវជ្រ័យនៅម៉ាត់ប្រែង។

នៅម៉ាត់ប្រែងទន្លេយើងជាន់ ខ្ញុំឈរ
ហើយបើកក្នុកប្រាញា
ទៅស្រុកការាណានដែលបានសន្យា
កំនើងដែលប្រព័ន្ធសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំកំណែនៅ។
ខ្ញុំប្រែងបានអង្គូយបើកដីដែលបានសន្យា
ខ្ញុំប្រែងបានអង្គូយបើកដីដែលបានសន្យា
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយយុទ្ធមុន?
ខ្ញុំបានចងបានទីកដីសន្យា។
អូ ខ្ញុំប្រែងបានចងសរុបប៉ុន្មានទៀត
ខ្ញុំប្រែងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយយុទ្ធមុន?
ខ្ញុំបានចងសរុបប៉ុន្មានទៀត

តើពេលណាមេខីបន្ទូមទៅដែលកកន្លែងសុខភាពល្អនេះ
ហើយរួចរាល់ពាណាព្យិងរហូត!
តើខ្ញុំនឹងយើងមុខព្រះវរបិតាបន្ទូមទៅពេលណា
ហើយនៅក្នុងការសម្រាកនៅលើក្នុងរបស់រួចរាល់?

អូ ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
អូ ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យាតា

រាល់ទំនាបជំទុលាយទាំងនោះ:
តីមួយដងគីអស់កល្សានិច្ច
នៅទីនោះព្រះជាមាស់ជាប្រាជាដឹងបុគ្គាសងារីអស់
កល្សានិច្ច
ហើយបណ្តាញពេលយប់ចេញ។

ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ:
ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ:
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ការសន្យាតា...

²⁶¹ តោះប្រែងអ្នកលើក ហើយចាប់ដែជជាមួយនរណាម្នាក់នៅជុំវិញអ្នក។

ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ:
ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ:
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ។

²⁶² ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដែលបានទទួលព្រះគ្រឿស្សដោយគ្នានៅស្រែមេលសង្ឃ័យ
ហើយដឹងថាអ្នកបានកែតិជាថ្មីពីព្រះវិញ្ញាណា ចូលលើកដែឡើង ហើយប្រែង។

ខ្ញុំព្រះបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ:

ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ។

²⁶³ ខ្ញុំមិនបានយើបញ្ចីដែន៖ យុមកហើយ។ សុភាពនាកើដីយ ចូលទៅការអំគូប
របស់អ្នក ហើយយកកន្លែងដៃមកជាអ្នក។ សុភាពនាកើទាំងឡាយ សូមចូលទៅ
ហោចោត្រគារបស់អ្នក ហើយយកកន្លែងដៃចេញ។ តម្លៃវនេះ យើងនឹងមាន
អំណោយទានជាការគ្រឹងចាយព្រះអម្ចាស់។ មិនអីទេ យើងទាំងអស់ត្រា យើងនឹង
គ្រឹងដូចយើងទៅការណានៅតម្លៃវនេះ គ្រឹកកន្លែងដៃរបស់អ្នក។ មិនអីទេ តម្លៃវនេះ។

ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ
ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ។

²⁶⁴ តម្លៃវនេះ បើមានអ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះ មិនបានធ្វើការរបីដីសិល ហើយហោ
ឲ្យប្រាកដថា ដែលចងមកពេលយើងប្រៀងម្នាច់ឡើត ចងទាញចេញដៃចេញ
ហើយគ្រឹងចាយយើងម្នាច់ឡើត។ ប្រកម្មបានហើកហើយ សំបុត្រីតែតិចឡើង។
តើអ្នកមិនមកទេប្រើ? ដើរលើកចាត់ថាសំបស់សុយីន នាងនឹងចេញទៅ។ តោះ
ទៅ។

ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ (មិនយុរិទោះ)
អូ ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យាភា
អូ តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យានោះ។

²⁶⁵ នៅពេលយើងឱនក្នាល់:

ធ្វើដូចប្រាប់យេស៊ូវ ត្រាន់តែធ្វើដូចប្រាប់យេស៊ូវ
នៅលើដែនដីនេះ ខ្ញុំចងដូចប្រចង់
ផ្តល់កាត់ដំណើរដីវិកីតិដែនដីទៅការអំសិរិយុងរឿង
ខ្ញុំត្រាន់តែសំធ្វើដូចប្រចង់។

សោរពីស្ថុកបេផ្សេបិមមកជាអ្នកដៃទេ
នៅលើដែនដីនេះ ខ្ញុចង់ធ្វើដូចច្បៈដែង
ផ្សេងការតាំងក្រុងវិភាគពីដែនដីទៅកាន់សិរីអុងឱ្យឱះ
ខ្ញុត្រាន់តែសុំធ្វើដូចច្បៈដែង។

²⁶⁶ កំត្រូចធ្វើអាជិត្យា កំត្រូចយប់ធ្វើពុធិតីជាការប្រជុំអធិស្ដាន។ ចូរចាំថា
អធិស្ដានប្រើបាន អធិស្ដានសម្រាប់ខ្ញុ អធិស្ដានសម្រាប់គ្រួគដ្ឋាលបែស់អ្នក អធិស្ដាន
សម្រាប់អ្នកជិតខាងបែស់អ្នក ខីកនុវបែស់អ្នក អ្នកទទួលបន្ទុកបែស់អ្នក អធិស្ដាន
ថាព្រះនឹងមានផ្លូវបែស់ប្រជែងជាមួយឱ្យឱះទាំងអស់ត្រា។

ឲ្យបានដូចព្រះយេស៊ី ឲ្យបានដូចព្រះយេស៊ី
នៅលើដែនដីនេះ ខ្ញុចង់ (ខ្ញុប្រាថ្នាច់ដែង) ធ្វើដូចច្បៈដែង (គេ
យល់ប្រឡាតាំង)។

សូមចាំថា ព្រះ...?...តើនោះមិនមែនជាបំណងប្រាថ្នាបែស់អ្នកទេបេ?
គិតទៅ។

...ពីដែនដីទៅសិរីអុងឱ្យឱះ
ខ្ញុត្រាន់តែសុំធ្វើដូចច្បៈដែង។
[បងប្រុសប្រាណបារាំ ក្រហើមដើម្បីធ្វើដូចច្បៈដែង—អេដ។]

...សុភាពរបសារ
នៅលើដែនដីនេះ ខ្ញុចង់ធ្វើដូចច្បៈដែង
ផ្សេងការតាំងក្រុងវិភាគពីដែនដីទៅកាន់សិរីអុងឱ្យឱះ
ខ្ញុត្រាន់តែសុំធ្វើដូចច្បៈដែង។

²⁶⁷ ដោយខិនក្បាលបែស់អ្នកគឺនេះ ហើយបិទក្បែកបែស់អ្នក ហើយចិត្តបែស់
ឱ្យឱះធ្វាត់បើព្រះ។ យើងនឹងហេរិមិត្តលូដីមានតម្លៃបែស់ខ្ញុ បងប្រុស ឪយ បន្ទិ៍
មកពីធ្វើ កាលីហ្មោះព្រោះ ប្រសិនបើគាត់នឹងមិន...សូមប្រកាសនូវការប្រាសប្រទាន
ដល់ការប្រជុំនេះ។ បងប្រុសហរី។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា KHM61-0723E

(God Being Misunderstood)

លំនាំ សណ្ឋាប់ផ្ទាប់និងគោលិត្យនៃផ្លូវក្រុមដែល

សាធារណ៍ដើរឡើងដោយបង្រីប William Marrion Branham នឹង ត្រូវបានចែកចាយ នៅណ្ឌាបាស ថ្ងៃអាខិត្យ ទី 23 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1961 នៅ ភាគខេត្តសម្រាប់ ព្រាសាមហ៌ ក្នុង ដំបូលសានិនិល រដ្ឋបាល តណ្ហាអាណាពាណ សហគ្រប់អមេរិក។ កលបាការិទ្ទេត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្តល់ជាតិយ៉ាងត្រួតពិនិត្យ ជាសារសម្រួលចេញពីខ្សោយអាត់ចែក ចម្លង និង បានពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីការសារអង់គ្លេស។ ការបក ព្រំជាការសារខ្លួន គឺជាប្រព័ន្ធដែល និង ចែកចាយដោយ សម្រួលព្រះជាម្មាល់ដែលបានគេទទួល។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG